

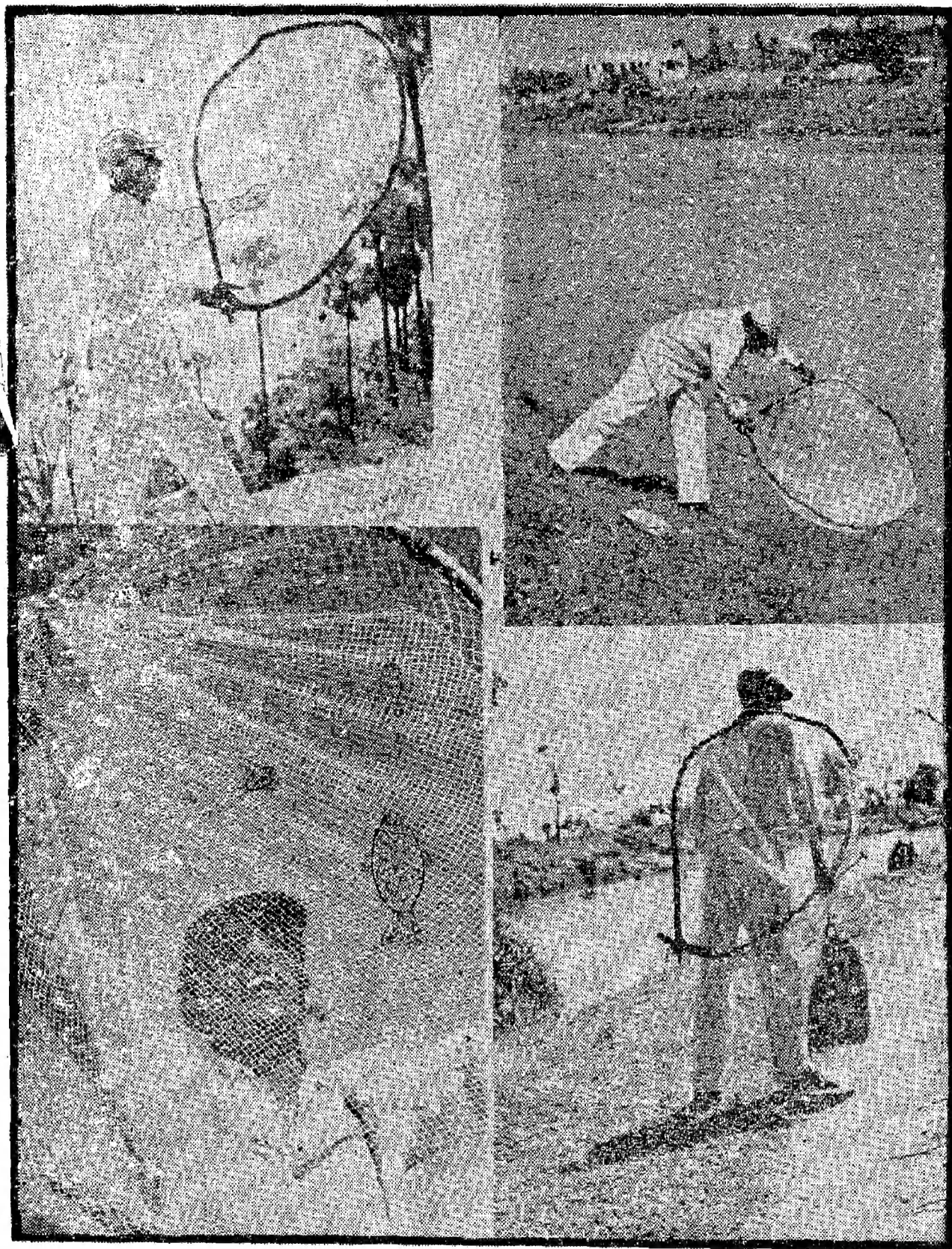
ANDHRA SACHITRA VARNAPATRIKA

1-6-6
25 నె

ఆంధ్ర సచిత్ర వార్త

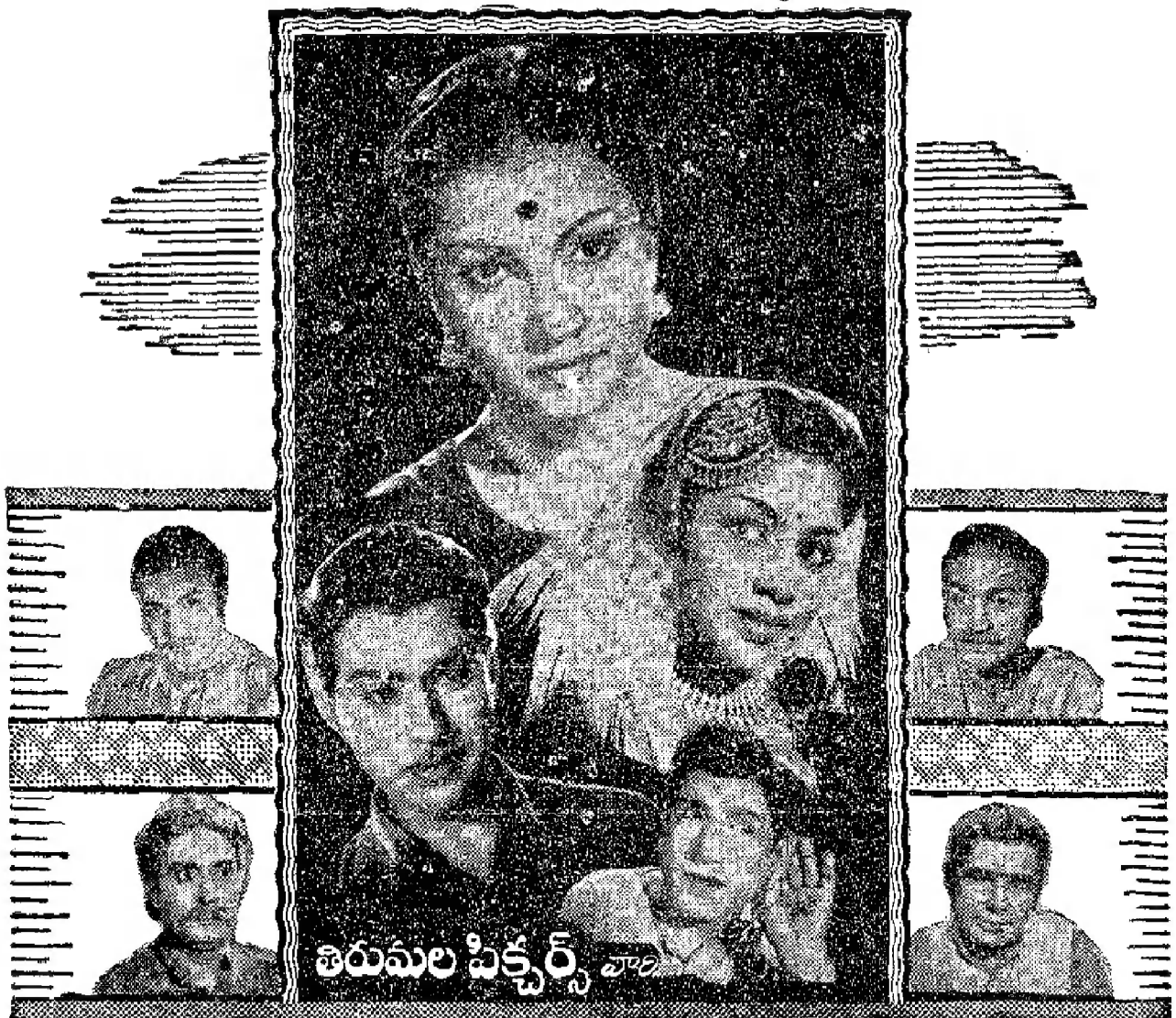
మీ దయతో

తీ రి క స మ యం లో

ఫోటో:—జి. వి శేషగిరిరావు, (రాజహండ్రి.)

జూన్ విడుదల!

నిమజం

డైరెక్టర్స్: అద్దాల నారాయణరావు

మూలములు సంగీతం నృత్యం కళ ఛాయ కూర్చి
 సముద్రాల • అశ్వత్థామ • పసుమర్తి సోమనాథ్ • మల్లేశ్వరాని • M.బాబు
 తెలుగు చిత్రశాల

STUDIO CITY

FLOODLIGHT

చిత్రయోజన

ఆంధ్రసంచిక వారపత్రిక

విషయానుక్రమణిక

★

Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

★

సంపాదకుడు:
శివరెంక కంభుప్రసాద్

★

సంపుటము 55
సంచిక 88

1-8-80

బుధవారం

కార్యనిర్వహణ ప్రమి

★

విడితెలియజేయుటకు

నందవర చందా 18-0-0

★

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టిపల్లి

మదరాసు-1.

ముఖచిత్రం :

వి. ఎ. ఎస్. వారి
'రాజీరత్న' చిత్రంలో
అంజలి దేవి.

కోరికాత్మకము	— 4
కళాకావ్యము	— 7
దత్తాత్రేయ	— 8
రాజధానికబుర్లు	— 12
తెలుగువెలుగులు	— 14
కల్లపిల్లి	— 15

జీవనగం

— 17

ఇద్దరు రెండుజడల అమ్మాయిలు 24

హరివంశము — 29

బదిలీ అయిన వుద్యోగం — 34

ప్రతిమ — 37

రాజధాని — 38

చరిత్రాలోకం — 40

రాజనీహారి — 43

సినిమా — 6

గృహనిర్మాణము — 62

హరివంశ చరిత్ర — 64

వచ్చే సంచికలో సినిమా బాలీ ఫలితాలు

ఉత్తరాలు

"కోరిక" నిజమా? "కాదా?" అను ప్రశ్నలకు గారి రచన చాలా బాగుగా రచించబడినది. గ్రహాలు, కాంతిలు అని పాత చింతలకు కొంత దూరమును పట్టుకొని యీ మాత్రమే యుగంలో మాడ ప్రామాణ్యమును జీవితాలను దుఃఖములను చేతుకొనే వారికి యిది చక్కని నుగపాఠం. ఈ నాడు పిచ్చి నమ్మకాలతో ఏదో ఒకటి జ్ఞానముతో కోరికను చెప్పబడిందంటే దాన్నే వట్టుకొని ప్రామాణ్యముగా, చేసే ప్రయత్నాలను కూడా విడచి పెట్టి అంతా గ్రహాలు అని తలచే అహంకారుల యుగమునా మేలుకొంటారని ఆశించవచ్చు. ఈలాంటి చక్కని వ్యాసాలను పాఠకుల కందించి విజ్ఞాన వికాసాలను కలిగించే ఆంధ్ర పత్రికకు నాధన్యవాదాలు. శి.వి.నరసింహారావు, కడప.

మీరు "కోరిక" ము నిజమా? "కాదా?" అన్న వ్యాసం ప్రచురించినా "రాజధాని" ప్రచురిస్తూ వ్వారంలే నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేస్తోంది. అదీ గాక, ఒకేరాళ్ళలో కొన్ని శిలలుంటే (కొట్టమండే, అనొచ్చు) పుట్టియుంటారు గదా! మీరు వ్రాసిన ఆ నాలుగు కావ్యాలు, ఏమి భరిచ్యము, ఎవరి భరిచ్యము తెలియజేయగలవు? దాసరి పట్టాభి, కాకితూరం.

ఈ 20 వ శతాబ్దంలో మూడు విశ్వాసాలను విశ్వ సింహానికి వ్యాసం కను వివృతం. ఈ వ్యాసం భవిష్యత్తుకు, భావికాలానికి కుభోదయానికి నాంది కొగలదు. రాజోపు శివాలయ ప్రజల దీని ప్రామాణ్యం తెలుసుకొని ప్రేమించగలిగి ఆభిషేకం చేసినట్లు ఉండదు. వి. వేణుగోపాలరాజు, ఎ. నారాయణపురం.

"కంద" గారి వ్యాసము చదివి చాలా విచారించితిని. ఆయన కుభ్రంగా కోరిక నాన్నే తీసి పారేసినట్లు వుంది. పాత కాలమొక నమ్మకం లేనివాడు కోరికను నమ్మకం పోగొట్టు మంచి మంచి కోరికలు మృత్యుల వింతమంది లేదు! వారు చెప్పినది ఎన్ని నిజం కాలేదు. మాకు తెలిసిన ఒక కాయన వున్నాడు. ఆయన జరిగినట్లే కాకుండా

జాగ్రత్తయేరి మా? అట్టిపండు వలచినట్లు చెప్పారు. మాకు చెప్పినవి మా ప్రభుత్వం చెప్పినవి ఎన్ని నిజం అయినవో చెప్పలేను. అంతే జాతికి చక్కలను ప్రజలను తీసి పోయియుండం ఏం బావులేను.

మీసేన్ సుమన్ చంకర్, ఆదోని.

* * * జోస్యం ఏ అవహాస్య క్షిప్రాసం ద గు పు ట్టకు చాల జాగువా కొముగ నున్నది. చట్ట శాస్త్రము లలో జ్యోతిశ్శాస్త్ర మొకటి. ఈ శాస్త్రములో ఉండేందులేవ పండిత ప్రకృండుల వాగనుండి మన భారతావని గాగు ఇంకను ఈ వ్యాస రచయితి నొద్దు సంగ్రహ సూక్ష్మండ్ల దిర నిమిత్త బహుశ్రుతి వేమన అనునటు గా పొటకూట్టక జ్యోతిష్యుల లెకలె నటించు కపటశాస్త్రజ్ఞుల దృష్టిలో నుంచుకొని ఆ వ్యాసముంచియించి యుండనోవు

ఇంకను 'జోస్యం' నిజమా అను సంకేతమున్న ఆ వ్యాసకర్తను ఈ సంచికయందే మీరు ప్రకటించిన "సరస్వతి కావం" అను కథను పఠించుకొనినదిగా వాసవో. కొంపతీసి ఆ వ్యాసమునకు జవాబుగా 'సరస్వతి కావం' ప్రకటించ లేదుగదా? బావలోమాట.

గంగరాజు వెంకటపున్నయ్య, గంటూరు.

* * * జటి అజ్ఞాతపుట్టే గనక జ్యోస్యం అయి పుంజే, దానికి పామాస్య పజలో ఇత ఎక్కువ ఆచరణ లభించి పుండేదిగాను, ఉదాహరణలకే? బోలెడన్ని రెండు పుటల పుంటాయిలెండి

"పత్రికీయ". నెలూరు.

* * * శ్రీ చంద్రగారి వ్యాసమీద శ్రీ గణపతి శాస్త్రీగారి వ్యాసం యెంతో సమంజసంగా ఉంది. జ్యోతిషున్ని అబద్ధముంటూ చంద్ర గారు వాదించటం ఎట్టి కడు రీతి న ట్టండి.

శ్రీ పి. గణపతిశాస్త్రీగారు నడిచిన పట్టు పుకరుమయినకొంత తెలిసే అవధికకాదైన శాస్త్రకర్త చెబుతే జ్యోతిషంలో ప్రస్తావనయింది. పుకరుమయినకాలం తెలియక పోయినా అవధికలేనివాగు చెప్పి వా ఫలితాలు చూరితే అది శాస్త్రం తప్పవు కుందా?—

శ్రీ చిత్త, రైల్వేకోడూరు.

* * * శ్రీ చంద్రగారు బహుశా దేవుడేమీ అనేవా సికులకొంకు చెందివుండవచ్చును. మాకు తెలిసిన వాసికవాగులకు మెత్తు లూ గూడా అనేకమంది వాటికాలు వ్రాయించుకొనడం, ప్రతివారం పత్రికలో మొదటిపాఠే తమతమ వాగ్ఫలితాలు మారు

కొనడం వాకు తెలుసును. జ్యోతిషంలో ఫలితాలు చరిత్రాచారేదంటే, శాస్త్రము తెలియనివారై వా చెప్పవుండవచ్చు. లేదా జననకాలం తప్పి వుండవచ్చు. కొంత జ్యోతిషం అబద్ధంకాదని, అదీ ఒక శాస్త్రమేనని వా అభిప్రాయం.

డా॥ యం. వి. శాస్త్రి, కర్నూలు (పొద్దుటూరు)

* * * ఎమంబి మీగు 18-5-60 వారపత్రికలో 84 వ పేజీలో శాస్త్రజ్ఞుడు 'రెట్ ఇవ్వడు ఆమెలు నొక్కటే బంబు ధామ్మని పెలి' ...అని వాసి అంతింతో వసిలేసి బొమ్మ బొమ్మ వేయలేదు. అది అచ్యుతదేవదా రేక.....?

గుర్తం మోహన్ రెడ్డి, తిగపతి.

అది అంతే.

"పేలి" అంటుండగా నే బంబుపేలి..

18-5-60 వ రేదీ పత్రికలోని ఆఖరు పేజీ కాయాను చాలా బాగున్నది. నిజానికి మాతముగ అక్కడ బొమ్మ ఏదో అచ్చు పడలేదని అభిప్రాయపడి "పూస" అయి వాడు. మీరు ఈ కాయానును ఏ సెల మొదటివారంలో వేసి ఉండవలసివది.

కల్కి, రాజమండ్రి.

* * * పొట్టికధల పుట

'పొట్టికధల' చాలా బాగున్నాయి. అవి నదివిడుపుపురేక (పగులందేమో అన్నంతి భయంకూడ వేస్తున్నది లెండి) కవి చిన్న ప్నాం.

సురేష్ కుమారి, బొబ్బిలి.

* * * గగ్గే మడికట్టు తిర్తి ప్రవేశ పెట్టినట్లే "చద రంగం" కిరక తిర్తి ప్రారంభించియున్నవని. ఇప్పుడు ఉన్న కిరకలతో వారంపాడుకువా చగువుటకు ప్రతి సరిపావుటలేదా. 4 వా లతో పూర్తి అయిపోవుచున్నది. కనుక

"చరంగం" కూడా తిర్తి ప్రవేశ పెట్టితే, దానితో 1, 2 వాణులు గడుపుటకు నిలుగా అంటుంది, ముఖ్యముగా ప్రతిదినము పుస్తకములు చగువు వారికి ఇది చాలా అవసరమని తెలుస్తాను.

ఎస్. రామమూర్తి, కారీ కేలా.

* * * సినిమా బాలెట్

సంకల్పరాది సంచికలో ప్రచురించిన సినిమా బాలెట్ ఫలితాలు యింతవరకు ప్రచురించలేదు. వాటి విషయం ఏమిటా, వాస్తవమేనని ప్రతి పత్రికలో ఆమెతో మాన్పాండుము, నిరాక చేడటంగా ఉంది వాపని. కర్నూలు ప్రచుండ గలరని ఆశిస్తున్నాను. ఎప్పుడు ప్రచురించేది ప్రతికాముఖమున తెలియపరచే సరికింద గలను.

పువ్వాడ లక్ష్మీవారాయణ గుప్త, హైదరాబాదు.

వచ్చే సంచికలో ఫలితాలు ప్రకటిస్తున్నాము.

* * * 18-5-60 ఆంధ్రపత్రికలోని 'అడవానూ శేవుడూ' అనేవ్యాసం (వేరు)మాసే సంతోషించాను; ఇదివి కొడు. నేను నదివిసంగుకు విచారించాను కూడాను. ఎందుకంటే అఖిరి వ్యాసం... "ముక్తి మోక్షం" అనుకుంటే తటి దారుణంయిన భక్తిలోకి పోకున్నా అనేది—భక్తిమీర వేడనిన జరి వలుండి. అరగంట పూజతో మోక్షం సాగ్యం కొను. కొని మోక్షం దృష్టిలో నవా లేని పూజ వశేన పిల్లలచేత వాడించిన ప్రేమగీతంలా ఉంటుంది. దానికి విందు అయి, సాగ్యత వుండవు. ఈ వి. ప్రభాకరిగారికి ఉవామం చిదేగాని భక్తి అంటే తెలివని వాసముకం. ఇక... నది బసవరాజు, వాల్తేరు.

తెలుసుకొని బాగుపడండి

చాంపత్రికలు అనుభవించుచుకూడ, పిల్లలుపుట్టకుండా ప్రపంచంలో అనేక దేశాలలో ప్రముఖ డాక్టర్లు నివేదించిన, వసినమైన 60 మారాలు చెప్పి సంతానము అనే తెలుగు పుస్తకం పునర్ముద్రణయి తయారయిఉండి ఇందుగా అవుపరం లేవపుడు గర్భంరాకుండా చేసే 60 మారాలు, గుభ (పడ వానికి గర్భిణిలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల, వసినదలను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా పెద్ద ఖర్చుకేకుండా పెంచేమారాలు బొమ్మలతో సహా ఉన్నాయి. రచన ఎ. యస్. మూర్తి, యం. ఎ. సంకర్ సమకళిలు తీర్చిబానికి ఆధారపడ తిగి పుస్తకరాజము. ఈ అద్భుతగ్రంథాన్ని మీరు చదివితగిలి. వెల రు. 2-50 బొమ్మలగ్నముచేతం. "మూర్తి వివేచయకం" 88 పేటగ్నగోడే. ముద్రాను-14కు ఉత్తరంవాసే వెంటనే మీకు వి. పి బొమ్మద్వారా పం బడును. SWASTIK

అడుగడుగనా అపవాదాల

జ్యోతిషం శాస్త్రం

జ్యోన్ముడన్నది ప్రతిదీ నిజమెలా అవుతుంది?

అవుతుందని అనుకోవడం ఆత్మవంచన; అనడం పరవంచన

దొరలు మెచ్చుకున్నారు గనుక జ్యోన్ము శాస్త్రమే అని వాదించడం మరీ విడ్డూరం. అలంకార శాస్త్రంకూడా శాస్త్రమే. అలంకార శాస్త్రంవంటిది జ్యోతిశశాస్త్రమంటే బాగుండేది.

జ్యోతిశశాస్త్రం లేకపోయినా ప్రపంచానికి లోకమీ లేదు; మానవ జీవితం మామూలుగానే గడిచిపోతుంది అని ఈ వ్యాసకర్త వాదస్తున్నారు.

“నక్షత్రకుడు”

జ్యోన్ము నిజంకాదని చంద్రగారు వ్రాసిన వ్యాసంపై పలువురు విమర్శకులపై “నిజవాడిగోపూరం” అన్న పానుడిని ఎంకమాగా అక్షరాల నిజమనిపించింది. అసత్యం ఎప్పుడూ అంతి ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. “జ్యోతిషం అక్షరాలా శాస్త్రం. మున్నూటికి శాస్త్రం” అని ఒకక అక్షరం వెలడినూ రిజనచేశాడు. “శాస్త్రాన్ని కాండంటారా? పశురా!” అని మరొకరు కండ్లెరబేశారు. చాలా “మాకుమగా రాకారం మాఅవ్యున్న గారన్నాడు” అని ఇంకొకరు అన్నాడు. అవ్యున్నగారు నిజి ప్రమాదమో! “నాకు ఒక్క పండితులొంది. నాక్కూడా కొన్ని కోకొలలనీ చంద్రగారిపని పడుతున్నా” అని ఒకరు బస్టి మేనవార చేశాడు. వారి ఒకరునుంటు వారి జ్యోతిషశాస్త్రం. ప్రకారం కుజగ్రహం ప్రహసం చేసి కారణమెందుంటుంది. రక్తదానం దానం చేసి రక్తకుసుమాలతో అగారనున్న పూజచేస్తే బాంటుంటుందేమో! మంటలు తిగి ఒకరు చలించుతుంది.

మరీ విడ్డూరంగా ఉన్నది “జ్యోతిశశాస్త్రం సత్యమే” అని శ్రీ పి. గణపతిశాస్త్రి అనేవారు (సుప్రసిద్ధి విద్వత్కి పలు పిల్లకా గణపతిశాస్త్రిగారు కొదవకుంటామ) వ్రాసినవ్యాసం. ఎవరో కథలు కబురూచెప్పి చంద్రగారిని ఫీటిచేశామని సంకల్పపైపడ్డారు శాస్త్రిగారు. తమ చిన్నతనంలో నెలకు 80 గూపాయలు సంపాదించి గుర్రుల వాతకం ఒకటొకటి చూచి పదిపంతవర్షాల తర్వాత 500 సంపాదిస్తానన్నాడట. అగ్రహస్త తర్వాత వైద్యం ప్రారంభించి అయిదేండునెలల సంపాదించాడట. కానీ చచ్చి. ఇది జ్యోతిషం శాస్త్ర మనదానికి వివిధంగా ఉపయోగపడుతుంది! ఇలాటి కట్టుకలు నేను వేరొద్దీ చెప్పగలను. అప్పమనవి లక్షలు చెప్పగలను.

చంద్రగారన్న నేమిటి? జ్యోతిషం తిక్కిన విజ్ఞానశాస్త్రాల కంటి కచ్చితమైనశాస్త్రంకాదు అని. దానికి శాస్త్రిగారు సమాధానం చెప్పడంమాని, ప్రాచీనమైన క్రితాది జాతకాలు పరిశీలించి ఆయా గ్రహం ఉనికినిబట్టి ఆయా ఫలితాలు కలుగుతున్నాయని నిశ్చయించుకొని నాచు న్యూనతలు, విశేషనూతలు నిర్ణయించుకొన్నారని సమాధానం చెప్పారు. శాస్త్రం అన్నప్పుడు ఏ నూత్రావా

ప్రపంచమంతటా సమానంగానే ఉండాలి. నాలు - యాడు - ఏడు అనేది భారతదేశంలోనైనా ఏడే, క్రితంలోనైనా ఏడే. బలేవియాలోనైనా ఏడే, బలేగను లోనైనా ఏడే. అటే ఆక్సిజన్. ప్లాటోనిన్ కలిస్తే నీరవుతుంది నేను. తియూ ప్రపంచంలో ఏ మారునూ లోపన్నా ఒక్కటే. ఏ నాతే వరణంలోనైనా ఒక్కటే. జ్యోతిష ఫలితాలు అలాగే వని కచ్చితంగా శాస్త్రిగారు చెప్పగల? త మేమో జాతకాలు పరిశీలించామన్నాడుగా! ఘనావాభావంలో ఘనావాగ్రహంవుంటే రాజయోగం అన్న నూత్రం జాతిమలకందడికి సమానంగా ఎంకకు వగించడం లేక? “కిం కుర్వంతి గ్రహస్సర్వే చంద్రకేంద్రే భృవా స్సతా?” (చంద్రునికి కేంద్రంగా 4 7 10 స్థానాలలో - గుర్రులు వుంటే ఆయుస్సుకేమి లోపం వుండదు.) అ కేనూత్రం నిజమే అంటే గ్రహస్థితివుండి ఆయా జాతులు ఎంకకు చచ్చున్నాడు అకాలంలో? ఏ యోగంకంటే బలమైన మరకయోగం మరకటి వుంటుంది. దానినీ పరిశీలించాలి - అని అంటాడుకూడా. ఒక నూత్రానికి కలుబకగు గనుక నే విజ్ఞానశాస్త్రం (వైస్సి వంటిది ప్రయోగాత్మకమైంది కాదు ఇది అన్నాడు చంద్రగారు. భావనాశాస్త్రం (ఎంపిరికల్ వైస్సి) అనవచ్చునటే అధ్యంతిమమీమా లేను. తిగిరీకే తలచుతుంది. తిగలకపోనే తిగలను. కొంత తిగలకమ్మ, తిగలకపోనవచ్చు - అనేది భావనాశాస్త్రం తిగలక తిప్పదు. మరీ తిగగులేదు, అనేది విజ్ఞాన శాస్త్రం.

జ్యోతిషం వేదాంగంగా గుర్తించబడలేదని ఎవరన్నాడు? జ్యోతిశ శాస్త్రంలో మనమీ గుర్తించి అంతరిం, అసద్విమోక్ష. గ్రహాక్షిప్తానందరికం లేముందు చక్కగా, నేటికి శాస్త్రజ్ఞులు ఆశ్చర్యపడేట్లు విషయించినవారూ మనవారే. జ్యోతిశశాస్త్రం వేదం; దానిని చూసిన మంసత్వారికి అనుగుణంగా ముఖగుట్టు వర్గ్యన సాయిగా ఫలితం విషయించే ఘటాంగం నేను అన్న నాటను శాస్త్రిగారు తెలుగుకోకపోవడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది. వేదాంగ జ్యోతిషంలో కథా మంసలంలో? గ్రహాక్షి, పంఘటనల విషయాలుకొక యోగాలు, రాజయోగాలు, మొదలైన లోక విషయాలు లేనడం శాస్త్రిగారికి తెలియదా?

ఎలా అవుతుంది?

గ్రహల కారకతలను దా లాశిద్భవిత నియమి
వలీచే. దిగ్గుడు మనకొరకుడవ్వాడు. నిది ప్రహణం
చేచద్రువా మనవాటికి అన్న పుణమనా కవాక్యం. దాదా పుణ
మని నిర్దించేది పుణమనా కం. ఈ పుణమని మనస్సు దిగ్గుడే.
మనస్సు కేదెక్యం కనుగొన్న తిర్యగ్తి అది చి గ్రహనివేత వుంటున్న
కొంపం, గొప్ప ఉపమానం; గొప్ప రూపకల్పన. దాకి చిలనలు పల
నలే చిగ్గుడు మనకొరకుడవనం. ఒక పెద్దనాటి న్యాయకుడు
మంతా మన హంసా కేపుడవ్వాడు. నూర్కడు గ్రహమండలికి
కేంద్రం. హంతా గ్రహం నూర్కడవ్వాడు. బుధుడు
నూర్కడి దగ్గర నే వుండేవాడు కనుక రేతన్న బుధుడవ్వాడు.
తిర్యగ్తి కుక్కుడు. కామం అవ్వాడు. రకం అంగారకు డవ్వాడు.

ఇక ప్రహేలకు చాతుర్వర్ణముఃత్రించాడు తాస్త్రిగదిలాంటి వాగు. సుందా బ్రహ్మచుడెల్ల. బుధు వెత్తుడెల్ల రామాపు కెరతుడెల్ల. “చాతుర్వర్ణ్యం మయ సృషం” అని గీతాక గు డిబ్బాడుగనుక నిరహయిం గాని, పంచభక్యం కూడా కల్పించే వారే జివికావా? ఈ వర్ణ వృత్తస్థమూడా ప్రహేలకు నమ్ముతాతా.

జ్యోతిషం శాస్త్రం ఎలా ఆచరించుంది?

కాస్త్రీగారు, తర్వాతను సర్వగ్రంథి అవసరమని నిర్ణయమైన తేదీ: దీనినిబట్టి నానవంశం బాగా విడిచినవిదా: దాని బల దౌర్బల్యాలు అనుగుణంగా ఎంతో తరస్థివాద బుద్ధిబల మతో అభివృద్ధిచెందిన స్వయం కావడం లేదు!

వైద్యశాస్త్రం వంటిది జ్యోతిషాస్త్ర మంటారు కాస్త్రీ గారు. ఇది మరి విదూరం. అయితే శాస్త్రమంటే ఏమిటో దీని వివరణలో అలంకార శాస్త్రంకూడా కాస్త్రమే. అలంకార శాస్త్రం వంటిది జ్యోతిషాస్త్రమంటే బాగుండేదే.

వైద్య శాస్త్రంలో విదావాది విదానం మొదటి నుంచి నిర్ణయ ముగా వుంటే, ఫలావా ఫలావా కారణాలవల్ల రాజయశ్శక్తులకు కుండని వైద్యకం చెప్పే విదానం రాజయశ్శక్తిలో మా ఒక్కటే రహస్యమనూ ఒక్కటే. ఫలావా ఫలావా క్రిములు వున్నవి మాత్రమే. ఈ ఈ శాస్త్రాలలో ఆనంద ప్రపంచమంతా ఒక్కటే. పాటాషియం నైషధి తాగితే ఆంధ్రదేశంకంచి అగ్ని టికే ప్రాంతంవరకు అందరూ 'హరీ' అనడంంటారు. దేవదాలుకూడా మోత దానుబట్టి పనిచేయి; వాటి ప్రభావం ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తుంది. అలాగే గ్రహాను నుండి చెప్పగలరా? చెప్పలేము. అప్పుడుభావం బాగాలేకపోతే శ్రీలకు వివాదాత్మకమన్నాను. అప్పుడు దీని కజాదు, కని మా నూ వుండి కూడా 80 ఎనిమిదివలె తెలుసుకున్నాను. దానికి విశుకు యోగం వుండేది; భర్త ఆయుర్దయం బలంగా వుండేదిఅని, జ్యోతిషికులు పరి చెబుతారు. పరిడం అనగానే కచ్చితమైన శాస్త్రంకదలే కదా! తిరుగులేని నూతనాలు కలదే శాస్త్రం. ప్రతి నూతనానికి అవసరంవుండటానూ నూతనాలు విజయం. కొన్నిటికి తప్పదకనుండాను కాని, జ్యోతిషం అసత్యాల వున్నాయి. అందుకనుక అసవాదమే. భాగ్యధిపతి బలంగా వున్నాడు, లగ్నం చూసున్నాడు, రాజ్యం వంటి కొణిదొడ్డి వుండి; మరి ఎందుకు మాకు ఉద్యోగంరాలేదు. ఇదిదీనిలో ఈ పాప కారకగ్రహం దృష్టి విడిచిందండీ-అని పరుబాటు. ఈమె మాంగల్యం బలం ఇతర ఇదిగా వుంటే భర్త ఎందుకు పోయాడండీ?—అంటే, వందకుంటా కని వున్నాడండీ. కని పులివిచ్చేసినం చెబున్నాడు. భర్త వుంటే పులివిచ్చేసినం ఎలాగేనా? భర్త పోయాడు—అని పరుబాటు. పరుబాటు అంటే ఆకాస్త్రీయం, శాస్త్రదూరత అనేదా! కనుక జ్యోతిషం విజ్ఞానశాస్త్రం వంటిది; వైద్యం కూడా విజ్ఞాన శాస్త్రమే—కాదు—కాదు.

కనుకను కనవాదానికి మహారం పెటాడట. ఏమి జ్యోతిషం శాస్త్రీకి కుధిం వలకరానం కావూ అంటే విడిచిపెట్టాలి భక్తులన్నాయన్నాడట. పటాభిషేకానికి మహారం పెట్టకని దేశరథదళి కరి ఆజ్ఞ. కనుక ఈ విషయంలో వ్యక్తిత్వమా? గ్రంథం నిధిలమెండి; జ్యోతిషం జన్మం అవడం వ్యాసమా? అరణ్య తానానికి మహారం పెటాడడం వ్యాసమా? అంతి ద్రష్ట అయినవాడు, "మహారాజా! ఈ మహారం పనికిరాదు ప్రవాస యోగం వుంది. కనుక మరొకటి పెడదామ" అని అనలే పోయాడా?

అంధనలో బాంబులపడి కొన్ని కేలమంది మరణించినవ్వకు అంతరికే ఏక కారణంలోనే మృత్యువు త్రాకిపెట్టేవుండా! ఏక హాలు పనికావాలి! అని అడిగాడు అనార్య మాత్రేన. మాతాపితృ లో ఫలితాలు పనిచేయకన్నా జ్యోతిషమే. మరి హిట్టా యుద్ధం రంగంలోను దైవజ్ఞులను వెంటబెట్టకే వుండేవాడట. జనం మనదే అని అడుగుడుగుగా (ఇచ్చుకొనికేమా) ఫలితాలు లెక్కలకట్టి చెప్పేవారట దైవజ్ఞులు. అఖిరి ఏమైంది? ఇలాటిది మరొకటి. అఖిల మహారాష్ట్రం జా రఘునాథరావు కూడా కారాంతకు నిర్ణయించిన సుముహూర్తంలో దాడిచేయడంకోసం చుడియగం

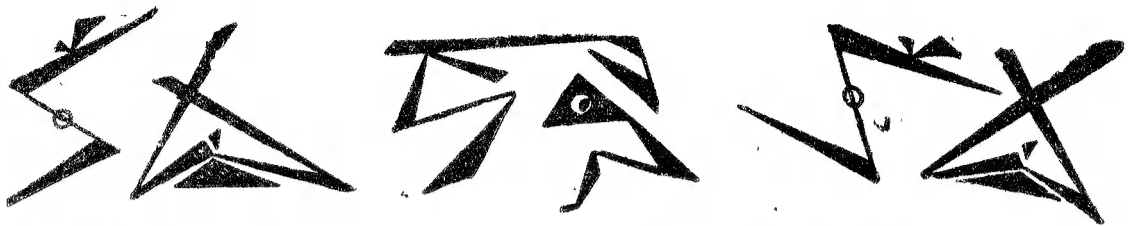
చేసావాడట. క్షేత్రపు ఆ సమయంలో విదపడి కృతాంశుని బారికి పంపాడు అందరినీ.

కాస్త్రీ గారికి చంద్రగణ చెప్పివచ్చి కట్టకనలు, తాను చెప్పినది వేగ: బావా? భాస్కరాచార్యుని కమా: గాని వంటిది నేమా ఒక మహా సంగీతుం ఇం జరిగింది ఆయన మహా బ్రహ్మ కరణాలు కూడా. జ్యోతిషాస్త్రం ఘోర గంలా దిగజం వంటి వాగు. ఆయన ఎంతో అలోచించి గణించి చేసి సుముహూర్తంలో మూర్త వివాహం చేశాడు. గుర్తినకాదు మె మాంగల్యం భిన్నమైంది. దానితో ఆయన మనస్సు ద్వారా మే జ్యోతిషాస్త్రాన్ని తానని ఒట్టు పెట్టుకున్నారట. ఈ యధార్థమన్నాన్ని పండిత ప్రకాంతులు శ్రీ బులుసు వేంకట రంగయ్యగారు తెలిపారు. దీనికేమంటారు శ్రీ గణపతి కాస్త్రీగారు?

అయ్యో కాస్త్రీ గారు, ఇటీవలతి జాతక చంద్రికా వివాద ప్రమాదం! ఆర్యుడిగానీ ముందున్నటి ఫలభగ్నంధాన్ని చెప్పకలరా? జ్యోతిషో కాలంలో వివారపారడం. యుద్ధం సంగం జించివాదనూర్యలో కాన్ని భేదించుకొని నెక్కుతరంపండి తానా కలిగించేందుకు చెప్పినమాటలో లేక భావుకతతో అన్నవోకానది. అప్పటివాగు చంద్రగారన్నట్లు ప్రతిది భగవంతుని భయంతో నడుచుకొంటుంది! అని భయంతో విరుగుకుపోయి గ్రహాలను దేవతా వ్యూహాలుగా భావించడంలే. వేడు. నూర్నూడు నిష్పయ్యలని, చంద్రుడు నూవుని ఆదికటే గురుత్వాకర్షణ గుం మేలేలే భూమి వంటి ప్రదేశమేనా? నుజాకు మనవారే అన్నట్లు భూమికి నకలేన పుశునివంటి — భూమిలోని వాతవ:జాగుల్లకల-గ్రహమని, నుగ్రుకు కేలం జువ్యగూవుడని విజ్ఞానం వెయిపాకులుగా తెలిసిన నేకమాడా, కాస్త్రీ గారు గ్రహాంతులు చెబుతుంటారా? పిచ్చిపిచ్చిని గోకలి లుమట్టుగన్నాట ఎలా? దయావంది ఎరస్య వేడిమంతాను నిమమతా సారంగా వ్యాఖ్యానాశిని రించుకొలేన కాస్త్రీగారు ఆక్షేపించినట్లు. ఆయనని కుద్ధవైక మతిం. పదమంతుల సంధిరాను పద్ధి మేన అగ్ని క్షే చెప్పాను. 'జెన్నో దేవీర భిష్టు' అనే సంకీర్తం కనిపించే వారం ఎలాగో జ్యోతిషాస్త్రం వైక కాస్త్రీగారు నె-విస్తాగా?

ముఖం పేర్చిన ఎంకుకు మోసపోతారండీ! పరాకల పద్ధతి అనగానే వ్యాసుని లెండి అయిన పరాకలదే చెప్పాడంటాగా? "కలపారాకలపృథ్వి:" అని మరొక వ్యాఖ్యం వుంటే. ఈ పరాకలకు ఎప్పటివాడంటాగా? మనవుకు ఇవలినాడా? అవతిలి వాడా? కనుక ముఖానుకురించి లోకులకు దిగితే ఎక్కడ నేలు తామో చెప్పలేము. ఆ జ్యోతిష పోకపోవడం మంచిది

అనాగతికే శత్రువునంతరింకు జ్యోతిషాస్త్రం నే కుతూహలమనే మనకేకాగు; ప్రపంచంలో ఎవరికీ పోదు. అంగగాను మిడిమిడిజ్ఞానంకలవాకి కుతూహలం మరి ఎక్కడ. కాస్త్రీ గు చెప్పినంతిన్నా తన జ్యోతిషం విజ్ఞానశాస్త్రం వంటిది కే బోగు. వాగు చెప్పింది వాకే సహేతుకంగా కనిపించినప్పుడు ఎంతో విజ్ఞానాస్త్రీతో సకారణంగా తను వాదం ప్రతిపాదించి చంద్ర గాన తిను అభిప్రాయాలు మార్చుకుంటారని అనకొను. శ్రీ కాస్త్రీ గారు ఇక నే నా—చంద్రుడు. అంగరకుకు మానవునికి గనులయ్యే పరిస్థితి కచ్చింది గ్రహించెనా? అని దేవతామారు ను కోడంమానీ, తిను జ్యోతిర్గ్రంథాల పరిచయంతో ఇంగ్లంను— ముఖ్యంగా కుతూహలంను— ఎదగొట్టడం కనలుకంటానని, చంద్రగారి సహేతు: వాదంలోని లోకులను గ్రహిస్తారని విశ్వసింున్నాను. వారలవిశ్వసించకపోయినా, ఊహాపాత్రే వువాదిగాక జ్యోతిషపుభాగం—జ్ఞానశాస్త్రం ఎలా గూ కాదుగనుక—ప్రపంచానికి ఎద్దమీదలేదు. జ్యోతిషాస్త్రం ఫలభాగమనేదే లేకపోయినా వాబ్బయ్యానికి కలిగే లోప మేమీలేదు.

ఎవరి కెవరు తీసిపోదు

(గొందటి బహుమతి రూ 10)

తృత్యమస్తే ఓరోజు రాత్రి, మా మానెల్లో ఒక విందు జరిగింది. మేమందరం బాగులుతీర్చి మాన్యున్నాం. నేనూ, మారూంమేటు పక్కపక్కలనే ఉన్నాం. సర్వస్వ మొదటగా స్వీట్లు (కానాలు) తిడ్డించారు. ఉన్నటుండి రైట్లు ఆరి చూచాయి. నేను గవ్వచుక్క మా రూమ్ మేట్ విప్లూ కావాల తీసికొని తినేశాను. ఓయూదు నిమ్మపల్లె కర్రాటు వచ్చి మళ్ళీ రైట్లు ఇరిగాయి. చూచే నిమ్మ దిక్కి వా ఆకలూ స్వీట్లు గలంకు! మారూమ్మేటు తేసి చూశాను, ఇద్దరం ఒక్కసారి గట్టిగా వవ్వకం.

రవణ, విశాఖపట్నం.

* * *
ఏ వస్తు వై నా....

(రెండవ బహుమతి రూ 5)

సాయంకాలం షికారుని బయల్దేరాం. అలా బ్రిడ్జివైపు వెళ్ళేటప్పుటికి ప్రక్కనే చిన్నగలాటాలాగ అడవులు విరిచించియ్. ఊరిలో ఏవిషయం మారు తేలికుతుందా జరుగకూడదుగా. వెంటనే మాజరయ్యాం అక్కడికి. అక్కడ పెద్ద విశేషమేంలేదు ఓచిన్న ముపు. ఫాన్సీ పామానులన్నీ పరిచివున్నయ్. మ్యూలా ఇద్దరు నిలుచుండి "ఏవనువెనా అడ్డూర కా, త్వరపడండి బాబూ" అంటున్నాను. పెట్రోమాక్స్ రైటు కొంతిలో వస్తువులన్నీ మెరిసిపోతున్నయ్. ఇంకిలో ఒక రోసు రొప్పతూ వచ్చి. పాపం నయాపెసలు గామాను వీడికిలిసిండుగా పట్టుకొని, "ఇవిగో వచ్చి! ఆరున్నరకాలు, తీసుకొని ఆ రైటిలాపడెయ్. వెళ్ళారీ" అన్నాడు పెట్రోమాక్స్ రైటువంక చూపుతూ. మాకు వచ్చాగిందికాదు. రెండవరోజు అజ్జ (పడకం)లో "రైటు, గల్లాపెట్టెకప్పు ఏదైనా అడన్నరకా" అనేమాటలు విరిచించియ్.

కె. ఎస్. రెడ్డి, గుంటూరు.

ఏ ఏల్ ఫూల్

(రెండవ బహుమతి రూ. 5)

మా ఫూల్లో ఒక మామ్యుగా ఉండేవారు.

ఆంధ్ర - సచిత్రవారపత్రిక

ఆమె కడు లోభి. లోభిత్వంలేత కానీ ఖబ్బు పెట్టేవారాకాదు. అవిధ భర్త చాలా డబ్బు సంపాదించి వనిచోయాడు. ఒక రోజు పేషన్లో ఏప్రియల్ ఒకటన తేదీయండి కొద్ద వెల అర్థజా ఉండేదల్లా మాడుకాన్తివుతుం దని ప్రచురితమయింది. ఈ వార్త మామ్యు గారి చెవుల్లో పడింది. వెంటనే అర్థజ తన పెట్టాంచి పదిరూ పాయలనోటు తీసి బంట్లోతుచేత పది రూ పాయల అర్థజా కాదులు తెప్పించింది. ఏప్రియల్ ఫస్ట్ వచ్చింది. కొద్దవెల అధికమయింది. ఒక రోజు మామ్యుగారు అంతిమయందు కొన్న అర్థజా కొరుమిద శి తిరం (వాసి మామ్యులో పడేసే రమ్మని బంట్లోతును పంపింది. వాడు కొంతసేపటికి ఉత్తరంతో తిరిగివచ్చాడు. అప్పుడు మామ్యుగారు "ఎంరా ఉత్తరం వేసులేవు?" అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు వాడు నేను ఉత్తం బొమ్మలో వేసు చోతుంటే ఒకాయన చూసి, ఆవు తిరం వెళ్ళిననీ, ఆ కారు అర్థజా కార్తనీ, ఆకారు మిద కానీ సాంపు అంటించితే కానీ వెళ్ళి దినీ చెప్పారు" అన్నాడు. అప్పుడు మామ్యు గారి బాం ఇంత అంత కాదు.

ఆర్. వి. ఎస్. ఎస్. మురళీకృష్ణ,
రాజమండ్రి.

* * *

అనుకున్నంతా అయింది

(రెండవ బహుమతి రూ. 5)

క్రొలేజేనుంచి రాగానే ముఖం కడుక్కుని డైస్ మాన్యుకొని బయలుదేరా అలా బజారోకి వెళ్ళామని. వెళ్ళావెళ్ళా ఆ దగ్గర లో నేవున్న మా ఫ్రెండ్ హోటల్లో జోర బడ్డాను. వాడు నన్ను చూడగానే ఎవయో నికీ గచ్చావురా, ఒక్కమాటు కొంటుకుగ్గర మాచో. అలా మా నీ డర్ దగ్గరికి వెళ్ళి అయిదు నిమిషాల్లో వచ్చేస్తాను" అంటూ గైకేర మిద కుద్రుకున్నాడు. తప్పదురా ధికంతుడా అనుకుంటూ మారున్నాను. హోటల్ వచ్చేవాళ్ళతో పోయేవాళ్ళతో చాలా రద్దీగా వుంది. బిల్లులు డబ్బు తీసు కోవటం, చిల్లర ఇవ్వటంతో నా ప్రాణం పతమత మవుతోంది. ఈ గాబరలో ఎవ డై నా డబ్బు లివ్వకుండా పోతున్నా జేమో నని ద్వారం వైచోక కన్ను వేశాను. అను కున్నంతా అయింది. ఒక పెద్దమనిషి మూతి

కుడుచుకుంటూ పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేతు కంటూ లోపర్పించి పోతున్నాడు. బిల్లు డ్రామా, మానుడామా అని ఒక ముగం దేరె మాలోపడి అఖిరి చిటికెవేసి "ఇదీగో మివర్" అని పిలిచాను. వెనక్కి తిగాడు. విక్రమచిచ్చిపాయాడు. "ఏమెనాటిఫీవీతుకు నున్నారా?" అన్నాను. సమాధానం చెప్ప కండా నోవంక చూసున్నాడు. కాలింగ్ టెర్ నొక్కాను. ఒకసెర్గర్ వచ్చాడు. "అయన బిరెంకి?" అనడిగాను ఆ పెద్ద మనిషిని చూపిస్తూ, "ఒక్క నిమిషం ఉండండిసారీ" అంటూ లోపలికి వెళ్ళి అతనికి సర్వీచేసిం దెవరో తెలుసుకొనివచ్చి "పదజాలుసారీ" ఆరునకు బిల్లు ఇచ్చాడు. అన్నాడు. "ఏమండీ బిరెంకి?" అన్నాను మగ్గానగా. అతనంతకంటే మర్యాదగా జేబులోంచి బిల్లుతీసి ఇచ్చి మళ్ళీ తవచు కుని నిలబడాడు. ఇక ఏంచేసినా చెయ్యం దన్నట్టు. నాకు చిరాకేసింది. ఈలోపున కొంటుకుగ్గర చాలామంది కూడిపాయారు. ఈ సందర్భో ఇంకెందరు కుద్రుకుంటాకో అని జోటర్ గేట్ని జాగ్రత్తిగా చూసు న్నాను. "ఏమయ్యా డబ్బు లేవీ?" అన్నాను సంతోషంతో ఒక మెట్టు కిందకి దిగుతూ: "లేవండీ" అన్నాడు అతడివగగా ముఖం పెట్టి. నాకేమ్రతం జారి కలగలేదు. జౌను! వాడి బాబుగారి హోటెలునున్నా. జేమి నేగగా తినిపాడానికి. "లేవండీ అంటే ఎలాగండీ, మరి ఏంచేద్దామండీ?" అన్నాను వ్యంగ్యం వ్యంగ్యం ధ్వనిస్తూ. వెంటనే అతను భుజంమిదనుంచి ఒక కొత్తబిల్లివకువ్యాలు తీసి కొంటర్ మిద పెట్టేసి గతాగతా వెళ్ళి పోయాడు. ఈకువ్యాలుగాని ఏమెనా "కేవ" కాను గదా అనుకుంటూ కువ్యాలు తీసి భుజంమిద వేసుకొన్నాను. కానీ అప్పుడు మాచెప్ప జారివేసింది.

మర్నాడు అజ్జవేళకు ఆహోబిల్లుకు వెళ్ళాను. నన్ను చూడగానే మా ఫ్రెండ్ పెప్పగా వచ్చుతూ "ఒకే నిన్న వాడు ఎడజో గాని మనకి ధితోకో గా ఇచ్చాడురా". నేను ప్రశ్నార్థకంగా చూశాను. ఆ కున్య లేక్కడెదనుకున్నావు" అలలయింది అను కున్నంతా అయింది అనుకున్నా. "మన హోటల్లోవాన్ వేసిన దగ్గరని" అన్నాడు. నాకు నవ్వులో ఏదెనాలో తేలికులేను.

బుద్ధపరపు జగన్నాధరావు
పార్వతిపురం.

మీద స్మారి

పంపిణీకరణకు నిక కల్పన కల్పన అమృతములు
ముగ్ధుడు కల్పనకల్పన దుష్టాదినిగించి ప్రసాదన
కన్య వారిమృత్యువంశము యిట్లా సాగింది: "ఏమండోయ్
బావకన్యగారూ! మావారి దుష్టాది యెంతకన్యగా ఉంటుంది
వనుకొన్నారూ!" అందికాకలమ్మగారు చింతతో నీకు
ముందుకు. "అయి! అట్లాగంటే!...మరి మావాదనుర
వివరం తెలియ నే తెలియదండీ — బావకన్యగారికిప్పుడు
అంది బావకన్యగారు నీకేదెంత బావన ఎత్తుకొంటూ,
"ఇంకానయి! మావారు ప్రాసించి మావారికైనా తెలు
తుంది మరెవ్వరికి తెలియక పోయినా, మరి మావారు
ప్రాసించి మావారికి అర్థంకదండీ!" అంది కమలమ్మగారు
దెవరినెంత బంధన పెట్టుకొంటూ, కమలమ్మగారు అన్న
మాటతో మిగతావారికి అపుకొనేవంత వపు వచ్చేసింది.
బావకన్యగారు కమలమ్మగారూ నవ్వుకొంటూ యింటికి
వారికికారు.

దనురీని గురించి ప్రసానినే - పైవలమ్మలక్కలు అను
కన్యత్వంగా దనురీని మూడు రకాలు: అందరికీ తెలిసే
టట్లుగా ముప్పదంగా, నిర్దిష్టంగా ప్రాసించి దనురీయే మొదటి
రకం ప్రాసించవారికిప్పుడు, అమృతకేసరికి అర్థంగా అవసరం
పెట్టే దనురీ రెండవరకం. ప్రాసించవారికి తెలియక తిక
మకలుపెట్టే దనురీ మూడవరకం.

మొదటిరకం దనురీ మెప్పుకొందగింది. రెండవరకం ధర్మా
లేదు. మూడవరకం ముగ్ధులపరానిది.

మొదటిరకం దనురీలో కొన్నిరకాలున్నాయి. కాని
రెండవ, మూడవరకాలదనురీలో పెక్కురకాలున్నాయి.
అక్షరాలు వ్రాసేటట్టి గుండ్రంగా ముత్యములు ప్రాసించనూ
రియే - 'ముత్యముల కొరత' దనురీ అంటారు. అక్షరాలికి అక్ష
రాలికి లింకలు తగిలిస్తూ ప్రాసించనూరికొలుసుకట్టు దనురీ.
అక్షరం అక్షరం పెసపేసుకొన్నట్లు ప్రాసించనూరి 'కలిపి
ప్రాస' దనురీ.

ఇట్లా దనురీలో చాలాచాలా రకాలున్నాయి. అన్ని
రకాల దనురీ చూడాలంటే — ఉత్తరాలను, దస్తా
వేజులను ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తాయి.

కొంతమంది దనురీ చూచుంటే
'అచ్చంగా కొడికెక్కరించిన పెండ్లిపాగలె'
ఉంటుంది. కొంతమంది దనురీచూచుంటే
— 'అసలు అది అక్షరాలేకా? అనే సందే
హం, సంశయం ఏర్పడతాయి కొంతమంది
ప్రాసాదకర — ఏమో బాధలు కలుపలే
ప్రాసారు. విడిచి వదలాలి అంటే భూత
దైత్యం కొంపకెక్కినవన్నటాకే. కొంత
మంది భూతదైత్య అవసరంలేకుండా ఉండేం
దుకేమ — తాటికొయలంత అక్షరాలు
ప్రాసారు. కొంతమంది ప్రాసించనూరి తల
బద్దలు కొట్టుకొన్నా అరమొదలగా.
కొంతమంది ప్రాసించనూరి తలతోకా తెలి
యక బావా అవసరంపడి, అఖరికి ఎలాగో
లాగు అర్థంచేసుకొనెటట్టుటికి తల ప్రాసం
తోకకి వస్తుంది.

ఎంత చదువుకొన్నా, అన్నిరకాల
దనురీ తెలుసుకొని చదివారేగే నేర్పు లేక
పాతే కలుగురిలో నగుపాతే అవుతుంది.

పండక్కి అర్థవారింటికివచ్చిన కొత్తలు

నిక అప్పుడే పానుకుంట్రోతు తెచ్చి ఇచ్చి
ఉత్తరాన్ని అందిస్తూ, ఉత్తరంలోని వికే
మాను చెప్పిమందా! అట్లాగు. గజవిజగా
పున్న ఆ ఉత్తరం చూసేసరికి వి. వి. ప్లావ
యిన అక్షరాలికి మనస్సులోగందరగోళం తెలక
గింది. ఎట్లా అయితాదాన్ని అంచేసుకొందా
మన అక్షరాలిగా అక్షరాలిని మూడుంటే.
అప్రయత్నంగా కల్పించేటట్టి నీళ్ళు తిరి
గాయి. తిరగంపే తిరగాయి రెండుకన్నీటి
వెందువులు ఉత్తరంమీదపడి, అంతరికిమీ
గజవిజగా ఉన్న ఆ ఉత్తరాన్ని మురింత
గజవిజగా చేసేకాయి. ఏదేమోనా అట్లుని
అవసరం పరికినప్పుడు అక్షరాలి 'ఆ ఉత్త
రంలో ఏదో అశుభవారి ఉండిఉంటుంది.
అందుచేతనే ఆయన నోటతో చెప్పలేక
కల్పనీళ్ళు పెట్టుకొంటున్నాడు' అనుకొని

.....

సి. హెచ్. చలమాపతి

.....

'వేర' మంది. అట్లాగా 'వేర' మనడంతో
యింట్లా వాళ్ళంతా 'వేర' మన్నాడు.
విడిచిపొయే జనం యిగురుపాగున జనం
అంతా అక్కడివేర విరాంతిపొయి చూస్తు
న్నాడు-పాపం! ఎవరో పొయిఉంటారని.
ఇట్లా ఉండగా యంతలో మామగారువచ్చి,
యీ గజవిజ అంతా వివిటా అని అక్క
డన్న అక్షరాలి అదిగా చెలిలోఉన్న ఉత్తరం
యిచ్చాను మామగారికి. ఆయన ఆ ఉత్త
రాన్ని చదివిచూడగా అందులో అశుభ
వార్త ఏమీలేదు. రికా వుదానా లే ఉంది.
"ఏమో య్యా! యీ గో వంతా?" అని
అక్కడివాళ్ళు అడిగితే - "ఆ మామదా
దనురీ వానిని ముచ్చావలేదు. విచిత్రముగా?
అని సంజాయిషీ చెప్పకొక రసమేను.

కొన్ని సందర్భాలలో 'తానాటి తలపై
దెవమొకటి తలపై వచ్చుట్లు' ప్రాసించి
ఒక బ్రితే దాన్ని మరొకటిగా భావించడం

(63-వ పేజీ చూడండి)

“నా అక్షరాలు చక్కలలో ఆడుకునే
అందమైన ఆడపిల్లలు. నా అక్షరాలు
కన్నీటి జడులలో తడిసిన దయా వారాల
తాలు.” అన్నారో ఆధునిక కవి.

అందమైన మనిషిని చూసేవప్పుడు ఎంత
ముగ్ధులైపోవడో, అందమైన దస్తూరి చూసే
వప్పుడూ అంత ముగ్ధులైపోవడీ. చక్కటి
దస్తూరి ఒక కళ. అంటే దస్తూరికొసం
దస్తూరి అని కాదు. దస్తూరికి ఒక ప్రయో
జనం ఉన్నది. మనం వ్రాసింది అవతలి
మాడే! చువటానికి వీలుగా ఉండటమే
ఆ ప్రయోజనం. అక్షరాలు కుగురుగా,
స్పష్టంగా, కుభ్రంగా ఉంటే చాలు,
ఆ ప్రయోజనం సాధిస్తోంది.

మనిషిని పోలి మనిషి ఉండటమే వ్రాతను
పోలి వ్రాత ఉండదు. ప్రతిమనిషికి ఒక
ప్రత్యేకత ఉన్నట్లే ప్రతివాడి వ్రాతకు
ఒక ప్రత్యేకత ఉంటుంది. మనిషి నుండి
చూసి ఆ మనిషి స్వభావం కొంతవరకు కని
పెట్టగలం. అలాగే వ్రాతను చూసి
ఆ మనిషి స్వభావాన్ని కొంతవరకు
అర్థం చేసుకోగలం. కానీ ఒక్కొక్క వారి
చాలా అనుభవంకా కనబడే సులువైన
అలాగే చాలా కష్టంకా ఉండవచ్చు. అలాగే
దస్తూరి చాలా కుగురుగా ఉండి, మరొక నిల
కవలెని స్వభావం కలవాడై ఉండవచ్చు.

అయితే మనిషిని పోలి మనిషి ఉండవచ్చు.
అలాగే వ్రాతలో కూడా పోలికలు కనిపి
స్తాయి. అన్నదెప్పుడూ తండ్రికొడుకు
లలో పోలికలు కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించినట్లే
వారివారి వ్రాతలో కూడా పోలికలు కని
పిస్తాయి. కానీ ఎంతవరకు అన్న వ్రాత
లలో అయినా తేడాలు సులభంగా
కనిపెట్టవచ్చు. ఒక మనిషి వ్రాసిందే
మరొక మనిషి కూడా వ్రాయగలిగితే
అది భారతీయ వనికొస్తుంది.

Child is the father of the man అని

జీవితానికి వన్నె తెచ్చే దస్తూరి తిలకం

వర్క్సెంట్ విలవనమ్మకం అని పేరున్నా
చెసుకున్నాడు. దస్తూరి విషయంలో కూడా
ఈ మార్కు జరిస్తుంది. దస్తూరిని గురించి
నిన్నతనం నుంచి క్రెడిట్ తీసుకోవాలి.
మొక్కయి వంగనిది మానె వంగుతుందా
అన్నట్లు, పెరియన తనవార దస్తూరి వార
వరుచుకోవాలంటే అస్సాంగం కాక
పొయినా కష్టస్యాంగం అవుతుంది.
చిన్న పిల్లలు తమ ఎరుగుగా రోజూ
తిరిగే తల్లిదండ్రులను చూసి, ఇతరులను
చూసి ప్రవర్తన అలవరచుకుంటారు. అలాగే
దస్తూరికూడాను. అక్షరాలు వేర్వేరున్న
వంటకే కాపీలు వ్రాయించడంలో ఇదే
ఉద్దేశం. మేమురు గుండెంకా ప్రపంచం
అక్షరాలు వ్రాస్తే, వాటి శీ
యాస్తూ, అదే మాదిరిగా
వ్రాయటానికి బాలుకు ప్రయత్నిస్తాడు.
అంగుచెతే సాధారణంగా గురుశిష్యుల
వ్రాతలలో పోలికలు కనిపిస్తాయి. చిన్న
వృద్ధులు కాపీలు వ్రాయనిపిల్లలు పెద్దయిన
తరవాత దస్తూరిమూలాన చాలా చిన్నులు
వస్తారు. ఇంగ్లీషులో అయితే దస్తూరి
బాగా లేకపోయినా ఏదైతే క్లెరికల్ గో

వేర్వేరున్నా ఎరిపోతుంది. తెలుగులో ఈ
సగుభావం లేకపోవటంవలన తెలుగులో
లేచిందిమొదలు కాగిరిమొదల కలం పెట్ట
నిదే సాగదు. పరిక్షలలో ఎంత తేలిపి
తేటలు ఉండి, ఎంత గట్టిగా
వదిలిన రివ్యూరి అయినా, దస్తూరి
బాగా లేకపోతే సెన్సరరావటం కష్టం.
అన్నబొయింటూ వ్రాయవచ్చు. శ్రేణి
మోటుగా ఉండవచ్చు. ఎంతయినా
వ్రాతగా లేకపోతే వేపన్న దిద్దనాడు
గజదీప అక్షరాలు పిరికగా చదవేటంతే క్రెడి
త్ తీసుకోడు. గెండుమాడు పేరాలు చదివి
దాన్నిబటి. మిగతాదంతా అదే మాదిరిగా
ఉంటుందనే ఉద్దేశంతో మార్కులు
ఉజ్జాయింపుగా వేసేయవచ్చు. రివ్యూరి
కృతానుకు పోవటం, కాకపోవటం దస్తూరి
మొదలూ దాకొంతవరకు అధారపడిఉంటుంది.
అలాగే రివ్యూరి దిగిచిది ఉద్యోగాలో
చేసేతరవాత కూడా దస్తూరి ముఖ్యమే.
కొన్ని ఉద్యోగాలకు దరఖాస్తులోనే దస్తూ
రిమాసి బాగుంటేనే చేర్చుకుంటారు.
దస్తూరి బాగుంటే ఉద్యోగి అధికారి అక్షీం
తలు తప్పవు.

★

mk Gandhi

10/11/19

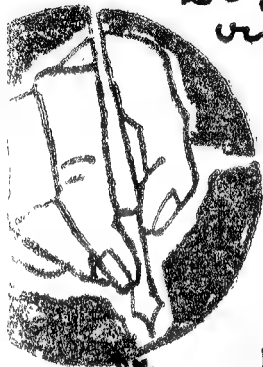
A. Vinayakam

Jambhul Nishu

వనెద్దవురుషుల సంతకాలు :

మహాత్మాగాంధీ, అబ్దుల్ గాఫీర్ ఖాన్, రోమానోజా, జవహర్ లాల్ నెహ్రూ

2. ಮಿಲಿ ಸಾಧನ ಕ್ರಮ

* * *
 పులి:లలో—యెట్లయినా నిమిషాలలో
 పరిగడుతున్నట్లు నారాధ్యులకలలో చూడ
 వుండి బడి వడి వడిగా మనో పులి:క రచ
 యితివృత్తిచూడా మా తాళ లోకా వ లా
 ఉండెను. ఒకసారి ఒకపులి:క రచయిత
 ధీరిలో వున్న ఒకమిత్రుడి ఇంకి ను
 లోనూ తెలుగులోనూ ఉత్తరం రావడం.
 సమానంగా ఆ అతని కడి అంతుపట్టక
 తెలుగుభాషానయ తెలుగుమిత్రులకి, ఇంగ్లీషు
 భాషానయ అభావ గూర్చి భాషా విలాసాలు
 బాగా ఎరిగిన వారికి పంచినట్టి తత్వరసం

తెలుగులోనూ, అధికారవాదు పెద్దయిది.
 కావలసింది. అది ప్రస్తుతం నాకు.
 (కొద్దిమందితో) కలెక్షనలను, కమిషన్లుగా,
 వారి సహాయంతో అందరినీ ఒకటిగా
 చేయాలి.

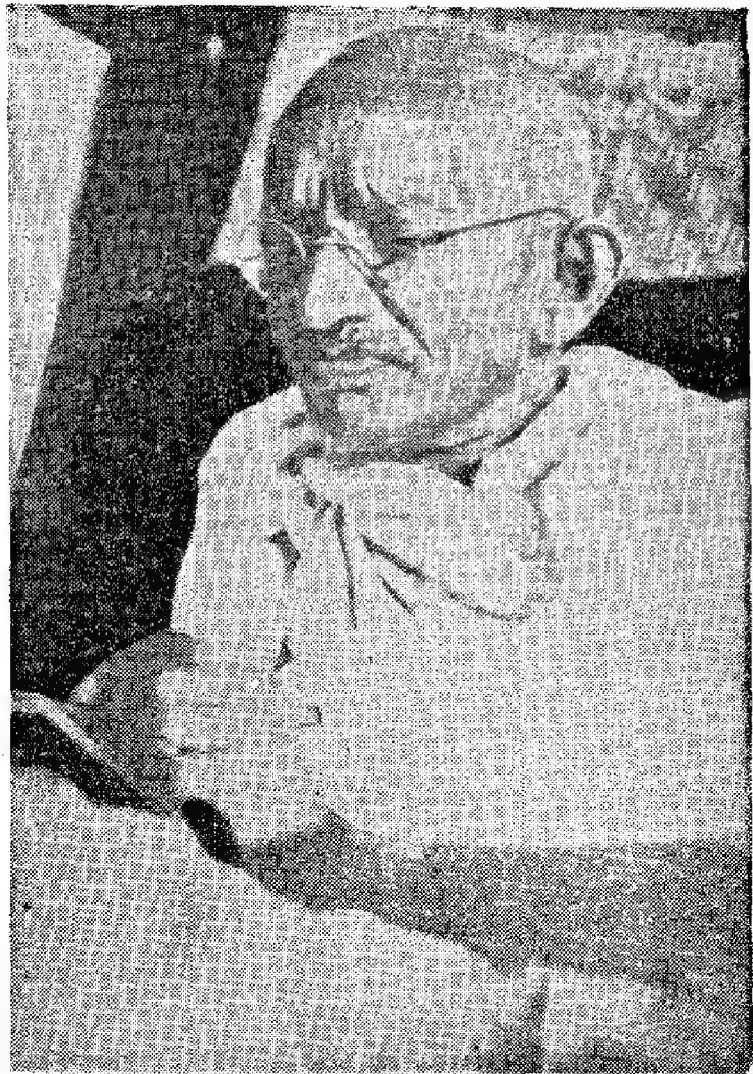
జుల పరిశోధక ద్వారా చిరునామం ప్రకటితం అయింది. కానీ, మీరు దానిపై రేఖా చిత్రం వేయాలి. కలెక్షనలను పరిశీలిస్తే, పరిశోధకులు చాలా కాలంగా దీనిని చూడని పరిస్థితిలో ఉన్నారని తెలుస్తోంది. దీనిని పరిశోధించేందుకు అని.

ఇంకా కామక్షి అంబల వనసీ నానా పేట
నీధాంతం ఇంకం సి. స్టేషన్ వరకు కాల
ములోనే భారతీయ యువకులు కనిపించిన
మూలనీధాంతం వున్నట్లు తోచింది. భగత
దత్తాత్రేయచింతామణిపరేశరాధ్యయం.
మరొకామక్షి, శ్రీశైలం ఆరణ్యాలలో
సంతతిని మూలీశ్వరులతోటుకు గూర్చి
వివరాల అంబలలోనే ఉన్నట్లంది. ఈ దిబ్బ
కోట రైతులకు కామక్షిగా పరిగెవున్న
ఒక జమీందారుగారి బిల్లులో చిరిగినాయన
వాక్యాల్లో ఇది అనిపించింది...

ఒక అంగ పత్రికా సంపాదకుడి నుండి
 చివరకు చేస్తున్నావనినది. అప్పుటి కంకా
 కైపురెలకు తుంజానా లేను. కల నో పే
 వ్రాసేవారు అప్పుటి సంపాదకుడు
 తెల్ల నాగురూము పత్రికు సుపాదీశుం
 వ్రాసాటి. 1903లో చింపివా తె లేను.
 అది మాలన తెల్ల నాగురూమున కి గంబ
 లకు అలాగే విదగాయాను. ఏయం
 అందుకే లేని ఉలికిపడి కానాత్రి ముంది
 ఎల గని కంకా సహాయుడగా అంతిలో
 అప్పుపును పత్రిక వచ్చింది. అందులో
 సుపాదీశుం అయ్య అయ్య వా నదివి
 చాకాడు అయ్యులింగ వుంది. అందికప్పు
 కాకొల్ల త నెన్ను ను వ్రాసులేను. ఏది
 బాగానుగదా ఎప్పుడు రాకాను? అను
 కుంటూ వుండగా పత్రికలో ఫోటో
 వచ్చాను.

పాపము మోగిది కలవచ్చుచికి నిద్రపోతు
 వాడును. బలమిది కాగితము చిందగ
 చిందగ వున్నాయి పొగికి తినుకలి
 కింహాన నయించును అన్నాను అదిను
 పంపించుడికింకా ఆప్యర్థమింది. తను
 ప్రాపియ్య పురుషుడు. పశువు ప్రాపియ్యంబా
 మా అని. అంతలో ఆకాలో ఒక మూల
 కొట్టి కొట్టి అని కొడితూనంది. ఇది
 జ్ఞానిని చిచ్చిదంటూ ఘోరమైన దా
 తిరిమికాదు. అక్కడ కొన్ని కగిత
 లున్నాయి.

“అరేర మరీ కా: వికాశితులు ఎగిరి
పడ్డాయికాబోను” అంటూ అవి చదివి
వ్రాగాయి.

మనస్సును వివేచించి, కుడిచేత్తో చాలనేపు వ్రాసినపుడు, మధ్యలో కాస్తాపు ఎడమచేత్తో వ్రాసేవారు. రెండుదాలూ ఆయన సాధన చేశాడు

సంవాదను దీని లాభాన్ని చూచాడు.
నన్నులే పోషించి ఉండినాడు అక్షిరాణుడు,
మొదట అలాగే నాన్న అక్షిరాణుడు మాయ
మాయయ్యింది.

“ఇంకా నువ్వు ‘సంపాదకీ’ అని
రావోచ్చా” అన్నాడు. పంపాదకీని.

“దేను. ఇది మోవాతేగా” అన్నాడు
 పాంస్.

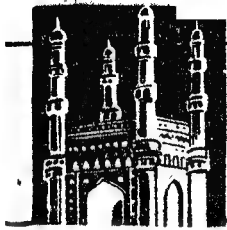
“కాదు, అదిగో ఆటోదీ బురద కార్చితో
బోర్లపై కార్గిల-మీద తొవ్వాడిం...
అంటూ ఆరిపోయి నీకు చెట్టు. పట్టి
మానులూ ఆవ్వాడు సంపాదించుకు 30 శా
ర్తం.

పల్లెలోని ఇతర (వాడుకగా) బానిస చూడడానికి మార్పుకొంటున్నామన్నా, మనకి ఇష్టం వున్న అపరిమితం అలాంటి మార్పులకే నడిపిస్తుంది. కానీ ద్వంద్వం చి మోక్షే గోలముల గోలములగా అంటు బాధను ఆ అపరిమితమే ఏకాగ్రత వల్ల పడదు. కానీ బాధ తగ్గిన వాళ్ళకే తెలియని తెలియనివాళ్ళ అంధం దంబాల చూసి మరిచిపోతారని అంటే.

అంబిగానీ కౌళ గంధీంగా నమః
 రిపి మహాదేవంబి. ఇది స్వేచ్ఛ అధికారుల
 సంతోషంతో కవిమంది.

చాలు నేను వాడు నికాసి వేయ వా
 కాకాని ముందుగా గీతలు గీకాడేమానని
 అదొకమాదా కంఠముని. అలా కానినీ

(62-వ పేజీ చూడండి)

రాజధాని కబుర్లు

త్రవణి

నాట్య సంఘ కార్యక్రమాలు

“నాథా! స్నానమునకు వేడి నీళ్లు సిద్ధముగా నున్నవి” అని వయ్యారంగా రత్నాంగి గదిలో ప్రవేశించి, విననక రిఫో విలాసంగా విమరుకుంటూ నిమ్మ మిఠుది స్నానం వారి శిశువులకి ధర్మవరం వారి ‘సారంగధర’లో న్యాయవాదులు నల్లకోట్ల, తెల్ల కాలరతో పత్వత్తమాతాన. కలె

క్లరాఫీను చప్రాసీలా మూడుసార్లు సాక్షును జేర్లుపెట్టి పిలుస్తాడు రాజరాజ న్యాయ స్థానం లో భటుడు.

ఈ విధంగా వశువుకుంటూ చచ్చిన మన నాటక రీతి పాఠికౌతులు. పద్యాల నాటకాలు బహుశః తెలుగువారి సాగు. చిరమరలవాడు, ధర్మవరంవాడు, తిరుపతి వెంకటకవులు, వేదంబాదు ఇక్కని నాటకాలు రాసిచ్చాడు. నాటకాలు చక్కని వేషవా, చరిత్రపై ఆధారపడినవి కావు. ప్రతిభావంతులైన నటులు పాత్రలకు ప్రాణంపాశాడు; కాని. ఆ నాటకాలకు సంబంధించిన వాతావరణాన్ని విస్మరించారు ప్రతిభావంతులు కాని నటులు ప్రదర్శించినప్పుడు, నాటకాలు వాస్తవికతకు దూరమవుతాయి. పద్యాల నాటకాలపై విద్యావంతులైన ప్రేక్షకులకి విమర్శకలిగింది.

దేశంలో బౌద్ధసాహిత్యంబుగా నృద్ధిలోనికి రావడానికి కొంతవరకు కారణం పరిచుతు. పరివర్తు సమాజాలు శిశువారం కల్పించినంత అధికంగా ఆనుభవాలు అందివ్వలేక సరైనవి ఈ దృష్టితో మానే ఆంధ్రప్రదేశ్ నాట్యసంఘం నిర్వహిస్తున్న ఆకాశమీ తిరుగులు ప్రకటించి తగ్గవి; వారి ప్రయత్నాలు వార్షికపరిగిరి!

కొంచెటివారం సభాభావంతుల విడిచి పెట్టవలసి వచ్చిన నాట్యసంఘాల్సవాల మోక్ష కుపంగా ఇది; వారం నాటకాల పాటు జరిగిన ఈ ఉత్సవాలు శ్రీ చినము కేవి నుభారావు వాదపరవాన్యంతో ప్రారంభమయ్యాయి. కుమారి శిశాంబి రాజసూరి, సమాచారాలు అంది, దివి నృత్యగ్రంథాల ఇచ్చారు. ఆశ్రమంత్రి శ్రీ ప్రహ్లాదంబి రెడ్డి ప్రారంభోన్మాదం చేశాడు.

ఆ రాత్రి ఉడపాటి వెంకటనలం రచనకి అనుసరించి ‘చిత్రం’ నాటక ప్రదర్శన జరిగింది. నాటకం రచన, ప్రదర్శన రెండూ ప్రయోగాత్మికలే. నామకుడికి ఆ కూల

ప్రతిభలు పక్షం రెండింటికీ రెండు రంగ భాగాలు కలాయించి, ఒకే నటింతో ఆధునిక పద్ధతులలో ఆంధ్రప్రదేశ్ నాట్య సంఘ విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన నాటకం ఇది. దీని సంభావనా చాతుర్యాన్ని నటి గటులు పూర్తిగా ఉపయోగించుకోలేక పోయారనే చెప్పాలి. ‘రాజరాజా’ మాత్రం తన పాత్రను నక్కగా నిర్వహించుకున్నాడు. ‘జననాథం’ కొన్ని సంభాషణలు చక్కగా చెప్పినా, అవసరం లేని ‘సన్నుతు’ వాక్యాన్ని మధ్య పెట్టి నాటకం ముందుకు పొగవండా చేశాడు. మిగిలిన పాత్రధారులు మెప్పించలేక పోయారు. నాటకం ఇంకా తొందరగా సాగితే, పటుగా ఉండేది. మాడాకి. నీరీయర నాటకంలా తయారైంది: ‘వచ్చేవాన్యం ముగ్ధి వారం’ అన్నట్లు.

మిగిలిన నాటకాలు; సహస్రనామం బృంహంవారి తిమిర నాటకాలు రెండు, నాటక సమితి (నీకిందరాబాదు) వారి ‘కలనాథం’; రాఘవశా సమితి (రాజమండ్రి) వారి ‘శుక్లలోకం’; అభ్యుదయ కళాసమితి (కర్నూలు) వారి ‘జన్మ హక్కు’; రాఘవ కళాశాల నం (విజయవాడ) వారి ‘చివరిరంగవల్లం’; నాట్య విద్యాలయం హిందీకాళ ప్రవేశించిన ‘పద్మిని’; పీఠపాటి బృందం ప్రదర్శించిన ‘పతి హాస్యం’. నాటకాల వాటాలో ‘జన్మ హక్కు’ ప్రథమ బహుమతి గలుచుచుంది.

* * *
రచనలా? రచయితలా?-(2)

అఖిలభారత తెలుగు రచయితల మహాసభ తాత్కాలిక ప్రయోజనాల దృష్టినుంచి ఎగిరిలిస్తే, విజయ నంశిమూననే చెప్పాలి కాని - ఈ మహాసభలోనే లోపాలు అనేకం కనబడతాయి. ఈ లోపాలను పెర్సానకపోవడం ఒక లోపం బౌద్ధులది కుండటి వారమే ఈ లోపాలనుచుంది

ప్రేమకృష్ణ వారి

సి. నె. డె. కె.

రాధమ్మ, డి. లక్ష్మణమౌళి

గజ్జ. తామర. పుండ్లు.

మొదటి చదవ్యాధులకు

దివ్యాంజనము

ప్రేమకృష్ణ కెమికల్స్ & డ్రగ్స్

ప్రైవేట్, రెమిడియల్, ముద్దానునం

అమ్మా కె. శారదాంబా

నీవు వెలి ఎప్పటినుండి, నికారపు బెడకి వెనకి దిగుతున్నాను గుండెజల్లుతోను పైకించితివి. లోకులను బలంలన చేశావ్దు. వెంటనే తిరిగివచ్చి నీయిష్టానుసారముగా నా నది నుండుము. నాకు దిక్కుకల్పింపుము. ఆహాయములో చిక్కుకొనవద్దు 15 సం॥ అమ్మాను. 81 ఏ. ఎత్తు చామనచాయ మధ్యస్థమైన లావు. పెద్ద సోగిల సోగము ఖము. అమానుకురాలు, మోసములో పడి పోయినది. అప్రగిం నవారికి 50 గా. బహు మతి ఇవ్వబడున ఎన్ నుందరమ్మ (నర్మ) అరంజేర కేట 1 అడ్డ కొడు 11 వ లైలు. గుంటూరు-2.

ప్రస్తుతించడం జరిగింది. మరొక్క అవినీతిని తనకు తెలియజేసి రావడం వల్ల ఒక విచారం వ్యవహరించారు. ఈ కారణంగానే ఈ కార్యనిర్వాహణ ప్రక్రియను కొనసాగించారు. అంతటా అవినీతిని తగ్గించడానికి చర్యలు తీసుకున్నారు. అందుకు ఒకటిగా ఉన్నది అవినీతి నిరోధక చర్యలు.

తెలుగువాళ్ళలోనే ఉపవాదము తెచ్చు పే
కాని కత్తలు తెచ్చి వుంటి. తాము చేస్తు
దాచుకున్నది ఎవరో ముందరి నిర్ణయించుకొని.
అప్పుడేగా, అందంగా, సోగుగా చేస్తు
నలిగిన రిని కత్తలని తాత్కాలికంగా నిర్ద
చించుకుంటాం. వక్త్రాన్నికొనికొను
కొనుటో, సుమారులేమిటో నున్నాటిం
కానీను తెలుగులో. కాజీయనాయకులు
మనకే దుర్బలయ్యాక, నలిగియున్నావే
అనాటె

[illegible]

విశేష కలలు చాలయిరి—చాలయిరి
కాగ; ఆత్మార్థ సాక్షాత్కరణ—యదాపని
ఆత్మ్యం దృష్టిలో ఉంచుకొనే సంగీంచా
రనే చెప్పారు. ఈ కలలు చాత్మోష్టి
ఆకాంక్షలనాన మహాపథలు జనులదిం
కావాలనే ప్రద్యోగంతో ఏమి చేసినాను.
వ్యూహ సూక్ష్మత కొన్ని, కర్మక్రమంలో
పాటాననిచ్చినవాడు, విరూపాక్షమలకు సంబం
ధించినంత వరకు ఆహ్వానితులు. ఆహ్వానితు
లుగా వాకి ఆర మై నగర మర్యాదలు
జుగలేదనే చెప్పారు. కలలు వచ్చాలో,
వచ్చినవాడు నన్నాలో, పున్న వాడు
ఎప్పుడువెళుతున్నాలో సమాజికం దలనూ
వలెంచుకొలేదు.

దీనికి తోడు ప్రధాన కార్యకర్త ఒకడు
మరియు సమర్పకతాగు: వెయ్యి గంభీర
నాటకాలు చెప్పినట్లంటే ఒక ఘన కార్యం
చేసి మా పనిం ముగిచి బూ. అది వక లక్ష

ఆ (ప్రభువో వాల్మీకి) 20 మంది విద్యహింసిన (ప్రదర్శన) జాతీయ అభ్యుదయశాసనపరి
(కర్మాలు) వారి "వ్యవహార" వాటికి ప్రార్థనలు బహుముఖమైనవి. అందులో
నవీనములు : కూర్చున్న వాగు-ఉమామహేశ్వరరావు, హామేశ్వరరావు, శోభన
రామయ్య, శివశంకర్ శిర్డి, వి. బడ్డెరావు—ప్రహర, దుర్గ, ప్రబోధరావు, మామనాథ
గారును. జి. ఎస్. ఎన్. మూర్తి.

గొంపలను కట్టించుట కున్నప్పుడు నవీన శుభకార్యము నుచేయుటకు ఆరవ్యాసము యేర్పాటు చేసినమే కదా! ఈ గొంపను చూపిస్తుంటే, మహాపతి కను ఎరిగిపోయినట్లే అర్హతను గాఢముగా విసిరుంటూ వాడుకలో భవిష్యత్తు గొంప జుగే మహాపతిని ఎక్కువ నిర్వహణాధికారి (పరావేశ్యునిగా ఈ వాక్యార్థం రాకుండు అనుకుంటాం. నిజానికి గంపపులు అర్హతతో తృప్తిపాడగల మేన వాతావరణంలో జరిగియే, గంపటి వారం పునకాలు, చీతలు, ప్రదిర్మన వినయం ప్రసాదించాడు. ఇదిగంగా వేద యోగం ప్రతినిధులకు నాలుగు నాలుగు భోజనాది పౌరార్థం, శిక్ష, ని. భిక్షిగా అన్వయించగలగలగల. అంతవంటి పనుల గా నిర్వహించలేక పొయినా, ప్రతినిధులకు ఉచిత ఉపతి పాక ర్థం ఏర్పాటు చేయబడాయ్.

మధ్యలో మనదో మాట
ఒక విధంగా చూస్తూ, హానుమ
కొండ "ధనాని" గారే రైలు.
[చూ. వార్షిక 18-5-60 వ తేదీ
సంచిక: "శిల్పరాలు" పుట 2]

పేదానాథుని ఇది - వనానానా దేవుని
విద్యాభ్యాస 'నానా' నడిచి పేదానా
బా. పే. పేదానా దేవుని భుజాలు తలుపు
కుంటూంది.

ఇలా కంది - విద్యార్థులు ప్రవా
కార్య కనుల లక్ష్యం విద్యార్థుల పాఠ్య
ప్రణాళికను సంబంధించి విద్యార్థులు
వివరించేటం, హామీ, జా.ఫీ బోధం
తదితర విషయాల, పాఠశాలలో బోధన
సాగుతున్నంతకాలం అటువంటి ప్రవా
కార్య కమాను కిప్పువు ఇతరులను నిబిల్
చేయటం విధించి ఆ ధర్మి హామీ పాఠశాల
తదితర విషయాల వివరిస్తే ఎలా? అందుకే ఆ
(అగ్ర పాఠశాల)

ఈ వారం తుది పలుకు

ప్రొబాదున' చాలక సంఘం
ఎన్నికలు నమీపిస్తున్నాయే.
నందుల్లో గొండుల్లో మట్టి రోడ్లు
పడుతున్నాయి. దీనిచాలు లేనిచోట
దీహా విజృంభిస్తాయి. పాపాలదోష్టనూ
కుంభి: గుడి: వ్యాయం చేసి ఆక్రమిస్తూ
పని చేస్తున్నా.

ఈ వార్త కమిషనర్ శ్రీ పి. ఎన్. శాస్త్రి మనకాను వెళ్ళిన, అక్కడి వారం జూనియర్ అక్కడి నగరపాలక సంఘ కార్యకలాపాలను నిర్వహించా ప్రతినిధి దానికీ చూడాలి ఏమితుందా? ★

తెలుగు వెలుగులు 36

అతడు సేవకయ్యల వారియితోనే కృష్ణమూర్తి అని తిరుపతి వెంకట కవుల పాండవ విజయం లో అడుగుతున్న తాత భిక్షుని గురించి సారథి కృష్ణ నితో అంటాడు. ఈ పద్యాన్ని గురించి అన్నా, విన్నా శ్రీ అద్దంకి శ్రీరామమూర్తి గారు తప్పక జ్ఞాపకం వస్తారు.

అంతే కాదు, శ్రీరామమూర్తి గారిని తలచుచున్నా ఈ పద్యం బాసకం వస్తుంది. ఈ పద్యం రాసి, పాడిన తొలుతవాడు సాధారణంగా ఉండడు. తిరుపతి వెంకటకవుల కవిత్వ అద్దంకి కంఠంలో పడి కర్ణామృతమైంది. ఇలాగే పాడుకుంటే వారిపాడుకొప్పలు భిక్షకం లోని దిక్కిలుని పద్యాలు, కందుకూరివారి కవిమనస్థి పద్యాలు, రాఘవుని కృష్ణ గజములు లాగా ఘనమైనవి అందిరి తెలుగులో వివరముతో వచ్చి పులికొరింత జీవించాయి. పాడేవాణ్ణి బట్టి పద్యం బాగుంటుందా పద్యాన్ని బట్టి పాట బాగుంటుందా అంటే, పాటకొన్నట్టి వాని బాగుంటుందా, పలుకుబట్టి పాటకం బాగుంటుందా అన్నట్లే ఉంటుంది ఇవి సరస్వరా శ్రీతాలు. అయితే సాహిత్య ప్రధానానికి పాటక ప్రధానమే తోడ్పడేవల్లు మరేవి తోడ్పడలేదు అంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఆ విషయంలో నినిమా ఎందుకూ కొరగా పండా పోయింది.

అద్దంకి శ్రీరామమూర్తి కంఠం కంఠ శాసనంలాగా ఆరంభమై ఘంటాపాదంలాగా నిలిచి మోగుతుంది. అది తలచుకుంటే వివరముతుంది.

అయినది కేవలం పాటక సంగీతం కాదు. పాటకపల్లె రామకృష్ణయ్యగారివద్ద కృష్ణమూర్తి చెప్పినా కొంతగా సంగీతవిద్యగల్గినవారు. పాటకచేయి చేసేవారు. అందుకే నేనెంతోనే వర్ణించుకుంటున్నాను 'అద్దంకి నందీ' జగదీశుని మాయలు వ్యంజన ఎవరి తరంబు అన్న వాక్యం ముటవసు వక్తగా శ్రావ్యంగా స్పష్టంగా లయబద్ధంగా పాడే వారు.

తొలగయ్య కృతులనుండి లభించిన పదాల వరకు పాడినట్లే, పెద్ద వేదాలనుండి చిన్న వేదాలవరకు రమ్యంగా వేశారు. ఎంతోమంది

ధర్మరాజు. కవిమనస్థి, రాజగజ నిరంధరుడు, హరిశ్చంద్రుడు, శివరీతి నిత్యత్రుడు మొలకల భిక్ష స్వభావాలు కలపాత్రలను సరించి రంజింప చేశారు. అదే వేదం ను గ వేదం వేసేవారని కొందరు పూర్వనటులను గురించి వారి అభిమానాలు, గొప్పగా చెబుతారు గాని వేదవేయ లక్షణాలు గల పాత్రలను వేసి ఒప్పించటం అంతాంటే కష్టం. కష్టం కాక పోయినా వారి ప్రతిభను ఎంతోమంది తీసిపోదు శ్రీరామ మూర్తిగారి ప్రతిభ.

శ్రీరామమూర్తిగారు వేసినపాత్రలన్నీ ఒక ఎత్తు. అయిన దిక్కిలుడు ఒక ఎత్తు. ఆ పాత్రలను ఆయనవంటిది ఒప్పించిట్లు మరెవరు ఒప్పించలేదు. ఒప్పించ లేకు పూడాడు. 'ఎవ్వరి చేతిమీదుగా వెలిసిపోతు పు సేను వేయి పుల్కికు మొక్కుదుంటి, అది రఘురామమీది కటికుకొందు సాదా కొలు సందేహ పులిమాని'. అని కేరళా చెప్పినప్పుడు, 'పదికొంపలను లేచి పల్లెనెవను రామ భజన మందిర మొందు తరలుగతి! ఎట్టి వారయ్య శ్రీరామ చుట్టబడక వాయు బలమంతుగాక' అని అచలపులకగే రామజ్ఞి దీవించినపుడు శ్రీరామమూర్తిగారి కలవా పాంపాద్యం పాడుకుంటేవారి కవిత్వ బాంధవ రాగన్ని అధిగమిస్తుంది. పాటకం చూసిన తరువాత కొన్నాళ్ళవరకు అద్దంకివారి దిక్కిలుని ఆవేశనా స్వరం వెంటబడి వివరముతుంది. అద్దంకి మరుగుపడేపోయి దిక్కిలు ధుడే కనబడుతుంటుంది.

దిక్కిలుని తిగువారి మరపు వివేదం న్యూ రాజు. ఆ ర్థాంతర్యం లెవ కనలు... ఆమోక బ్రీదికి పాగా చేగన' అను పద్యంలో అభిమన్యుని మరణానంతరం అతని గూపురీలులు రిలమకొన న్యూ రాజు ఎదురు ఉంటే ప్రేక్షకులందరికీ ఎదురుపడ్డే, కొన విమలా హాసమే పద్యంలో వివేకులన్నీ పడ్డవి భావం కలిగేది కాదు. గద్యలో మాట్లాడుతూ ఉంటే ఎంతో న్యూభావంగా ఉంటుందో ఈయన పద్యభారతీ అంత న్యూభావం గానూ ఉంటుంది. పద్యాన్ని తిలకిస్తే రాగంలో పాడుతూ ఉంటే రాగ వాదం పద్యభావాన్ని రసవతరంగా చిత్రించేది గాని రాగన్ని తెగవకా పాడేవారు కాదు.

మాకు దశాబ్దాలు పైగా ఆంధ్రపాటక రంగంలో నివారించి అనేక పాత్రధారులుగా ఆర్యయు లేవ పృథ్వీమూర్తి శ్రీ అద్దంకి శ్రీరామమూర్తి. ఆయన తిరాగీ, ఆయన భావను చెందిన నటులలో ఆయనే ఆఖరి వాడు. ప్రభుత్వ ఆకృతి మిలు వాని గురించి గౌరవించలేక పోయినా, ఆకృతి వాణే వారిని ఏ ప్రయోగ గానో ఉపయోగించుకోకపోయినా, పాటకరంగంలో వారి స్థానానికి లోటుపెట్టడూ రాదు. ★

నల్ల పత్తి..

క్రాంతివాదినలనుంచి యిప్పటికీ వాదాల్తు అర డబ్బును ఉత్తరాల వచ్చి వాయి, పిల్లను చూచుకుని బెళ్ళిచుని. కాని వాడు అండ్గా నిల్చునే పెద్దలు యె కదూలేడు, ఒక్క మూసుయ్యలేవ్వు. అరినూ ఎక్కడో మారల్ బంధువు, మా అమ్మకు అన్న గారవుతాడు. చివరకు ఆ మామయ్యను తీసుకుని కౌకివాడ వెళ్ళిపోతున్నాడు. జీవితం అంతా దొంగ లతో, మానీ కేసులతో గడిచి, పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ గారి లెగ్ అయి. పిల్లలు యెవరూ లేనిందుకై ట్రాన్స్లోనే వాయిగా కౌకు.

గడుపుతున్నాడు మా మమయ్య. అతను అదొక తిరహా మనిషి. ఎవరైనా కనబడితే చచ్చినా వదలడు. వయస్సులో తను పట్టు కున్న పెద్ద పెద్ద గజదొంగల నుంచి, తాను సాధించిన మానీ కేసుల నుంచి సొంతా పెట్టుకపోతుంటాడు. విశేషానికి విసుక గాని ఆయనకు విసుకనేదే లేదు.

అనుకున్న ప్రకారం మామయ్య, నేనూ

కె. రాంబాబు

కౌకివాడను బయలు రాము. ట్రైన్ లో ఆయన బాధ ఎలా భరించాలో అని అనుకుంటూ, విదో పుస్తకం తీసి చదువుకుంటున్నా. కాని వా మనస్సు ఆ పుస్తకం మీద లేదు. చీకటిని చీల్చుకుంటూ రైలు పోతుంది. ఎవరో అలోచనలతో అంత కంటే వేగంగా వా మనస్సు పరుగెత్తుకు పోతుంది. బయటకు చూచాడు. ప్రక్కన వున్న చెట్టు కిలులు విరిచుకోసుకుని చెనకకు పగలరెగుతున్నాయి. వా మనస్సులో యెవరో అలోచనలు వా గతానికి వానికి

నల్లపిల్లి

లంకలు వేస్తున్నాయి. ఇంతలో యెవరిదో బయట నుండి చెయ్యి వా పిల్లమీద పడింది. వా ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగింది. తల తియ్యాచాడు. మా మామయ్య నోట్లో ఆరంభ కాల మట్టను బయటకు తీసి అదేసరిగా వున్నాడు. "ఎమిటాయ్? అంత పరాధి గంగా వున్నావే? ఇది ముందు, ముందు పనికిరహితమే దామో?" అన్నాడు ఆ స్వరంలో మరింతో స్వరం విసరింది. మా మామయ్య ప్రక్కనే వున్నాడు మరో ఆయన. పురీ నూలులో వున్నాడు. ఆయన తలమాటుంటే ఈమధ్య బోయోలో జరిగిన 'బట్టలల బాటో' గుర్తు వచ్చింది. పాపం! ఈయన ఇండియాలో వుట్టాడు. బోయోలో వున్నాడు ఫస్ట్ వచ్చేవాడు అనిపించింది.

ఇంతలోనే మా మామయ్య నా మతి మరపు సరించి వ్యాఖ్యానించుతూ, అసలు యీ మతిమరుపునల్ల యే విధంగా దొంగ తనాలు జరిగేది, ఆ మతిమరుపునల్ల యే విధంగా దొంగలు దొరికి యేది చెప్పుకు పోతున్నాడు. ఆయన సర్వీసులో యెన్నో దొంగల ముఠాలను అర్హత అవలంబంగా బంధించాడట. తాను ఒక జోజాన దొంగలకు చిక్కి పోతే వాళ్ళు మా మామయ్య ను మూడు జోజాలు బంధించి, మంచి నీరు కూడ యివ్వకుండా నా నా హింసలు పెట్టారట. కాని చివరకు తెలివి తెలుతో వారి బానిసండి. ప్రించుకుని వచ్చి, తరువాత తన నిబ్బందిని తీసుకొని డైరెక్టుతో యెదిరింది. పట్టునని ప్రభుత్వానికి వచ్చి చెప్పి, యెన్నో బహుమతులను పొందాడట.

ఒక క్రిష్ణముని జోజాన తనకు బహుమతులతో బాటు ఒక స్త్రీ యెడమచెయ్యి పోటన ప్రేమ, సగిలీని చేసుబడన చక్కని దంతపు పెటెలో పెట్టి కంఠంబడించాడు. చివరకు ఆదోక పెండ్లి చేసుకు వారికినెడట. ఆ కేసు మా పీ తీసుంటే తాను యెదుర్కొన్న కష్టాలు, తాను మావీన ధైర్యం చెప్పకు పోతున్నాడు. ఆ మాటలు వింటుంటే నాకు చాల ఆశ్చర్యం కలిగింది. మా మామయ్య యెంత పెద్ద గజదొంగ నైనయినా పట్టేయ గలడన్నమాట!

ఇంతలోనే మామయ్య ప్రక్కనే కూర్చున్న పెద్దమనిషి మొదలు పెట్టాడు. ఆయన పూర్వం పట్టి ప్రాసీక్యూటర్ గా పనిచేసేవాడట. ఎన్నో కూసీ కేసులు అవలంబగా తేల్చి పోరేసేవాడట. పాక్యీను తీవ్రవాదంగా పెట్టుకున్న యెంతోమంది కోర్టు పక్షులను ప్రాన్ యెగ్జామినేషన్ చేసి మూడు చేతుల మీద త్రాగించేవాడట. తాను కోర్టులో ప్రాన్ యెగ్జామినే

షన్లుంటే ఒక్కోసారి వారీలు, జడీకూడా తోకెత్తిపోయేవారట. ఈ విధంగా నాగి బాటాంది క రిద్దరి సంభాషణ. ఇద్దరిలో యెవరూ తీసిపోదు. ఇంతలోనే టీకెట్టు కలెక్టరు వచ్చాడు. మా రెండు టీకెట్టు చూపించాడు. తరువాత టి. ఆయన దగ్గరికి వెళ్లి టీకెట్టు అడిగాడు. ఆయన టి. సి. వల్ల కోపంగా చురచుర చూశాడు. టీకెట్టు చూపమని అడగడం వారిని చాలా అవమానం చేసినట్టు గావోలు! ఆయన కోపంగా కోటు కేసులో చెయ్యి పెట్టాడు.

రెవెన్యూ బోర్డులో వక్క వక్కనే కూర్చుని పనిచేసే ఇద్దరు గుమాస్తా లున్నారు. ఒకతను రెడ్డికే ఐదంటికల్లా పని తెమిలి పోతోంది. రెండోతన రావుకే రాత్రి ఎనిమిదిదాకా తెమలడం లేదు. పైట్లు గుట్టలుగా పడిపోతున్నాయి.

'మీ కీలకం వనిటండి?' అన్నాడు రావు ఒకనాడు.

"వవుంది. నాకు తెమలని కాయితాలూ పైట్లూ పోగేసి రావుకే రిఫర్ చెయ్యమని రాసి పంపేస్తున్నా. ఇంత పెద్ద డిపార్టు మెంటులో ఏ రావో ఎవడికి తెలుసు. ముత్రానికి నన్నదిలి పోతున్నాయి" అన్నాడు రెడ్డి.

"హా...మీరన్నమాట ఈ చెత్త నా నత్తిన తోస్తున్నది" అన్నాడు రావు లేచి చొక్కా చేతులు మడత పెట్టుకుంటూ

అంతే. ఆయన గుడు బయటకు వచ్చేకాయ నట్టి చెయ్యి కేసుగా చి బయటకు వచ్చింది. ఆయన ముఖాన్ని కేసుగ రంగు కమ్మకొంది, అమాంతంగా గట్టిగా అరిచాడు "ఎవడో రా పెట్టలు నా ఫస్ట్ కోటే కాదు" అని. కాం ఆ టి. సి. తాపిగా, అనిత మాకు అవసరం, ముందు మీ కేసు చెప్పండి, ఎక్కడ ఎక్కయి? అన్నాడు. దాంతో ఆయన తోక ప్రక్కన త్రాచులా లేచాడు, "నన్ను తేవడా మాట్లాడు తానే?...ఏక పాకటింగు జరిగి ఒక్కోస నేను గొడవ పెట్టుంటే, పేరు చెప్ప మంటావు?...ముందు పైట్లు అసి పాతీ నుల్లి పలుపు" అన్నాడు అధికార ధోరణిలో. టి. సి. గతుక్కుతున్నాడు, ఆయన నోడో పెద్ద ఆఫీసరునానీ. అంతలోనే మా మామయ్య లేచాడు. గంభీరంగా ముఖం పెట్టి 'డామిట్...నేను యీ కంపార్టు మెంటులో వుండగానే వోరీ చేసాడా? వాడికి ఎన్ని గుండె? ఆగండి...వాడిని యివ్వడు యిక్కడే సటి ఆప్ట చెబుతా" అంటూ హంకరించాడు. వెంటనే ఆయన వల్ల తిరిగి తన మామూలు పాతిబడన అధికార ధోరణిలో "ఎసుండి! మీ వచ్చి యిం తకు ముందు యెవ్వడు చూచుకున్నాడ? అది, మీరు యీ కంపార్టు మెంటులోకి యెక్కినపుడు వుందా?...అందులో యెంత డబ్బు వుంది? మీ టీకెట్టు సంబంధ నోటు చేసుకున్నారా?" అని యోగపు పెట్టాడు. అతరి జవాబులు విసుకుండానే కంపార్టు మెంటులో సుపకుసలు బయలుదేరిన. "ఎక్కడివాళ్ళు అక్కడే వుండండి. ఎవ్వరూ కడలడానికి వీలేదు" తన పాత పద్ధతి లోనే అరిచాడు మామయ్య. తాను రిటైరు అయిన సంగతి మరచిపోయాడులానంది! పాపం! ఇంతలో సు చిన్న స్త్రీదను వచ్చింది. ఒక్క పిల్లనుకూడ వారిపొగుండ వేయకండతో కాపలా కాసున్నాడు మామయ్య. టి. సి రైలుదిగి గార్లును, పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. ప్రక్క పెటెలోనే కూర్చున్న ఏక ఇన్స్ పెక్టరు గానకూడా వచ్చాడు. ఆయన వచ్చిరావం రెడవుగా మామయ్యకు టి. సి చాడు. మామయ్య కలన జరిగినదంతా విన్నాడు. తప్పు బొగ్గుబొగ్గుత్యక్తి ఒక్కటే గొడవ పెట్టున్నాడు. తన తప్పులో యెదిరిది తల దూచాయలు వున్నాయని, తనకోడుకు కాలేజీలుకోసం దోచేవన కదానుని, నేకున్నానని ఒకటే మొర పెట్టుకున్నాడు పాపం! పోలీసులదర్శాపు ప్రారంభమైంది. కిందికు యెరిసి దిగి నులేదు. హావలికి యెరిసి యెక్కినీయలేదు. పోలీసులు అందరిదిగరకూవల్చి పోచాకెయ్యడం

(55-వ పేజీ చూడండి)

జీవన గంగ

పురాణం సూర్యప్రకాశరావు

(గతి వారం తరువాయి)

"ఎలావుంది కథ?"

"చదవగంటా ఆటలా వుంది."

"అవును నాగా చెప్పవు అమ్మి చిక్కులు కావాయి యీ కథలో. కానీ విషయాలేం అవుతుందో, కుఖాంతం అవుతుందో చూడాలి"

"మనం ఎలా అనుకుంటే అలా అవుతుంది. దైవం అనకులించక అనుకోని సంఘటనలు జరుగుతే చెప్పలేం."

"కావాలని అనుకుంటే సరిపోదు. ఆచరణలో అంగుకు ప్రయత్నించాలి. తప్పకుండా కుఖాంతం అవుతుంది." అన్నాడు లక్ష్మణరావు.

ఉత్తంక తరంగాలతో ఘోష పెట్టే ఈ అనంతమైన నదీ దాన్ని చూస్తుంటే ఒక హృదయం ఇలాగే ఘోష పెడుతుంటుంది కదా అనే తలపు వచ్చింది ఎల్లీ బాబుకి. రక రమ్య ఈ ప్రాంతం అయితే ఇలాంటి అయివుంటుంది. తల్లి మృత్యువుకు మనసులో మెరిలి బీభత్సం చెప్పింది. ఆతను తీరం రెండు కాళ్ళనెత్తా తల విగించుకుని మానంగా ఉండిపోయాడు.

"ఎవరాయో రంగం ఆలోచిస్తున్నావు?" అని పలకరించాడు లక్ష్మణరావు. "నల్లి బాబు స్వర్ణలింగానికి వచ్చి ఏకీకరణ. ఉరికి ఆలా కూర్చున్నాను" అని సర్దుకోబోయాడు.

లక్ష్మణరావు చలించిన హృదయంతో "నల్లి బాబు వాళ్ళ అమ్మని తల్లుకోని రోజు వుండదు." అన్నాడు గద్దె వైపు తిరిగి.

"మనకు ఎప్పుడు వికలంగా ఉన్నా ఆమె తప్పకుండా జ్ఞాపకం వస్తుంది. ఆమె నాతో కూడా వున్నట్లుగా ఫీలవుతుంటాను."

లక్ష్మణరావు మల్లి బాబుకి దగ్గరగా వెళ్లి "నీ మనసులో ఏదో వుంది. అప్పుడెప్పుడు చాలా భాగ పడుతుంటావు. అదేదో జూజీకి చెప్పి నా సానుభూతి పొంది మనసు కదులు పర్చుకోరామా?" అన్నాడు.

"శివించింది. ఈ నోటితో ఆవిషయాలు చెప్పలేను. ఎప్పుడయినా అవసరం వస్తే

చెబుతా. అలాంటి అవసరం రాకుండానే అనుకుంటున్నాను."

"బహుశా! ఓంటరితనం నిన్ను మరింత కృంగి పోండిమా?"

"కానమ్మ కానీ ఏం చెబుతున్నా?"

"ఒక మంచి వరంధం చూసుకుని వివాహం చేసుకోరామా?"

"చదువు పూర్తి కావాలి"

"వి.ఎ., పూర్తి చేసి ఆపేస్తావా?"

"లేను ఇంకా పైకి చదవాలని ఉంది"

"అయితే నా మాచన పరమధండుగ అన్న మాట"

మల్లి బాబు నవ్వేసి "అంతేగా మరి" అన్నాడు. రాధమ్మ సవిట అడ్డం పెట్టుకుని అక్కవైపు తిరిగి నవ్వుకుంది. జానకమ్మ కూడా ఈ సందర్భంలోని హాస్యాన్ని స్వీకరిస్తూ "మీ మాచన చాలా బాగుంది" అంది భర్త వద్దకించి.

మల్లి బాబు జానకమ్మవైపు తిరిగి "యన మాచన చెడ్డని నేననను. ఆయన చాలా మంచి నూచినే చెబాడు. నా అభిప్రాయం ఎలా ఉంది. చెప్పండి." అన్నాడు.

లక్ష్మణరావు కలకణేనుకుని "నీ అభిప్రాయం దివ్యంగా ఉందబ్బాయి. కానీ ఒక విషయం మటుకు రేలునుకోవాలి. ఇలా దిలబడుతున్నా మాయంటే మటుకు లాభం లేదు." అంటూ ఇనకమీద పెనక్కి చూరబడ్డాడు.

రాధకి మల్లి బాబుకి మధ్య ఇప్పుడు విజడూలేదు. జానకమ్మ సముద్రంవైపు, విలలవైపు చూస్తోంది. జానకమ్మ తీరం తిర్రావతి లేచి ఆపిలలో కలిసి వాళ్ళని ఆడించాగింది. ఆ ఆనందంలో ఆమె లీనమై పోయింది.

లక్ష్మణరావు కళ్ళు మూసుకుని మాని రాగాలు తీసున్నాడు.

రామకుండ్రం రీచిలో జవాన్ని పరికిస్తున్నాడు.

రాధ ముఖం పక్కకి తిప్పుకుంది!

రంగురంగుల చీరలు వయ్యారంగా పోతున్నాయి. జంటలు జంటలుగా పోతున్నాయి. నవ్వుతున్నాడు. కూలుతున్నాడు.

పేలుతున్నాడు. హాండాగా వాళ్ళేవాళ్ళు పెట్టున్నాడు. అల్లరిచేసే పిల్లలు అరుస్తున్నాడు.

దీకటి పడుతోంది.

సముద్రం నల్లబడతూంది. దీ పాలు నలకటంతో ఆ నలుపుకి మెరుగు వచ్చింది. అమేయమైన కిక్కిరింపును ఈ సముద్రానికి చెలియలికట అనే ఒక వాడువుంది. ఈ మనిషికి మటుకు అలాంటి వాడులు లేవు. ఏ జేవో ప్రమాదాలు రెచ్చిపెడుతూనే వుంటాడు. అందుకే సముద్రం నిరంతరంగా ఘోష పెడుతుంటుంది. వారి పడుతుంటుంది. ఆ జేవో వడుతుంది.

"కాలేజీలో ఎన్నికల ప్రచారం ముమ్మరంగా జరుగుతోంది. ఉభయపక్షాల వాళ్ళు చాలా పట్టుదలగా ఉన్నాడు. ఎవర్ని కదిపినా ఇదే గొడవ."

"అంతే?" అన్నాడు లక్ష్మణరావు అర్ధంకాక.

"కాలేజీ మొత్తంమీద నాయకుల్ని ఎన్నుకుంటాను."

"ఎందుకు?"

"వాళ్ళుల పోరాటానికి, భవిష్యత్తులో నిర్ద్యులల ప్రతినిధుల ఉండటానికి అని వాళ్ళు చెబుతున్నాడు. మొత్తంమీద కోతనీయమైన విషయం ఏమిటంటే జూజీల పార్టీలు ఈ ఎన్నికలలో జోకర్లు చెనుకుంటున్నాయి. అక్కడి వాతావరణం చూస్తే పెద్ద ఎన్నికల్ని మించిపోయిన ఉక్తకాల్, ఆవేకాల్, దూవణ, చూ... రచ్చిపోతున్నాయి. ఖరీకి సిరిమా హాల్లో కూడా ఇదే ప్రచారం."

"జుమ్మ చాలా అవుతుంది దనుకుంటా"

"శలమీద అవుతుంది."

"అక్కడ వెళ్ళి ప్రతివారూ తానూ M. L. A. గానూ M. P. గానూ భావిస్తాడనుకుంటా"

"చక్రవర్తి అనుకుంటాడు."

"అయితే చదువు సంగతి"

"మట్టిలో కలిసిపోయింది. ఎరడిక్కావారి చదువు. నిలబడ్డ ఇద్దరు అభ్యర్థుల్లో

డాక్టర్ డిగ్రీ పొందండి !

ఇండియా తీరికగా హోమోపతి వృత్తి పురుషుడు, బాన్సల్ ట్యూబుస్ పొంది, ప్రభుత్వ రిజిస్ట్రేషన్ పొందిన కాలేజీ వ్యాసా విద్య దివ్య హోమోపతి వృత్తి, శివీక ప్రాన్స్ పెక్టోనస్ ప్రాయోగి.

Indian Homoeopathic College, (AWM) Jullundur City.

పేరీ రా నా రి

ప్రీమూర్

మీ ముందరికంటా

ఉపయోగపడుతూ వస్తుంది

అన్ని పాక్షికంగా వారానికి

నానా వర్గాల వాడుకగా ఉపయోగపడుతుంది

విల్లెబ్రూక్, బెర్లిన్, జర్మనీ

5276

అందమునకు
ఆరోగ్యమునకు
వోసోల్
చందన
సెబ్యు

ఉసంత సోప్ వర్షం లిమిటెడ్,
ఉసంత నగర్ & మదరాసు.

* మహారి మాత్రం *

బహిష్కృత వయస్సులో
అనేక కారణాల వల్ల
ప్రైవేటు కాలనీ కోల
గిండును సాదా 2 రూ. 8
పైవర్త : రూ. 8 అదనం పైవర్త : 8/-
ఇంగ్లీషునే ప్రాయోగి.

2, DE VEE & Co (M-1) CALCUTTA-40

నారసింహ లేహ్యం

బంగాళులో చేరినది. మేహము,
విశ్వాక, విషవృక్ష వగైరా హారితం
అలము రక్తవృద్ధి కలిగిస్తుంది. 250 గ్రాములు
వస్తువు. 8-8.0. పోస్టేజీ రూ. 1-1-1

పి. సి. పి. అండ్ కంపెనీ అయిర్వేడ్ వహూం.
పెంజేపి (PO) వెల్లూరుజిల్లా.

జీవన గంగ

ఒకడు రెండోవాడి కలుసుకుని రహస్యంగా "నీకు వెయ్యి రూపాయలు ఇస్తాను. ఉపసంహరించుకో. నీరసపు వాళ్ళని కొంత మందిని నేను బలపరుస్తాను" అని అడిగాడు.

తదుపర వాడలా లక్ష్యులారా లేచి కూర్చుని నోరుతెరిచి ఆశ్చర్యంగా "అం! చెప్ప... చెప్ప" అన్నాడు.

"ఆ రెండోవాడి సమాధానం ఏమిటో తెలుసా? ఛా! నేను డబ్బుకి కన్నులే పడేవాడిని కాదు. నేను వా కంఠంలో ప్రాణం ఉండగా ఉపసంహరించుకునేది లేదు" అన్నాడు.

లక్ష్యులారా వాట్లాడక్కర్లేయేలా నవ్వుకుని కడుపుపట్టుకుని బలవంతం ఆవుకుని "ఇంతనవ్వు తానుగ్గలో ఎప్పుడూ కాలేజోయ్, కడుపులో బిటుకచ్చింది. కానీ ఆవు ఆవు" అన్నాడు.

అతను పదినిమిషాలు గడిచింది తర్వాత "నే నేలయితే ఆ వెయ్యి రూపాయలూ ఆవు ఆవు కొని మాటాడకుండా బుద్ధివంతుడలా ఇవ్వరికి వచ్చేవాడిని" అన్నాడు.

"అనతిల ఆధ్యర్థికి వట్టుపల వచ్చింది. ప్రతిపటికీ స్వయంగా కలుసుకుని డబ్బుచ్చి విజయం పట్టుకుని ముమ్మరంగా ప్రచారం సాగిస్తున్నాడు. ఇతనిని నిజాయితీపరుడు ప్రార్థిల్లి కనిపించిన ఉదంతమంతా కరవలెలు నేయింది మనిషిమనిషికి పంచి పెడుతున్నాడు. ఈలో పెద్ద పెద్ద పీకల గంపలు బాగుతున్నాయి. విద్యార్థులు ఇంటింటికి తిరిగి ప్రచారం చేస్తున్నారు. నీని మాకినై విడిచి పుల నా వారికి నేయ ప్రార్థన... అక్కడ మాదా ఇదేగొడవ!"

"మరి నీళ్లు నీరిగా కాలేజీలకు వస్తున్నారా?"

"ప్రతిరోజూ అట్టే చెప్పే వేళే ముటుకు కాదులా ఉంటారు. తిరిక్కు వేళల్లో ఆ యిటుక్కల్నే నోటాల్లో నూ, ఇండు కోసం ప్రార్థనగా అడవి తిరుగుతున్న ఎన్ని కల కార్యాలయాలలోనూ చేరి రెక్కలు నేనుకుంటూంటారు. వాళ్ళకి ఇంకోగొడవ లేదు."

"నిన్ను నూ వట్టుకోలా?"

"ఇద్దరు అభ్యర్థులూ వానదవ వచ్చారు. ఇద్దరికీ చెప్పాను నేను ఎవరికి పట్టుచేయ్య నని. కారణం? అన్నాడు. అసలు వాకు ఈ ఎన్ని కలం చే ఇద్దం లేదుకనక అని చెప్పాను. అయిదరూ విడివిడిగా నన్ను కలుసుకుని తనకి నయ్యక పాలేనూ నేనుటివాడికి ముటుకు నయ్యక ఇద్దరి ప్రార్థన వడి వాదగిర ప్రమాణం తినుకుని మరీపోయారు.

దీటి కాగాపడిపోయింది. ఆ కాలం మేఘావృతమైవుంది. వాన వచ్చేటట్లుంది. ఇక లేదామా? అన్నాడు లక్ష్యులారా... అంతా లేచారు.

వాడు ఇంట్లో అడుగుపెట్టాలో లేదో వుట్టి మునిగిపట్టగా హోయ మంట్లా తాడి వాన పువసాగింది.

15

ద్రోహ మంగళవారం. లక్ష్యులూగారు ఆరోజు మరీ ముందుగా లేచారు. ఆమె లేచేసరికి ఇంకా కాగా దీటి వుంది. ఆ తర్వాత పది నిమిషాలకి తొలికోడి కూసింది. ఇంకా తొడిగి, ప్రభాతా నే ఉన్నది. ఆమె లేచి పెరటి కలలు తీసుకుని భావిదగ్గరకు వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని ఆ తర్వాత ఆవిడ క్రితిరోజూ సాయంత్రం ఎవరికి తెలియకుండా పనిమనిషి చేత తెప్పించిన కూరలన్నీ ఎదురుకుండా పోనుకుని తరగ సాగింది. ఆమె కొంత డబ్బు కావాలని రామచంద్రాన్ని అడిగింది క్రితిరోజూ. అతను దీనికి అని ప్రశ్నించాడు. ఆమె చెప్పకుండా 'కావాలి ఇస్తావా ఇవ్వనా' అంది. అతను తనవగ్గర లేదన్నాడు. ఆమె మరీ మాటాడలేదు. ఒక నిశ్చయమినిచ్చి మెదలకుండా తొలుకుని ఆమె అభిలాష ప్రకారం అన్ని నన్నూ పోలా చేసుకుంది రహస్యంగానే. తన్ను పంపించేముందు మధుమూసం కొంత డబ్బు తనకి ఇచ్చాడు. అందులో కొంత ఖర్చయినా కొంత ఇంకా ఆమెవగ్గర వుంది. ఆ డబ్బు పెట్టి మారలు తెప్పించి, తాను నడికి పోతున్నానంటూ వెళ్ళి ఒక మంచి వరికిడి గుడ్డ, వాళ్ళల్లు నుడా కొని అప్పటి కళ్ళకు ముట్టుకుని దగ్గరకు వెళ్ళి రెట్టింపుధార్తీ యిచ్చి కొన్ని గంటలలో అని నుట్టింది రహస్యంగా ఎవరికీ కంటపడకుండా వాటిని తెచ్చి పెట్టిలో ఉంచింది. వంటగది కలలు దగ్గరగా వేసి ఆమె వంటగదిలో వరులు ఎవరికి నిద్రా భంగం కలకుండా మెల్లగా చేసుకోవ సాగింది.

ఆమె చెయ్యదల్చుకున్న చేదో ఇంత రహస్యంగా చెయ్యటానికి కారణం ఇది.

"అమ్మాయి లేవు మన నుజాత వుట్టిన రోజు కమా" అన్నార లక్ష్యులూగాను క్రితిం సాయంత్రం మాత్రం వానకమ్మతో.

"ఆవును" అని మామూలుగా సమాధానం ఇచ్చింది వానకమ్మ.

"అదేమిటే అలా తేలిగ్గా అంటావు. కాస్త భరిదయిన బట్టలూ అనీ వుట్టింది

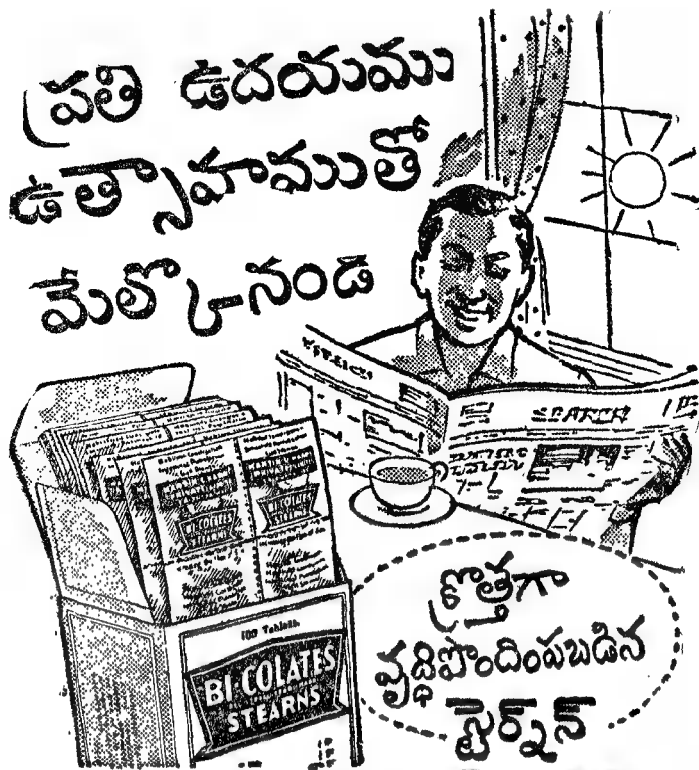

పూవు మీ ఆద్యప్రపంచ చెప్పగలదు

మీ ధర్మవ్యక్తులలో ఏమి జగజ్జోతునదిన్నో, మీ పరియోగ విర్యనుకురించిన్నో మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోషకాన్ని పైన మీకు యివ్వమని ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు (వాయు తేడి, నేల వికరములున్నూ, మీ పరియోగ విర్యవాయు యున్నూ) వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్రోతృత్వ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా పేము నుజించి, మీరు కాల్చువానిన లేదీలగామును 12 మాసములలోను మీయొక్క అద్భుతము, లాభనష్టములు, జీవితసూత్రము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో నుంచి చెప్పలు, కూర్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరజీకమునము. తీర్మానాలు, వివాహము, స్త్రీగుణము, సంతాపము, విధిని క్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్యవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి ఈ 1-4-0 లకు మూలము రి. పి. గా పంపగలము. (రి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేనయినా పున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు ఈ పూచీపైని పంపబడును. పేము పంపిన భోగట్టా మీకు కృత్రిగా నుండెనియెడల పేకము వాతము చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు, మీ ఆద్యప్రపంచ ఇంకీ ఘోర వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Rai lyotishi (WP-13) Jullundur City.

బై-కొలెట్స్

లాగగానే వచ్చే స్ప్రింగ్ హ్యాకింగులో ఇప్పుడు దొరపడున్నది మూర్టిన్ అండ్ హానిస్ ప్రెజెంట్ రిమిటర్

AMM/461

శంకర్ బ్రాహ్మణాచార్య రిప్రెజెంటేటివ్

జీవన గంగ

“జీవలం అనవసరం కాబట్టి అనవసరం గా డబ్బు ఖర్చు చెయ్యటం ఇవ్వలేదు కాబట్టి” అన్నాడు లక్ష్మణుని రాజుగృహ మనస్వరంతో. ఆమె ఇక చూడటం పోగొంది లేదు ఒక నిశ్చయాలికివచ్చి అక్కడించి నిక్కురించింది.

ఆ యింట ఎవరెవరు ఏసోజానా ఏసోజా తన పుటాలో లక్ష్మణుని గారికి వాగా నున్నా మేల పానశ్చిరంలో చాలామంది ఇంగువోపమని వాద పడటం జరిగింది. అయ్యో ఇవారి మధుమాదనం పుటింగో జనో, రాధగృహ పుట్టిన జోనో, ఇలా అని జరుగుతున్నాయో లేదో అనుకుంటూ ఆమె వాద పడుతోంటాడు. రాధగృహ పుట్టినో జానచ్చింది. తలంటి పొనకుందిగాని ఆ పై తిరిగిగాని ఆమె పిప్పికోలేదు. వాళ్ళిని పిళ్ళినీ పిలిచానంటే నామీద ఒకటి అని గట్టిగా ఆమె జవాబు చెప్పింది. భోజనం దగ్గర తిరిగి వచ్చి చెప్పబోతే రాధ కంచెనవ్వ నుంచి లేవబోయింది. అలా ఆ ముచ్చట తృప్తిగా నరపలేక పోనూగు లక్ష్మణుని గారు. రామచంద్రులూ అలాగే అన్నాడు. మొవలల పుట్టినో జోనో అడవిల పుట్టినో జోనా అమె ప్రశ్నకు మన అభిమానంతో చేసుంది. వానిమ్మకూడా అలాగే అప్పుకో లేదు. దూరంగా ఉన్న వారి గురించి తెల్పు వని నానాకూ టారు. ఈమారుముట్టుకు ఆమె ఎవరీ లొంగదెచ్చుకోలేదు. తను తన సొంత జబ్బుతో చె న్నట్లానికి ఎవరి అధ్యం తిరం ఉండెనని ఆమె అభి పాయ పడింది. అంటే ఒక్కడే వున్నట్టు పిలిచాటంకల నే ఇలా చెబున్నా నని ఆమె అర్థం చేసుకున్న దన్నమా బంగారంలాంటి తన పిల్లలు కూడా అతని నుటలు విని పొడయోతు న్నాడు. నేకపోలే ఎక్కడయినా ఇలా ఎగుగు తిరిగేనారా? చెప్పిపట్టు వి నేనాగుకొద్దా అని ఆమె అనుకుంది. ఇక్కడికి పంపింది నందుకు ముందు కొడుకమీ కొడుకమీ వా దీకంతా మూలం జోనోలే అలా అమీద కొనగించుకు నేది.

అయినా ఎందుకైనా గించింది అన్న రహస్యంగా నీ జరుపుకొచ్చింది.

తెలువారింది!!

వానికమ్మ అవులినూ పెరటిలోకి వచ్చి నంటుడిలో పంపింధి మానీ ‘ఏమిట అమ్మ అప్పుడే నంట చెబున్నావు?’ అంటూ లాపలికి రాకుండా నీ పెట్టమీదనించి లాపలికి చూసింది.

భోధగ ముడుతూన్న పోయ్యి వార పళ్ళాకొద్దీ తియూరు చేసివుంచిన అసం పూర్తి పదార్థాలూ, తరిగివుంచిన నాలుగు రకాల కూరలు, అసన్నానం చూసి ఆమె

కొంత వరకూ అరం చేసుకుని" ఇంతా విరిటి అమ్మా?" అని రెండోమారు ప్రశ్నించింది.

"అదంతా తర్వాత చెబుతానుగాని ముందు మజాతని లేవలం కడిగి తొంటు ప్రశస్తించాడు. తండ్రి మన చేతి వస్తు పీటు. నేను వచ్చి ఆశ్చర్యపోయాను. తొందరగా తెలుస్తూ ఈలావున రాగమ్యు పదిమందినీ పిలువవస్తుంది. నువ్వు తొందరగా తెలుసు" అని లక్ష్మయ్యగారు వంట ప్రయత్నాలలో మునిగి పోయారు.

ఈ సమయంలో వివిధ మాటాదాలో జానకమ్మకి బాధపడలేదు. ఇక ఇంతవరకూ వచ్చిందే తర్వాత ఆమెకి చెప్పి కూడా ఏయో జనంలేదు. లక్ష్మయ్యరావు లేచి ఇంతా చూసి ఎదురైతే చాలా అని ఆమె భయపడసాగింది ఇంట్లో ఆయనకి సనయా వచ్చింది తనకు తెలుసు. తను ఆ విషయం చెప్పిందిగానూ.

జానకమ్మ ఇక అక్కడ నిలబడకుండా అనతికి వెళ్ళిపోయింది. ఆ తర్వాత ఒకరికి తర్వాత ఒకరు లేచి లక్ష్మయ్యగారికి సాహసానికి ఆశ్చర్యపడటమే కాకుండా ఇది ఎటువంటి పరిణామాలకి దారితీస్తుందో అని కూడా భయపడ్డారు. రాగమ్యు ఆ విషయం అంగీకరించాడు.

"ఇక్కడేనా బాగుందా అమ్మా. కానీ కోసంరాదా?" అని.

"అంతా వాకు తెలుసుగాని నువ్వు ముందు మజం కడుక్కో. చెబుతాను." అన్నాడు లక్ష్మయ్యగారు. అవిడపనిలో నిండా మునిగిపోయివున్నాను. ఒళ్ళంతా నువ్వునట్లు పోయాయి. తిడిబిల్లలో నున్నది వత్తుకుంటూ పనిచేయవలసి వచ్చింది.

లక్ష్మయ్యగారు వీళ్ళందరికంటే ముందు లేచి వా అతినికి ఇక్కడ వాటాలో జరుగుతూన్న ఈ తిరిగం తెలిసే అవకాశం లేక పోయింది.

లక్ష్మయ్యగారు జానకమ్మని పిలిచి తలంటి నీగపాత్యుని మరోమారు మెచ్చరించారు.

జానకమ్మ వచ్చి "పిల్లదాని వొళ్ళుకొద్ది పెద్దగా ఉన్నదే" అంది

లక్ష్మయ్యగారు వంటకవెళ్ళి పరిశీలించే వారేగాని మడిగొడి పోయారు.

"బాగా వేడిగా ఉందా?"

"అంత ఎక్కువగాలేదు."

"అయితే ఫర్వాలేదు. పోనెయ్యి అయినా పుటింకోజా పూటా తలంటు పోయ్యకుండా ఎలాగూ ఫర్వాలేదు. నువ్వు పంపించు." అంటూ ఇంటా మగ్గని జానకమ్మ ఇరకాటంలో పడింది.

ఎండ ఎరగా పోకపోతూంది.

లక్ష్మయ్యరావు లోపలికి వెళ్ళి నురుగు పంటి మీద చెయ్యిపెట్టి లేచబోయాడు. వొళ్ళు పెద్దగా చేతికి తగిలింది. భార్యని పిలిచాడు. జానకమ్మ అనుకూలంగానే లోపలికివచ్చింది.

"పాప! జ్వరం వచ్చిందే. ఇవాళ తలంటు పోయ్యకు. మిగతా దంతా యధా విధిగా జరుపుదాం. మన వద్దతిండిగా" అన్నాడు లక్ష్మయ్యరావు.

"కొని అమ్మ..."

"వాడోనూ చెప్పండి. నేను ఒప్పుకోలేను"

"అది మానలేను. అప్పుడే అది చాలావరకూ సమయాని చేసింది" అంది జానకమ్మ ధైర్యంచేసి.

లక్ష్మయ్యరావు సమాధానం చెప్పకుండా గొక్కున అనతివంటాలో వెళ్ళి వంట

PAKCO పాకో స్టాన్డ్, కోలు స్టాన్డ్, కూడి అయిల్ ఇంజనులు

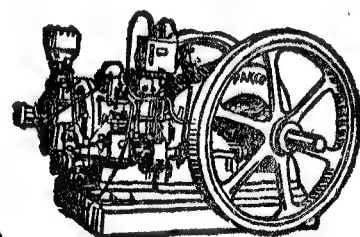
—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన వినియోగం
- * క్రమమైన నడక
- * దీర్ఘమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అగ్నిశీలంగా పనిచేయుట
- * బాన్స్ ఫ్యూయల్, ఇంజక్ షో తరీకరములు

మద్రాసు ఆంగ్ల కల్యాణ, కేరళ రాష్ట్రములకు విశిష్టము:

Grams: "LAMP" Phone: 3617

K. S. SHIVJI & CO., (Estd. 1903) పాన్లు బాక్స్ నెం. 8, 178-79 (బాజ్స్, మద్రాసు-1)

రీటా

మీ కేశ సంబంధమైన సమస్యలను తొలగించును!

కేశములకు ఆకర్షణ చేకూర్చి వర్ణగానూ, ఒత్తుగానూ పెంచును.

రీటా

అందమైన కేశములను, పెంచును.

ఏటో కంపెనీ, మద్రాసు.

మనోహరమైన, నల్లని, నిదుపాటి కేశ సంపదగల శిరముకంటే అందమైనది వేరొకటి లేదు. దీనికి రీటా అధార పడండి.... ఇంతేగాక ఇది బట్టతల, ముండు, వెరయుట రానియదు, రీటాను కొల్పరినూనే లేక మంచి నూనెలోగాని కలిపి, బాగుగా ప్రతిదినం రాయండి.

ప్రతిచోట దొరకును

R.1-76

టాటావారి
ఒ డి కోలోన్ మరియు
ఒ డి కోలోన్ సబ్బు

ముట్టుకుంటే
మంచుముద్ద

జీవన గంగ

గంగా తొంగిచూసి నివ్వబోయాను. అలుడిరాక లక్ష్మయ్యగారు నమస్కరించారు. రాన, రానుచుండిన వేడుకగా మాత్రం పాగాలు, బాజకమ్మ పెరిటివైతూ నువ్వుల వారకచ్చి నిలబడండి. మేమే నన్ను లోచి కలుగుతున్నామని కా సాగింది.

మధుమాదనం ఉ తిరిగిపోవడం ఈ అత్త గారిని అర్థంచేసుకున్నావని లక్ష్మయ్యరావు ఇదికరకు అనుకున్నాడు. కాని ఇప్పుడు నిజంగా అర్థంచేసుకున్నాడు.

అతడు ఏమి మాటాడకుండానే ఇదికిరికి వచ్చేవాడు. ఈ వర్య కోరికవరకు అక్కడ ధియవడుతున్న వాళ్ళకి అక్కర్లేమీ కలిగింది. అయితే అతని మనసు తీవ్రంగా గాయపడటం వాడుకు జరిగిందని అందరూ తెలుసుకున్నారు.

నీలకు నీళ్ళు పోయడం వగల వానకమ్మకి లక్ష్మయ్యగారికి చిన్న పంపుర్ల లాంటిది జరిగింది. “జ్వరం కావుంటే తిలంటు ఎలా పోనానన్న అనునవద్దన్నాడు. ఒంటమీద నీళ్ళు కూడా పోయాయి” అంది వానకమ్మ.

లక్ష్మయ్యగారు మెలపటి నీల దానినొసలుటకుని చూసి “పర్యవేక్షణ తగ్గి పోతుంది ఇదేమిటి జ్వరం కాదు. కానీ జలుబుచేసి నలవరం వచ్చివుంటుంది. తిలంటి పోస్తే తప్పుకుండా తగ్గిపోతుంది.” అన్నాడు.

లక్ష్మయ్యరావు ఈ మాటలు విని లోపలికి వచ్చి “దానికి జ్వరం తగిలింది. అందుకు అనుమాన మేమోలేదు. తిలంటు కాదు మా మాలు నీళ్ళు కూడా పోయాయినికీలేదు. మిగిలెల్ని మీ పనులను గొండి” అన్నాడు. లక్ష్మయ్యగారు ఈ పుట్టింకోవా పండక గొండినకు నిప్పు అయినందుకు విచారించి ఈ అలుడు కోరికగా ఉన్నాడని గ్రహించి అది వెళ్ళిపోయింది.

“అమ్మయ్య వెళ్ళి ఇకనవారు వారిని ఈ పూట భోజనానికి పాడుకరిం చేరంటానీ నీళ్ళుకురా. నిన్న పాడుకరిమే పిలువేవానండి పోయేది.” అన్నాడు లక్ష్మయ్యగారు.

“నేను వెళ్ళిను” అందిరాధ.

“ఎందుకు వెళ్ళివు?” అంటూ రూక్షంగా చూసారు లక్ష్మయ్యగారు.

“నేను వెళ్ళిను. అంతే” అని ఆమె అక్కడ నీలపడకుండా నలుపుకు వెళ్ళి పోయింది.

లక్ష్మయ్యగారు మారుచి అనుసరించి కాని రావెళ్ళి లక్ష్మయ్యరావుతో వాతాభాసితో పడకుండా ఆమె అక్కడ ఉత్తరం తీసుకురావటానికి పాపానందరే వంటగదిలోకట్టేసి “అమ్మయ్య వానకమ్మ”

అని పిలిచారు.

జానకమ్మ వచ్చి 'వివిటమ్మ' అంది.

"అది వివటంలేదు. పోయి నువ్వన్నా ముట్టయినపుర్తి ఈ పూట భోజనానికి సాయంత్రం పేరంటానికి కాస్త పిలుచుకురా అమ్మా."

జానకమ్మ నమగ్నంగా "ఇంతా వివిటమ్మ అయిన కిలాంటిది ఇంకొండవని నీకు తెలుసు. ఆయన ఇంట్లోకి వ్యతిరేకంగా నేను ఈ పని చేస్తే నా పరిస్థితి వివిటా నువ్వు అలాగే ఉంటుందేమో. అన్నీ ముట్టుకు మన పది మంది కీ సరిపోయేట్లు వండు. ఇరుగుపొరుగువారైనా భోజనానికే నా, పేరంటానికే నా పిలవబడ పడరదు. అది జరిగేదనికాదు. నేను వెళ్ళి వాళ్ళని పిలవటం జరగదు." అంది.

లక్ష్మమ్మగారు మాత్రమే ఈ సహాయ నిరాకరణోద్ద్యమం ఎంతోబలమయిందో గ్రహించినది ఇప్పుడేమిటి కర్తవ్యం? అన్న ఆలోచనలో పడిపోయారు.

ఆమె నేడుగా లక్ష్మణరావు దగ్గరకే వెళ్ళి "ఇకమీనా బాగుందా నాయనా. నీళ్ళం దర్జీ నీ పుత్రు తిమ్మకుని నన్ను యిబ్బంది పెడతావా? ఎప్పుడింత తరంగం నేనుచేసుకుంటే వెళ్ళి ఇరుగుపొరుగువారైనా ఒక్క పూటభోజనానికి పిలవమంటే దానికింత పనికిరా. ససేమి వెళ్ళవని నామాట ఈ మాత్రాల్నిద్దూ ఛిక్కరించటం ఏమైనా సుబలేనా? నువ్వు చెప్పు" అన్నాడు.

"ససేమి వాళ్ళని వెళ్ళవద్దని చెప్పలేదు. అయితే ఇలాంటి పద్ధతులు ముట్టుకు నాకు ఇష్టం వుండదు. నా పిల్లలకేకాదు. ఈ ఆడ రంగంలో ఎవరికీ ఇలాంటివి పనికిరావు. అలా అని మీతో నిన్ను స్పష్టంగా చెప్పాను. అయినా మీరు ఓక్కొక్కసారి మామూలుగా తప్పింపు. పంటగిస్తున్న ఎవరో తెలుస్తూనే ఉంది. నా మామయి పుట్టినకోసా ఎలా జగ్గాలో అలాగే జరుగుతుంది. అందుకు భిన్నంగా జరగటానికి వీలేదు. జరగనివ్వను. ఎవరు ఏమయినా అనుకోండి. నేను ఓక్కొక్కసారి చేసితి లేదు. బహుశా మీరు నేను నీసివారిని కావాలంటల పుట్టిన కోసా వండుక భుజంగా చెయ్యటం లేదని అనుకుని వుంటారు. అందుకని మీ డిముతో చేస్తే నాకేది అభ్యంతరం ఉంటుందని అవసరం లేదనికూడా అనుకుని వుంటారు. మీరు చాలా పొందాడు."

లక్ష్మమ్మగారు నివ్వరపోయి తులన పోయింతర్వారక కన్దపడిన మనస్సుతో, ఆ తేదనతో అక్కడ్నుంచి వెలిపోయారు. ఈ ఆశ్చర్యం అంత ఆఖరికి కన్నపిల్లల దగ్గర్నుంచి తనమీద ఎందుకు కక్ష కట్టానో ఆమెకి అర్థంకాలేదు. తనకోసమని ఆమె ఏమీ కోరటం లేదు. ఆమె ఏమీ చేసినా ఈ

పిల్లలకోసమే చేస్తూంది. మూడు నాలుగు ముట్టు వంటలు కొనుక్కంటే తనకి సంతోషం వల్లివాకుంది. ఒక్కపూట తిండితో రోజు వెలిపోతుంది. పెద్దది కావటి పిల్లలకే అది ఇది చేయాలని ఉజలాలు వదులుతుంది. ఈ స్వార్థరహితమైన ఆమె ఆభిలాషుని వీరంతా ఎందుకు ప్రతిఘటిస్తున్నారో తనకి అర్థం కావటం లేదు.

ఆమె ఏమీ చేయాలో పాలువాకే నంట గది గుమ్మానికివారబడి కూచుని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయారు.

లక్ష్మణరావులోపలికి వచ్చి వెనక నిలబడటం ఆమె గమనించలేదు ఆమె కళ్ళు వక్రమంటుంటే "మీరు బాధపడకండి. పోనీ మనం అంత కలిసి భోజనం చేద్దాం. పదార్థాలు మిగిలిపోతే రాత్రికికూడా అవశ్యకంగాగించుకుందాం. ఇంకా మిగిలేట్లుగా

వుంటే చివ్వాళ్ళకు వంచి పెడదాం" అన్నాడు లక్ష్మణరావు సామన్యస్వరంతో. "వీలేదు. నీ అనుమతమీదగా జరగనన్నా జరగాలి. లేదా ఇంతా తినుకల్గి ముగగు కాలంలో పోసినవాను. ముప్పివాడికి ఒక్కముక్క చెయ్యటానికి వీలేదు" అంటూ రెచ్చిపోయారు లక్ష్మమ్మగారు. ఆసలే ఉదయంనంచి ఆమె మంటకి కందికొండమో ఈమాట లనేర్పడు ఆమె కళ్ళు చింతనిప్పులా భిగ్గుతుని ముడిపోయాయి. ఆమె స్వరం చాలా కఠినంగానూ, తీవ్రంగానూ కూడా ధ్వనించింది. కోపంతో వరితో కంటిమన్న

డాక్టరు: ఇంట్లో రాత్రిపూట భోజనం మోగింది. ఒకరోగి "డాక్టరుగారూ! నాకు నిద్రపట్టడం లేదండి," అన్నాడు. డాక్టరు: ఆగండి. జోల పాడుతాను.

మక్కల తేడా:

మక్కల తేడా! రావోయీ మా
మక్కని పాప పిలిచే నోయీ!
మమ్మ తెరలలో దాగకుమా,
మా
అమ్మాయికి నీ వంటే నరదా! ము!
"మామా!" అని మా చిట్టి పిలిచితే
ఏమోయీ ముటి మాటు పలుకనే
ము!
చిన్ని పాప చిరునవ్వు ముందు నీ
వన్నెల పోయగ మెంతో చూడము
ము!
మక్కలతో నో నక్కెములూ నీ
వక్కరింత లిక చాలు చాలులే
ము!
ముచ్చటైన నీ మోములోని ఆ
నువ్వులు చిట్టి తుడిచేస్తాడట! ము!
మక్కలతేడా! రావోయీ
మక్కని పాప పిలిచే నోయీ!
నమ్మద్రాల లక్ష్మణయ్య.

కరీంతో ఆమె అతని ఎడమచివి అనకరికి వెళ్ళిపోయింది. లక్ష్మణరావు నిటూర్చి ఇనకరికి వస్తూ "ఈమే సామాన్యరాలు కాదు" అని ముతకులో అనుకున్నాడు. బయట పిల్లలు తనవుమంటున్నాను నుర్లిబాబు లక్ష్మణరావు ముఖంలోని తీవ్రతని గమనించి మాటాడకుండా వగండా అవిన పాతాన్ని కొనసాగించాడు. తల్లి భారణికి బాగా అలవాటు వడిక రాని ఆ భావాలకే రాకుండా మారదూరంగా తిరుగుతోంది.

లక్ష్మమ్మగారు అన్యంతరపరి చేతన, ఆమె ఉద్దేశంలో ఆ చేసిన వంటకాలన్నీ ఎట్టుకుపోయి నిధిలో ముగగు కాలంలో పోరబోసి లోపలికి వచ్చి "ఇప్పుడు మీ అందరికీకూ వలగా ఉన్నాయా?" పోయి మోపిరండి. వెళ్ళండి. వెళ్ళారే?" అంటూ అంది పెద్దగా ఏడుస్తూ గోడకి చారబడి పోయారు.

(ఇంకావుంది)

ఇద్దరి రెండవ

వాల్చిద్దరమ్మాయిలు. ఇద్దరికీ యోగం జరిగింది. వేదశాస్త్రంలోనూ, బుద్ధిలోనూ ఒకరి నోకరు ముమ్మాల్లా అనుకరిస్తుంటారు. ఒకరిని విడిచి మరొకరు ఉండలేరు. ఒకే క్రాసు, ఒకే డివిజన్ లో, ఒకే రెండుమీద ఇద్దరూ కూర్చునివుంటారు. వీరినీ కూర్చుంటున్నా. వీరికి వీరినీ విడిచలేరు. ఒక రెండు మరొకరికి పరిచయం అభిమానం. ఒక అమ్మాయికి ఎక్కడో, ఎప్పుడో, ఏదైనా ఇవ్వాలి గానీ, ఇక్కడ గానీ సంభవించితే, ఆకస్మాత్తుగా, అమాంతంగా మరో అమ్మాయి లని పని నిరోధించిన విరుగుడుగా కదిలాడతాయి. అంతే గాథ మేమిటా వాల్చిద్దరమ్మాయి అనుకుంది.

అంతే! ఇద్దరిమధ్యా ఏదో పెద్ద తగాదా వచ్చిందేమి! చూడాలి కోరికగా చూడాలి. మరెంతోమే మరెంతో అనుకున్నాను.

వంకటాచారిగారి శిరోశాలలు, ముఖంమీద అక్కడిక్కడ స్వల్ప కంఠ వ్యూహం (అదే వాల్చిద్దరమ్మాయి). మునుగు అయిదుగురు పాడవుంటుంది.

ఇక రెండవ రెండుజడ లమ్మాయి పేరు రీలాక్ష్యోతి... మునుగు ఇరవై సంవత్సరాలంటాయి. కొద్దిగా మృదులమైన అనొచ్చు! వేదశాస్త్రంలోనూ, అంతరంగ, ఆకారాలలోనూ మొదటి రెండుజడ లమ్మాయిని ఇమిడినట్లే ఉంది. మొదటి రెండుజడ అమ్మాయి జడలూ. రెండవ రెండుజడలమ్మాయి జడలూ వ్యత్యాసం కనిపిస్తుంది. జడ కొనలదగ్గరకాక మధ్యలో రిబ్బను ఉంచుతుంది. రిబ్బను క్రిందిజడ ను చూడగా కదిలేస్తుంది. శిరోశాలల వంగడంకోసం ప్రయత్నాలు చేస్తూంటుంది. కుడిచేతికి వాచ్.

అసలు ఇద్దరిమధ్యా ఏం గొడవలా వచ్చానో

కొంపెల్ల శివసంబ్రహ్మణ్యం

గతంలో హైస్కూలులో అంతాకీ వీరిద్దరి వియోగం ఆస్పర్యం కలిగించింది. ఇప్పుడు ఇద్దరూ కలిసిరావడం. కలిసి వెళ్లడం ఒకరంటే మరొకరికి వడను. ఏ ఒక్కరికీ వా ఇవ్వాలి గానీ ఇక్కడ గానీ ఏదో మరొక ముప్పు వలననే పేరంటమేనా నిరోధింపడమే వెళ్లి వీరినంతా ప్రాతాప్సహస్తి కలిగిస్తుంటుంది. ఒకరిని మరొక రెండైనా అవమానపరిచే ఇంకొక ముప్పు వలననే పేరంటమేనా వీరినంతా అమ్మాయినిగురించి ఈ అమ్మాయి, ఈ ముమ్మాల్లా గూర్చి ఆ అమ్మాయి తెగ ఆడి పాడుకోవడం వరకుంటుంది.

మొదటి రెండుజడ లమ్మాయి పేరు స్వాహాదేవి. (వామ్మాయిగంకిలో... అంగుళానూ నియోగికుటుంబంలో పుట్టింది. మునుగు పదినిది ఏకవత్సరం లంటాయి. ముచ్చటగా ముద్దునున్న మురిపించే రెండు పన్నుని జడలు. ఆ జడలజడల కొనలకు కొంచెం మేగా రంగురీపులు. ముమ్మాల్లా తగిన అవయవనిర్మాణం. కొద్దిగా కొండల ముక్కు. చిలిపిగా కోవయిన మొతా

|| వీరియన్ గా చూసే నయనాలు, దొండ పండుకు దూప్తి కట్టలా పోవులు, ఎడమ చేతికి వాచ్. కొండల మొతామొతా.

ఏ మాటపట్టింపు లావచ్చాయో ఎవరికీ తెలియదు. కట్టగంట్లో ఇంతా సఖ్యాతిగాంకిత జంట విడిచిపోయిందని తెలియగానే విద్యార్థి(నీ) లోకం కల్లడిలిపోయింది. ఈ పాధ్యాణు (నీ) బృందం చాలా విచారించింది. ఎవరివల్ల, ఎందుకోసం వీరిద్దరికీ విరోధం వాస్తవమైందో వాలో ఏ ఒక్కరూ చెప్పటంలేదు. స్వాహాదేవి లేనపుడు రీలాక్ష్యోతి, రీలాక్ష్యోతి లేనపుడు స్వాహాదేవి తమతమ స్నేహితురాలైన తన తప్పేం లేదన్నట్లు, ఎదుటి అమ్మాయిలే తప్పని వాడిందడం మామూలేంది. అలాగా అవి విద్యార్థిని సోదరిమణులు గంగిరెద్దులా తలబాపేవాడు. శిశువుకి తమ స్నేహం చిరకాలం కలిగి వలసినదేనని. కానీ ఆ అమ్మాయి (ఒకరినొకరు) ఆ గొర్రెగా వుంచుకోలేదని, ఆ అమ్మాయి వంకమే అవలంబిస్తే, ఆ వంకం అటు ఏడు తరాలు ఇటు ఏడు తరాలు నాకే నమోదాడాయని... ఇంకా ఏవో ఏన్నో నోట్స్ చెప్పి... చివరకులాగా తమ చాలా మర్యాదస్తురాలినని తెల్పి... ప్రత్యేకంగా పరిగలుకుని పిల్చి మరీ చెప్పి వస్తున్నారని ఇద్దరు రెండు జడలమ్మాయిలూ.

జనల అమృతం

ఇలా ఒక మూయిమీద మరో అమ్మాయి కయ్యనికే కాలుగుతున్నట్లు కుభిమహారంలో హెడ్ మిస్ట్రీస్ నిక నిక పార్టీ ఏర్పాటు చేసింది. దానికే నాయకురాలిగా లీలాక్ష్యతిని నియమించింది ఆవిడ. ఇది స్వాహాదేవి కంట్రీ కారం కొట్టినట్లయింది. రెండవ రెండు జడలమ్మాయిని నాయకురాలిని చేయడం మొదటి రెండు జడలమ్మాయికి కళ్ళలో నూగులు ప్రసవించింది. తానుండగా హెడ్ మిస్ట్రీస్ లీలాక్ష్యతిని రీడర్ గా నియమించడంలో ఏడో నిరూపణవాద్యం దానివుందని తనచేతికే తెలందరికీ బోలు పెట్టి మరీ చెప్పవచ్చింది ఈ దాదాదాసమావాన్ని మొదటి రెండు జడలమ్మాయి ధౌంధతకే తాను నిక పార్టీ కారే నేసేసింది.

అధంలేను! రాక తప్పదమ్మం పార్టీ సభ్యులందఱు. తానివుతు నిక నిక పార్టీ గానవాణి వచ్చే సెలలో స్కూల్ ఫ్యూజిల్ రీడర్ ఎన్నిలలో గెలవడం అసంధికం అని మోస్తూ రెండవ పార్టీ పెట్టెలు. ఏమైనా నరే తాను నెర్పి తన సమరతి, కీర్తి, ఎగుటి విశ్వాస అవస్థకే, అక్కడి నిరూపించి తీరాలని నిశ్చయం చేసింది మొదటి రెండు జడలమ్మాయి ఎవరెట్టి సభ్యులందఱు సంఘం.

ఆనీవారం ఉదయమే ఏడవకుండా (7 గంట కేకుండా) స్కూలు కంపౌండులో సమావేశమయ్యగా విద్యార్థిని సమాజమంతా. ఇంతలో హెడ్ మిస్ట్రీస్ క్రిమతి కొదం డబ్బుగాను రిక్తమీద నెయ్యడిగా నిలిచింది. విద్యార్థిని బృందం రెండు పార్టీల సభ్యుల రాకు నిలిచిందిగా ఆమె కేదురేగి స్వాగత మిచ్చాను.

“జ్యోతి! నిన్ను, ఇతర సభ్యులూ నిన్నుగా ఉన్నాయా!” అంది హెడ్ మిస్ట్రీస్ తన మూలకాయని, సరేందుకుంటూ.

“ఉన్నాయి మేమే! అన్నీ కెచ్చాం!” అంది లీలాక్ష్యతి ఆన రెండు జడలమ్మాయి.

“ఇక! నుండు వాళ్ళని ఫారెన్ చేసి అటెండెన్స్ తీసుకుని రా! నేను మేమీద వుంటాను!” అని అజ్ఞలు వారేచేసి హెడ్ మిస్ట్రీస్ ఫాన్స్ చేత్తో వుప్పుకుని వెళ్ళి పోయింది.

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి కళ్ళు కయ్యంతో మెరిసియే. మొదటి రెండు జడలమ్మాయి వైపు ఆఫర్ ఆర్ నివేంక! చూడు నా గొప్పదనం! అన్నట్లు చూసింది. మొదటి రెండు జడలమ్మాయి కంటిమీద క్లెయిన్, తేనూ పాకినట్లయింది.

“మాన్ ఫారెన్!” అని అరిచింది రెండవ రెండు జడలమ్మాయి.

మొదటి రెండు జడలమ్మాయి పార్టీ కడలకుండా తమభోగలో తామున్నాం.

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి పార్టీ ఎంతో విశయంగా. విధేయతార్యంగా తమలింగం అజ్ఞ పాలించి గౌరవించెను.

“పార్టీ... ఫారెన్!” అని తిరిగి అజ్ఞాపించింది రెండవ రెండు జడలమ్మాయి.

మొదటి రెండు జడలమ్మాయి స్కూలు మేడవైపు దృష్టి సారించింది.

హెడ్ మిస్ట్రీస్ మేడవరండాలో నిలచుండి తమవైపు చూసేసింది.

“రంపరా!” అని తేచి నిలబడింది మొదటి రెండు జడలమ్మాయి.

ఆమె పారి తీచి నిలచుంది.

ఏం చేసే! మొదటి రెండు జడలమ్మాయి పార్టీ, రెండవ రెండు జడలమ్మాయి పార్టీ ప్రక్కగా నిలచోకే తప్ప లేదు.

“పార్టీ మేడవన్!” అంది తాను ఆ పాజవన్లోకి వస్తూ రిడర్.

పార్టీ అంతా... కొంతమందికి ఇష్టంలేక పోయినా... హెడ్ మిస్ట్రీస్ మాటలు పదాలని అజ్ఞ తరవానినీందక తప్పలేదు.

“గివ్ యువర్ అటెండెన్స్! నుభాషిలే తాయి...”

“నువ్ మేడవన్”

“లక్ష్మీకుమారి చివగంధం...”

“హేయర్ మేడవన్”

“స్వామీదేవి బొడ్డపా... టీ!” అంది రెండవ రెండు జడలమ్మాయి వెలకారంగా మూలితివ్వమని అటెండెన్స్ తీసుకొంటూ.

మొదటి రెండు జడలమ్మాయి కళ్ళు కయ్యంతో గడ్డలా తయారయింది. అవేకం అవధులు వాటింది. కొవంతో కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

తనపార్టీ వైపు వీరియకగా చూసింది. వాం! తనపార్టీ సభ్యురాళ్ళుందరూ తమ రీడర్ నిస్సహాయస్థితికి నానభూతి మాత్ర చూసి నున్నాడు.

“స్వాహాదేవి... బొడ్డపాటి! అంది తిరిగి వేరాకోరింగా కోరగా చూస్తూ రిడర్.

“ప్రజంటు!” అని ముక్తసరిగా నిక్కచ్చిగా జరాచిచ్చింది మొదటి రెండు జడలమ్మాయి.

అమ్మయ్య! అదేసమయం అనుకుంది రెండవ రెండు జడలమ్మాయి తన రీడర్ అధికారం చేలాయించడానికి...

మీ నఖ చిత్రము!

మీ bust ఫోటో sidepose మాత్రము (కాదు
ఫ్రంట్) పంపిన మీ ఫోటో చిత్రము ఒకటి తయారు
చేసి రూ. 1-25 వ VPP గా పంపబడును.
(విడి ఫోటో అదనం) ఒక చక్కటి సీసరీ నఖ
చిత్రం Free గా పొందగోగవారు 45 NP
M. O. చేయండి. C. Sampathkumar.
Nail Artist, Madras-16.

ఆంధ్ర ట్యుటోరియల్ కాలేజీ

గుంటూరు-1.

ఈ కాలేజీ మహిళాగా వాన్ 1 నుండి
గుంటూరు రైలు కేటలో వివరాలు
కారి పిథిలో కేంక్రూపుగారి మేడలో
ప్రారంభించబడును. వాస్తవ, లేవరేట
రీలు కలవు.

చతుర్వేదం వమ్మిభార్యన రావు,
సినిపాల్.

మెట్టూరు

మల్లులు

లాంగ్ క్లాత్

మెట్టూరు మల్లులు

శ్రీధరవైన మల్లులు

తయారించువాడు
మెట్టూరు ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్,
మ్యానేజింగ్ డైరెక్టర్, కే.వి. శ్రీధర
మ్యానేజింగ్ డైరెక్టర్

డెబ్బ్యు. ఎ. వియర్ల పేట్ & కంపెనీ
(ప్రైవేటు) లిమిటెడ్, మెట్టూరు.

ఇద్దరు రెండవడల అమ్మాయిలు

అటెండెన్స్ మేరు పిలవడం అక్కర్లే
అగిపోయింది.

“స్వామీ! ఫోటో!” అంది అక్క
నుగా రెండవ రెండు జడలమ్మాయి.

“అనవసరం!” అంది రెనులో శ్రీ వుండి
మొదటి రెండు జడలమ్మాయి.

“ఏం! అందరూ ప్రజంటే మేడమ్! అని
అంటూంటే నవ్వు ప్రజంటే” అని పూడి
అక్షరాలు పలుక తాళం” అంది శ్రీ డి
తాను రీడర్ నని గుర్తుపెత్తా.

“నవ్వడం మాటించి వికారం నీకు గౌరవ
వివ్వడానికి!” కేమని జవాబిచ్చింది మొదటి
రెండు జడలమ్మాయి.

“అటెండెన్స్ తినుకోనే ప్రతిరీడగీ మా
గౌరవం ఇవ్వాలని తెలియాలి?”

“అ అటెండెన్స్ తీసుకోనే రీడర్
గౌరవం అంటూ ఏకో కానై నా వుంటే
అలాగే ఇవ్వచ్చు!” అంది రూల్స్ తనకి
మాడా తెలుసుకొన్నట్లుగా మొదటి రెండు
జడలమ్మాయి. ఈ జవాబు తమ రీడర్
ధైర్యంగా ఇచ్చినందుకు అభినందిస్తూ,
ఎదుటి కిక్కులు కలిగిన అవమానానికి వెట
కారంగా పూలవేసివ్వింది మొదటి రెండు
జడలమ్మాయిపార్.

దానితో రెండవ రెండు జడలమ్మాయి
ఆత్మాభిమానం చెప్పింది, తలకొట్టినంతవన
యింది. వెంటనే హెడ్ మిస్ట్రీస్ దగ్గరకు
బయలుదేరింది. విద్యార్థిని బృందముల ఆక్ర
మణంగా తమ రీడర్ కి అజ్ఞులూ, జవాబులూ
వింటున్నార.

అయిదు నిమిషాలు నిశ్చలం.....

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి తిన్నగా వెలి
హెడ్ మిస్ట్రీస్ కి కలుసుకుంది. కళ్ళలో
గీరన తిరుగుతున్న దుఃఖాశ్రువులను దమా
లుకు బలిచేసి...

“నన్ను ఇన్ ఫో చేస్తున్నారు మేడమ్!”
అంది. హెడ్ రెండవ రెండు జడలమ్మాయి.

“అ! ఎవరూ! ఇలా రమ్మన!” అంది సీరి
యస్ గా ఫోన్ మాతలిస కాఫీని డిష్ లో
పోసుకుంటూ హెడ్ మిస్ట్రీస్ శ్రీమతి
కోదండమ్మ...

“స్వామీ మేడమ్! రమ్మంటే రానంది!”

“అ! అలాగా! పద శే క నున్నా!”
అంటూ డిష్ లో కాఫీ రెండు నుటకల్లో
కాఫీచేసి రెండవ రెండు జడలమ్మాయితో
విద్యార్థిని బృందం దగ్గరకు బయలుదేరింది.
శ్రీమతి కోదండమ్మ.

మొదటి రెండు జడలమ్మాయి పార్ గజ
గజలాడి పోతోంది ఏం జరుగుతుందో తమ
నాయకురాలి కనిపాపం..

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి పార్...
తమ రీడర్ హెడ్ మిస్ట్రీస్ కి తీసుకువస్తు
న్నందుకు ఎగిరి గంతులు వేస్తోంది.

“ఎయ్ స్వామీ! ఎందుకు అలా మీ
రీడర్ ని ఇన్ ఫో చేస్తున్నావట!” అంది
మూలం కాంపౌండులోని విద్యార్థిని
బృందం దగ్గరగా వెళ్ళి హెడ్ మిస్ట్రీస్.

“అమ్మగారూ!” అంది కంకంలోని
నలుగు నలుగురుంటూ మొదటి రెండు జడ
లమ్మాయి హెడ్ మిస్ట్రీస్ కి కన్నాళ్ళ
కంగా చూసింది.

“రీడర్ ని గౌరవించాలని తెలుసండీ” నా
తప్పేలేదు మేడమ్! నాకే ఏ పిలువూన్న
ప్పుడు వెటకారంగా మూలికెప్పుకుంది మా
రీడర్ మేడమ్! కావలసిన సీ మెంట్ ను, గీతను
అడగండి!” అంది మొదటి రెండు జడల
మ్మాయి.

“సరీ ఫోలో!” అని కొంచెం అగి తమా
యించుకుంది హెడ్ మిస్ట్రీస్ శ్రీమతి
కోదండమ్మ.

మొత్తానికి బృందం బయలుదేరింది.
తిన్నగా గంటన్నరండిచి ధనిశేఖరం ఆన
కట్ట చేరాడు. ఆనకట్ట ప్రక్కగా వున్న
గార్డెన్ లోకి దారితీసింది హెడ్ మిస్ట్రీస్.
ఆమె అడుగు నాడేలో విద్యార్థిని మణులు
గార్డెన్ ప్రవేశించారు.

హెడ్ మిస్ట్రీస్ శ్రీమతి కోదండమ్మ
విద్యార్థిని ముత్యార్ని వేగవేగ వాళ్ళకు
కుంతిత్వ ప్రహణా చేయించింది.

“స్వామీ! నవ్వు, గీత. లక్ష్మీకుమారి
వెళ్ళి వంటవిషయం చూడండి! మీకు కావ
లసిన పాత్రసామగ్రిని తీసుకోండి! అప్పుడే
తోమ్మియింది! గంటన్నరలో వంట
పూరి చేయాలి! నీమియాపాత్రపం ఒకటి
సిండిసంట! అడిచాల! మధ్యాహ్నం టిఫిన్
మరొకటి చేసుకోవచ్చు! మీరువెళ్ళి మీ
నలుగు చూసుకోండి!

“అలాగే మేడమ్!” శరణాసనం చేసింది
మొదటి రెండు జడలమ్మాయి.

“మాడు నుకీలా! నవ్వు కారదావెళ్ళి
దగ్గరలోని ఎవరింటోనుండేనా రెండు పెన్
కార్టూలు కానీ, పింఠెలు కానీ అడిగిపట్టి
వారి! తిరిగి మధ్యాహ్నం ఇచ్చేదాం! వెళ్ళి
అడగండి!” అంది హెడ్ మిస్ట్రీస్.

నుకీలా, కారదా తోటదాటి బయలు
దేరాకు విండావేయడంకోసం.

“నుభాషిణీ! నవ్వు, రంగులే ఇవ్వరూ
పింఠెలు రాగానే నీకు తెచ్చి స్వామీకు
అందించండి! నాగ్రత్త! మానుకుని నుకీ
నీయ రండి!”

“అలాగేనండి!” తలలాడించేత
నుభాషిణి, రంగులులు.

“మరికావాళింది మా తోటానానే
మామిడి అడుగుండి! కేవలం రెండు
బోయలు తెచ్చాం! గొనలు పెట్టుకోక
అనుకోండి! పేకాకూడా ఆదేశం ఉంటే
అనుకోండి! వెళ్ళండి! అని హెచ్చరిస్తూ
విద్యార్థిమలను వేర్వేరు పనులకు కేటా
యించి తానువెళ్ళి తనకోసం ప్రత్యేకంగా
నిర్మించిన నుడ నుదారం చేరింది. ఆవిడకు
సమీపంలో రెండవ రెండు జడలమ్మాయి
విషయంగా చేతులు టుకుని నిలబడింది.

“జ్యోతి! ప్లేయింగ్ కార్డు ఆడం
నివ్వమన్నా!”

“అయ్యమేమమ్! ఆడవామంటారా!”
“నా హేండ్ లేగిలో వున్నాయి.
ట్రా! కానీవు ఆడం!”

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి పేక
తెచ్చింది. కానీవు అంటే మూడు
రెండు గంటలు ఇదయ్యా పేకాడేనా.

“మాడు జ్యోతి! పదకొండయింది!
వంటలముతాన లెంకరికూ వచ్చాయో
మాసిరా!” అంది హెచ్చరిస్తూనే పేక
ముగ్గులు బాక్సీగా పెట్టేస్తూ.

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి విద్యార్థిని
సహజ కార్యక్రమాన్ని అనిభీ చేయడానికి
బయటదేగింది. ముందు వంటలెంకరికూ
వచ్చిందా ఏమో!

ఏలాగైతేనేం వంటలక్కల దగ్గరగా
వెళ్ళింది. ఆక్కడ మొదటి రెండుజడల
మ్మాయి నాలుగైతే ఇటులు చేర్చి బాయిల్
తయారు చేసి దానినిద సవరు పెట్టింది.
అన్ని వుతుకున్నట్లుగా కట్టం వస్తోంది.
మొదటి రెండు జడలమ్మాయి పులల్ని పరి
చేతూ ఎవనవదాను లేక బాధపడిపోయింది.
వచ్చి పేలు ముంపెంటున్నాయి. భాగ
వి రీతిగా వస్తోంది. ఓక్కుమారి భాగతో
బాధపడలేక రుమాలుతో కుప్ప నీగ తుతుచు
కొంటోంది.

“ఏం వంటయిందా!” అంది ఎవరి
కీడుపుల పదిలంచెలా రెండవ రెండుజడ
లమ్మాయి. మొదటి రెండు జడలమ్మాయి
చూచుతూ మాసింది. “మే మాత్రమే
లక్ష్మీకుమారి మానం వచ్చింది.

“అతలేనా!” నీయస్ గా జవాబిచ్చింది
మొదల రెండుజడలమ్మాయి.

“ఇంకా ఎంతసేపు! పదకొండు వాటింది!
ఇంతసేపు ఏ అటలాడుతున్నావా?”

“పేకాట!”

రెండవ రెండుజడలమ్మాయి ముఖం
కండిబోయింది. అతనానంతో కృంగి
పోయింది. తన పార్టీ పత్యురాలు గీత
అడ్డదేరు తినున వెనకనుకొచ్చేసాకు,
వంటకోసం కేటాయించిన ముగ్గురిలోనూ
ఇద్దరు, కీడుపులు. ఒకరు మిగిలు. కాని
అమ్మాయిలు కూడా తన అసహాయ ప్రితిలో

నన్నువును అడుకో దానికై నా అక్కడ
లేదు.

“గీతేదీ?”

“అలా గారెన్లోకి వెళ్ళింది రాణి!
విద్యార్థనవనం పొంద. చెబుదామి!” అంది
లక్ష్మీకుమారి బాయిల్ మిడి వంటం గరి
తో కలుపుతూ.

“కాండా, నుకల విండెలు తెచ్చారా!”
“లేదు! ఇంకా రెండు కాశీగు నా
నెయ్యిగా తమపనులు చూసుకునితెచ్చారు!”
అంది వెలకారంగా లక్ష్మీకుమారి.

ఇంక అక్కడ వుండడానికి రెండవ
రెండు జడలమ్మాయికి ముసల్పరిందలేదు.
మొదటి రెండు జడలమ్మాయి తీర్మానామని
అంధ్రప్రదేశ్ చూపుతోంది. ఆ అమ్మాయి
ప్రక్కగా అప్పజే తయారుచేసిన బంగారా
దుంపలకూర, పల్నూ, మామిడికొనుపచ్చడి,
సాంబారు ఘుమ ఘుమ లాడుతున్నాయి.

రెండవ రెండుజడలమ్మాయి వెనుదిరిగింది,
వెళ్ళి తో ప్లేహారురాళ్ళను పరామర్శించి
నడకను అడుగున నుకలు అగిపోయింది...

దూరంమండి నుకలూ, కాండా ఒక్క
కుంటూ కంగారుగా తనవేపు పడుతున్నా
వనున్నాడు. దగ్గరకు వచ్చేవాడు.

“ఏమిటంత సగడ్డకంటూ వచ్చావా?”
అంది కాంతింగా రెండవ రెండు జడ
లమ్మాయి.

“జ్యోతి!” అంటూ ఇద్దరు అంగ
కేంద్ర మామిడి భయంగా చుట్టూ చూస్తు
న్నారు.

“అసలేం జరిగింది? ఎందుకంతకంగా!”
అయ్యదు నిమిషంలో నుకల తిరిగింది.

“జ్యోతి! నీ లిప్స్ పిక్క, నీ పిక్ నిక
పార్టీ చేకొందండి! మీం బోతాంముంనా!”

“అసలేమయింది చెప్పారే?” అనుద్ధాగా
అడిగింది మొదటి రెండు జడలమ్మాయి

“ఎం చెప్పనుంటా?” నన్నూ. నుకల నూ
ఎవరే అడిగి విండెలు తెచ్చున్నాడుగా!
దొడ్డి పరర్పడినా ఇన్వెస్ట్ న్నాడు. నేనూ
నుకల ఇద్దరం కొందెం దూరం వెళ్ళిపోకి
ఒక మేడ కనిపించింది. గోదాటి లోపలి
అడుగునిగ్గునుండి ఏమండి అని కేక వేశాం!
లోపలినుండి ఒక ఇంపె రెండళ్ళ కుర్రాడు
“ఎవరు కావాలి?” అన్నాడు. “మేం ఇలా
విండెలు నిమగ్నం చేస్తే, నాకు ఒక నిమి
షం ఆలోచించేట. నునల్ని సరించి అడిగిన
తిగువారి అతిను “మేడ మీద వున్నాయి!
నాలా వున్నాయి! మాకు అతసంతేక
వాటి నూగే వుంచేమి! పది పన్నెం
డున్నాయి. మీకు కావలసినన్ని తీసుకొని
తిగి నాయం తిం ఇచ్చేయండి! అన్నాడు.

మేం సరి ఆరి అతిను చూపించింట్లు
మేడమిడికి వెళ్ళి నాలుగైతే గదులమగ్గు
నన్న వోకి చీరేం అడ్డ ఇంకొక
బోకెళ్ళి కుర్రాడున్నాడు. అడ్డ
విండెలారేపూ ఏమిలేవు. నా ఇద్దరికి

వచ్చిన కారణం?

తిరుమల దేవస్థానం వద్దకు
వచ్చిన ఓ ఆనామి ఒకనర్తములో
ఒక గది తీసికొనేందుకు వీనేజరు
నగ్గరకు వచ్చాడు. డబ్బు చెల్లిం
దన విడవ రిజిస్టరులోని ఒక్కొక్క
విషయాన్ని పూర్తిచేస్తూ ఒక
‘కాలం’లో వున్న ‘వచ్చిన కార
ణం’ అన్న విషయాన్ని చూచి
తెల్ల బోయి పక్కక నవ్వసాగాడు.
అది మేనేజరు చూసి తనకూ
అర్థమైనట్లు అరిచితో శ్రుతి కలి
పాడు.

— క. కామేశ్వరరావు,
(నాలాపురం).

భయం వేసింది: జల్మిబాతాం అని వెళ్ళి
తిరిగిపోతూ.

అంటే ఇద్దరుకుర్రాళ్ళూ నూతనకోరిన
గట్టిగా పట్టుకున్నారు.....మేం పెనుకు
లాడేం...ఏలాగైతేనేం బయటపడి ప్రాణ
మావాలు దక్కించుకుని ఇలా వచ్చేం! నీ
పిక్ నిక నీకు ఒక నమస్కారం మేం
బాతాం!” అంది కళ్ళ నీరు తుతుచుంటూ
కారం.

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి వట్ల దహిం
చుంబాతోంది.

“పదండి! ఈ సంగతి హెడ్ మిస్ట్రీక్
గాడితో చెప్పి నాళ్ళకోసం వదుల్చువో!”

“వద్దు జ్యోతి! అయింది తో అయి
పోయింది బుద్ధి వచ్చింది! అవతరంగా
హెడ్ మిస్ట్రీకి దగ్గరకు వెళ్ళకు! ఏలక్కరికి
చెప్పకు! నలుగురిలోనూ అల్లరయిబాతాం”
అని బతిమాలింది నుకల.

“ఎరీ పదండి! మిగతా నాళ్ళందరూ ఏం
చెప్పన్నానో చూద్దాం! అంది రెండవ
రెండు జడలమ్మాయి. ముగ్గురూ బయట
దేరాన.

వారిలో కాలం ప్రక్కగా వున్న కీతి
చింత కొయ చెల్ల గడలో కిక్కురిక, మేరి
మామిడి సంగీత స్వాగతమిచ్చున్నాడు.

రెండవ రెండు జడలమ్మాయి వారి కైపు
చూసింది

నాళ్ళు ఈ మే వెపు చూసిన...

మాసి కిలకలమని వెళిగా నవ్వేసా...

లిప్స్ అరస్థమానీ...తిమ పార్టీ కాదని.

నుకల, కాండా, సంగీత మాధుర్య కోరిం

లిద్దరి మింగేద్దా మన్నంత గా నోడ
తెరిచారు.

“బానిద్దా! అడ్డం!” అంటూ రెండవ

ఇద్దరు రెండు జడల అమ్మాయిలు

రెండు జడలమ్మాయిలను పిలిచారు. అవి పూర్వం దూరం లోని మర్రి చెట్టు దగ్గరకు వెళ్ళాలంటే రారు. కొద్దిదూరంలోనే అరిచారు... మర్రిచెట్టుకింది తొడి విద్యార్థినులు ఘనంగా వస్తున్నారు. కళ్యాణి, వెంకటేశ్వర్లు, జ్యోతి జడలమ్మాయిలు కలిసి వస్తున్నారు... మిగతా అమ్మాయిలు రెండు చీరలగా తయారయ్యాయి... మీది తప్పంటే మీదే తప్పంటే తిన్న పంటలున్నాయి. తిట్టకుంటూ చెప్పి పొడుచుకుంటున్నాయి... నలుగురెనుగులు కాంతిమూర్తులు మిగతా వారి కన్నులలో తమ కంటే సంబంధం లేకుండా కారమ్మ అడుగుంటున్నారు. తిలకించానికి రంగం వికారం కలుగుతుంది. పురుషులు, కొట్లాటా మిలిమిరి బోతోంది. రెండవ రెండు జడలమ్మాయిలు బాణంలా అక్కడకు దూకుకుపోయింది. "ఎమిటి అమ్మో! ఎంగుడి కొట్లాటా! అడిగింది స్వామిదేవతలా రెండవ రెండు జడలమ్మాయి. "నీ కనసరం!" అంది ఉక్కురొవంతో చీనుకంటూ కళ్యాణి. "నిన్ను కొడుకే నడుగుతో! నీరయనగా అంది రెండవ రెండు జడలమ్మాయి. "మాడు జ్యోతి! నువ్వంటే బయట జరిగిన దగ్గరనుండి మానున్నా దీని వ్యవహారం! మధ్యలో వార్షింగ్ బహుదా చెప్పాడు! నేను కనుక పరిచయించి! అమ్మాయిలు ముప్పు వింటు దీని తల వరికే పాతికేటేదానివి!" అంది వదిలతో ముఖం తుడుచుకుంటూ రెండవ రెండు జడలమ్మాయి. "వదిల!" అరిచింది కళ్యాణి. "యూవదిల!" ప్రతిధ్వనించింది. వెంటనే వదిలమ్మాయి కంకర. అవకాశం సంకతి అమ్మో! అడిగింది తిలకించానికి మం, తిలకించానికి. "తప్పున్నాను. మనస్సు మీ ఇంటి ప్రక్కనున్న ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో తిలకించాడు కేట్ కేట్ లెటరు వున్నా లో పట్టి పంపించాడు. మీరద్దూరు పిచ్చి కలిసి కేట్ కేట్ కంటే అతనితో తగలనాల్సినా తలు. అని ఆ పిచ్చి కుగా కళ్యాణి ముఖం తొక్కి మాసింది వెంటనే వెళ్ళింది. రెండవ రెండు జడలమ్మాయి మౌనంగా లోనిదా పెట్టిపెట్టుకు వస్తున్నాయి. కలిగింది ధూమి తిన్న పాతాళానికి ఈడ్చుకు పోతున్నట్లుగా తోచింది. కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి... మాటాడలేక కళ్ళను గురుతుతో పెట్టుకుంది. తన వార్షికిదయ... అలా కల

తడిచెట్టుకొండు వెంటనే వెళ్ళింది. మిగతా వారి మాటలేకపోయాయి. "ఏం పాపం! వాళ్ళ నానుకురాలికి తెలియవు! అమానుషత్వం! సంవాచిలా నటిస్తుంది! అంతే! ఎవరికీ తెలియ వని! మేటికేని ఇంటిలో చెప్పి వి. ఎ. చదువు తున్న రాజాతో సరి వి తొటలో కులాసాగా తిరిగి నానుకురాలికి సరాపరి పిచ్చునుండి వచ్చినట్లు ఇంటికి పోతుంది! పేగా ఎగురుకుండా మనసులున్నారనే చింతేనా లేకుండా ఎక్కడ వదిలే అక్కడ ఇద్దరూ కిరింతలూ, ఇక లానూ! అంది తర్జియగా మామూలు కులీ. రెండవ రెండు జడలమ్మాయి మాటాడే నీతిలో లేదు... "ననుమేగా! మీ స్వామీలా నలుగురెనుగులూ నీ గూ విడిచుం లేకుండా ఇకా జ్యోతి తిగిలంటేదాగా!" అంది ముఖానికి తలవీచుకుంటూ ననుమే నన్నట్లుగా. ఇంతలో దూరంనుండి ఎడో అజడ వచ్చినట్లు నీతి పగులుకొంటూ వచ్చింది. అందరిదృష్టి నీతిమీద పడింది... "రాఘవా! ఇలాంటి! అంది అతి రహస్యం చెప్పాన్నట్లు నీతి. రాఘవమూరి నీతి ననుసరించింది... "నీ స్వామీను రక్షించుకోవాలి! అలా ప్రక్క గారెవరో నీతి కావచ్చు రెండు తీసుకుందామన్నట్లుగా! అక్కడ రంగు రంగుల పువ్వుల చాలా అందంగా వున్నాయి! మనస్వామీ అని కొడుకుడ వని తెలియకు! అని గుంటి తల పేటు కుండి! ఇదిలా పనిగ. డోలోలమాలి... పట్టుకున్నాడు. పట్టుకుని అక్కడ నిలబెట్టే కాదు! తీసుకువచ్చి ఎంతగా ఎచ్చి వా వాడు వదిలంటేను! రా! నువ్వంటే పెరి ఎలాగేనా స్వామీను విడిచివేసుకురావాలి!" అంది నీతి. "వదిల!" అంటూ బయట దిరింది ప్రభుధ్వనియ్యాలలాగా రాఘవమూరి నీతితో. వార్షికిదయ అంతగా నీక్ కేట్ గా మామూలు కుని వెంటనే వెళ్ళిపోవడం అక్కడి వారి ముఖాలకి ఆశ్చర్యార్థి కలిగించింది... ఇంతలో దూరంనుండి హెడి మిస్సెస్ వికాపు వినిపించింది. రెండవ రెండు జడలమ్మాయి లేచికుంది.. హెడి మిస్సెస్ దగ్గరగా వచ్చి అందరినీ తేరి వారమాసింది... రెండవ రెండు జడలమ్మాయి... "వదిలయిందా జ్యోతి! పన్నెండయింది! వెళ్ళిమాడు! అంది హెడి మిస్సెస్. విద్యార్థిని సమాజం లేచి నలబడ్డారు గౌర వంగా... జ్యోతి వదిలకొలు తయారయ్యే పాఠానికి బయట దిరింది ఇద్దరంలేక పోయివా.

"హారంతా భోజనం చేసిన తరువాత గారెట్ (వదం) గృహకురంధి! కేట్ మ్యాజిక్, నాయువ్యపాగిం. కాస్త్రీ గు పంగింలూ పోయింటాయి. ఆతి గుం తి మధ్యాహ్నం టిఫిన్ జ్యోతి. మీరీ తియూగు చెప్తాని! సరా! అనుకుంటుంటే మనస్సుగాం! ఇక కార్యక్రమం! వింటున్నాగా!" అంది హెడి మిస్సెస్ (క్రిమి కొదం ముక్కు) జ్యోతి సరరించుకుంటూ అందరూ తల లాపేగు తెలిసేందన్నట్లుగా... అయ్యు నిమిషంలో రెండవ రెండు జడలమ్మాయి పగులుకుంటూ వచ్చింది. "ఎమిటియిందా?" హెడి మిస్సెస్ అడిగింది. "అన్నం బాగా ఉడికి పేక పొంగి పోయింది. పొయ్యి ఆరిపోయింది మేవే! మాటా, పచ్చిదీని కుక్కలూ, కాకులు తింటున్నాయ్!" అంది రెండు జడలమ్మాయి "స్వామీవాళ్ళూ ఎనుయాయ్! కోపంతో అరిచింది హెడి మిస్సెస్ "మామే! అక్కడెవరూ లేదు!" అంది రెండవ రెండు జడలమ్మాయి. విద్యార్థినుల ముఖాలు వెలవెల బోతున్నాయ్! మిదిలే రెండు జడలమ్మాయిని తిడుతూ, తిను గుచ్చుపాల్చి నిందించు కుంటూ ఆపురావులు మంటున్నాగా. "ఏం డి" అనివదిల ప్రజ్ఞానికేవదింది హెడి మిస్సెస్ మిగతా వారందరూ మునుసరించారు. అక్కడే దృశ్యం మానేసినకే అందరికీ కళ్ళ నీగు వచ్చింది. ఈ సమావేశాన్ని చూచి కాకులు పే కలిగిపోయాయి. కుక్కలు ప్రక్కకు తప్పుకున్నాయి. మిగిలినది కాళి పాల్లా. దూరంనుండి వెన్నుడిగా... కులా సాగా కలుగు చెప్పుకుంటూ వస్తున్న మిదిలే రెండు జడలమ్మాయి. సీ, రాఘవమూరి కనిపించారు. ఎలాగే నీతి ఎదురాలికి నా మూలు తెలిచి, నాలుగు తిట్ల ప్రవాదాలం కు కు నీ, రెండు లేకుని, తప్పు తీమింద చేసుకుని వస్తున్నా ముగు రూనూ, కంటపాత్రల గి హెడి మిస్సెస్ నూ, మిగతా పోవరిమణుల్ని మానీ కంగా రూగా పగులుకొట్టి చెప్పా... మిదిలే రెండు జడలమ్మాయి నలుపువా నీయిపోయింది... దీనగా తీసుకువచ్చి హెడి మిస్సెస్ ముఖంలోకి మాసింది... "ఇదేనా నువ్వు చెప్పి! నిన్ను చెయ్య మన్నాడే! ఏం చెప్పే! అంది కోపంతో కేట్ కేట్ క్రిమి కొదం ముక్కు. మిదిలే రెండు జడలమ్మాయి మానం వార్చింది. సరే! వదండి! కేట్ కేట్ వార్షి ఎమిటి ఈ ముఖాలికి! మీకేంలేండి! అసలు నాన బుద్ధి లేకపోయింది! లేవోనే ఇయింతటి మూక తో పిక్ పిక్ వారి ఎమిటి! నవ్వండి!" అంది రెండు లేక కొన్నింటి పరిచేన హెడి మిస్సెస్. రెండవ రెండు జడలమ్మాయికి మరి దిలిచింది... మునటి రెండు జడలమ్మాయి కుతి మించి విలపించింది... విల్పిద్దరి మధ్యా సరి గిది విద్యార్థి నుకు ఉపవాసం గలిపింది★

అభిషేక పర్వం--5

లలితా లోకములన్
 మనోజ్ఞ మధురాహవంబులన్
 విస్మర త్కలహాసంబుల
 బంధుర న్నన భరోత్తానంగ సంగంబులన్
 విలసద్య క్త్ర సరోరుహార్పణములన్
 స్మిగ్ధోరు సందేష్టనంబులఁ
 బూజించిరి గోపభామలు
 జగత్పూజార్థ దాహర్ష్యునిన్.

—హరివంశము.

స్త్రీల మనస్సులవారి, శ్రీకృష్ణ దేవుని మహమ్మనుషుల వారి ఆరాధి
 చెన్నిలలు కలయి. గోపికల హృదయమును వారి వెలి విరి
 కాయి. ఆ వెన్నెలలలో బృందావనం మవ్వనదేవుని స్వందా
 వారాన్ని వారి కవిస్తున్నది. మవ్వన మవ్వనముడైన గోపాల
 దేవుణ్ణి దర్శించడానికి అనిమిషులు తిరలివచ్చివచ్చి అంతరిక్షం
 నక్షత్రముల వరి కేషిలెం అయివుంది. ■ సత్కృతలమవ్వన పాలనము
 దండా విష్ణువును వారి. కలహంబిది కిచ్చణ్ణివారి, సత్కృతలంబి
 హిగ్గొగర్వణ్ణి వారి. ప్రేమపంపంలో ఇంద్రుణ్ణి వారి, ప్రవాదగుణం
 కలిగి, విభూతి లక్షణం లిగి, సత్కృతలంబి, వేయి కన్నులుగా,
 చంద్రుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. అతిని కన్నుల కాంతి విరివినంత
 మేర కలకలు వికసించాయి. దక్షిణామిధునములు దక్షిణముల
 బయివాయి. దక్షిణం పలు భోగమధుర్య సరసీయలువాయి.
 విరి పుల మృదగులు తిల డెలాయి. వెలువలు వైరిగలు దక్షి
 శిక్కులలో పడాయి. మవ్వనని అయిధా ■ కి అంటాగుకాని,
 చంద్రుడు అతిని అరి అయిం. అందుకే కాముకులు చంద్రుడు
 పురిపి చలని వెన్నెలలో, అణువు అణువునా, చంద్రనిష్ఠులు
 శిష్టులను మాత్రమే చూడ గిల్లుతున్నార. పంచభాణుని దీప
 అగ్ని పుణానికి దండు లో మూర్తి కృష్ణం జరిగిన వరి కవిస్తు
 న్నది. అంగుచోనే ఆరాధి బృందావనం వాల్చుదిక్కులు కిరిత్
 చంద్ర చంద్రుకొ సంజ్యోతిలయ బయివాయి. ■ వెన్నెలలు
 ప్రసరించినంతమేర, ప్రజాంగ వాహుదయ సంగర్భిత శ్రీకృష్ణ
 పవారిత రహోవిరూ మాధుర్యం, కరిగిన బంగారావారి.
 తెల్ల, వెన్నెల ప్రసరించింది. యమునా కత సిత తాత
 లాలో ఒంబియే తిరుగుతూ, శ్రీకృష్ణ దేవుడు యోగమాయా సము
 పాశితుడై, దివ్య కాము (కీడ గతి బుద్ధియే, క్రొత్తి అందాలు
 గు స్రరించు కుంటున్నాడు. క్రొత్తి ఆలోచనలు చెప్పున్నాడు.
 చంద్రుడు కరిగి ప్రసరిస్తున్నట్లు యమున; చంద్రునికి రజాలం
 పెల్లై పుగుస్తున్నట్లు ఇసుకలు; చంద్రుని కిరణాలు ఒడవులను
 కరియగా వికసించిన వనాలు; వనాలలో చెట్లు చెట్లకు నువన
 స్పంపన్నలయిన పుష్పాలు; పుష్పాను వారిని ప్రజనుంపరితం

అంద్ర - సచిత వారపత్రిక

హంసర్య లోచిన్లు, చంద్రమరీచికా లోచిన్లు, శ్రీ కృష్ణ
 దేవుని మనోరమ కళలలో చిత్రిత మెం కొమది పులను రాకొన్న
 కునాయి. తనయావనము. శివద్రాపు నర్పము, శారద రాత్రుల
 యందుగల ముఖోచిత రహస్యంనులు. తనమనస్సులో తిరిగిపులు
 రేవగా గోపాలదేవుడు క్రొత్తియిచ్చులకు మచ్చిండి వోద్య మెన
 నిర్మితులకు వచ్చివేసున్నాడు. గోపలంబావున్న పదుమూడవ
 తనకోర్కలను సలిపే లీలాపాత్రములుగా ఒడగురి వచ్చేందుకు
 తన ఉపాయములనుగూర్చి ఆలోచిస్తున్నాడు. కందర్వుణ్ణి వరను
 కిచ్చు జయించిన వదిలి ఒక్కటి; తాను ఇంకో సదతిలో కందర్వు
 విశే కాలెనన్నకోరిక క్రిష్ణ దేవునిలో తారకలబయింది.
 ఆ కృష్ణుణ్ణిమాని అదృశ్యసందారుల న దేవయోనులు ఆకృష్టయాయి
 వారు. అతిరూపాన్ని సందర్శించి తాముచూడా కాముకతను
 భజించారు. అభినవ బద్ధి బర్హాపీఠలక్ష్మిని ఉలాసించే కళలా
 వము; కనునయ మెం కేసుం కంకణార్థికలకు తోడువైసి, నిడు
 సెన కేలువోయి; అమృతకుము సయించిత కుమును మూలితో
 తే నీవన విత్తులమైన వత్తిధులము; హస్త్ర కాశేనుహరి బంధం
 కృతారం చేస్తావున్న పృథుఃటితిటి; చిరువులతో నిండాడు.
 తన్న జగి కల్గిన ఉచార లలి; కేతాంతలములు; క్రిష్ణ దేవుడు
 అభిలక్షి మూర్తియై, గోపసకీయలపై కోరికలు ములగిన తిలంపులకు,
 భావోన్మద చెన్నావుంటే మాన్మ వారు వినుబోయారు. క్రిష్ణుడు,
 యమున ఇసుకలలో కడలనం వారు చూచారు; చూడలేదు.
 యనువాతలూన్ని అధిరోహించడం చూచారు; చూడలేదు.
 యమునాపీఠం నమిథితాల న వనాలలో ప్రవేశించడం
 చూచారు; చూడలేదు. వారు నువనంబోధిని మధిస్తున్నట్లు ఉన్న
 వేణుగావాన్ని చూడకం విన్నారు. కనీయహాసంగా ఒక్క గీతాన్ని
 ఆ వేణువునివ గోపాలదక్షిణి ఆలపించగా అలకించారు.
 బర్హాపీఠం; నటవరనపుపు; చెవులలో కర్మకారములు ధరించిన
 వాడు; సంచువెన్నెలలో నురబొన్న చెట్టుక్రింద వ్యక్తిగ్రహదార
 విందుడై నిలబడినవాడు; గోపాల దక్షిణి వేణుంధ్రాలను
 అధరనువారసంతో పూరిస్తూ, బ్రహ్మగీతాన్ని సర్వభూత మనోహ
 రంగా ఆలపించడం విన్నాడు. సర్వభూత ప్రకృతి ఆ గీతాన్ని విని
 పులికిమెబోయింది. ఆ దివ్యస్వని యింపునకు గోవులు ఆదిగాగత
 లోకోదిత జంతువుల అవలగా చెవులొగ్గి, ఉల ములు విడి, ఒడలు
 మరచి, భ్రాంతిలో ఎంతగానో సాగవలెయినాయి. ■ వేణువా
 పూంలలో గోపకులు మునిగి, ఆనందవృత్తి పరిగెలిచేత, అత్యయ
 మైన వ్యాపారములను అన్నింటిని వదిలి విచేషులయిబోయినాడు.
 గోపికలు పరాణులై చిల్లలు కి తిరపడి, ఏ వసులకు చెతులాడక,
 అనంగవరనమయిన ఆ గీతం చెరిచి పడగానే. క్రిష్ణ గృహీత
 మున్నెయి, ఒకరిని ఒకరు చూచుకోక, జలలోలకుండలులై,
 యమునా తిరస్థ వనప్రదేశాలకు, ఆ గీతాన్ని అంటి. తగ్గిత స్వని
 మార్గాన్ని బటి పుకులు వెటారు. క్రిష్ణుని వేణుగావనం విని
 పినగానే గోపికలలో క్రొత్తకకర్యసంబంధ బంధనాలు ఊడని
 బాగాయి అంతకుముందు చెన్ను ఎ పరిమిని వారిచేతులు ఆడ
 లేదు. పాలు పితుకుతున్న వాళ్ళు పితుకుతున్నట్లే యలునెరగా.
 ప్రాయ్యువొది పాలు పితుకున్న వాళ్ళు పితుకున్నట్లే ఇల్లు వదిలి
 వెటారు. పాలు దంపుతున్న వాళ్ళు దంపుతున్నట్లే ఇగలలి
 వచ్చారు. ఒక గోపిక అవ్వజే యెస్టా విమర్శం బోసింది. ఎసయ
 విమయిందో చూచుకోకుండానే ఇల్లు వదిలిపెట్టింది. ఇంకోకరుక
 పిలవానికి పాలు ఇస్తూ, ఇస్తున్న వాణి ఇస్తున్నట్లే వదిలిపెట్టి
 బయలుదేరింది. భర్తలు భోజనా ముందు మాన్మన్నారకాని, వారి
 భార్యలు, వడిస్తున్న వాళ్ళు వడిస్తున్నట్లు, వారి దక్కమాడక,
 ఎక్కడో వచ్చువలు ఒక్కలింది, వారిని ఆక్కడే వదిలి, అడు
 వ నే విదలించుకొని, ముందుకు సందడించి దంపడితో చెందవల
 విందు విందులు చిన్నుతున్న వెన్నెలలో యమున దిక్కుముఖమై,
 దిక్కులు చూచక, జమ్మవల పిమ్మవల పిక్కుట్టిగా

హరివంశము

నిక్కిన జన్మంగల అమందిగమననాది దృక్పథవంశములుగా ఆ స్థలదండం చేశారు. వస్త్రం సరిగ్గా ధరించామా, నగలు సరిగ్గా పెట్టుకున్నామా, ముఖం చుట్టడిద్దుకున్నామా, కన్నులకు కాటుక పెట్టుకున్నామా, అంగద్వారాది కర్మల పూరిచేసుకున్నామా, అన్న విషయాలేమీ వారికి పట్టలేదు. వీరు భర్తలు; వీరు తండ్రులు; వీరు తల్లిలు; వీరు అన్నలు; వీరు ముఠములు; మనల్ని వారినున్నామ; మనము విడిచేసున్నామ; అని అనిపించలేదు. గోవిందావ శ్వాతచేతస్సై నవారిని ఎవ్వరు విడిచేయలేకపోతున్నార. దేవాలు విడిచారని బంధించలేకపోతున్నాయి. తమకు ఒక దేవం ఉంది; ఆ దేవానికి ఒక గుణం ఉంది; అన్న సంగలే వారు మరచి పోయినారు. వారికి అప్పుడు మరుపురానిది ఒక్కటేవుంది. అదిగోవింద చేతునిదివ్వగానం; వారికి అప్పుడు మరుపురానిది ఒక్కటేవుంది. అది గోపాలదేవుని దివ్యమూర్తి; వారికి అప్పుడు మరుపురానిది ఒక్కటేవుంది. అది అనధులులేని అనందం; ఆనందగూఢం వారిలో దివ్యకామాన్ని రేకెత్తించింది. ఆ మూర్తి వారిలో దివ్య ప్రణయాన్ని మోసుకెళ్తించింది. ఆ అనందం వారిలో సర్వ ప్రాకృతికర్మలకు రక్తమయిన తాదాత్మ్యాన్ని సంధానం చేసింది.

నీవు ఎప్పుడువచ్చి వారిని కలుసుకున్నావో వారు చూడలేదు. వాటి జలలుగా, వరులుగా, విరుగుగా కుటుములుకట్టి, మందయాన లయ్యి, అమందయానం గా మండినదలి ముందుకు కదలిపోతున్నార. శ్రీకృష్ణుడు వేణువువీడ తారమండ్రక్రమంగా, ఉచ్చోహంకు ధ్వని భర్తానుపారిగా, దృఢమన్వరిలంబితాఖ్య త్రిమాత్రలయ్యకృత క్రమంగా, లయాత్మక తాళిలక్రాంతి కాలానుగుణంగా, వీజాంగ ధ్వని వర్ణియతమన్వరక్రమంగా కలవడాన్ని పల్కినూపుంటే, ఆ పల్కనం వచ్చిపడినట్టి, వారి గూఢం, మధురసంగీతగామాలకు పోలికలులేగా సాగిపోతున్నారు. నీల ముందు వాదవేడుకు వున్నది. అంతలో వారిముందుకు వచ్చింది. అంతలో కృష్ణుని వేణువుకోత మెలికలు తిరిగింది. గోపికలకు ఒప్పు యులుమంది. వారు యిప్పుడు ఆ సంగీతకాధుర్యాన్ని అనందింపగలుగుతున్నారు. ఒకరితో ఒకరు ఆ సంగీతకాధుర్యాన్ని గూర్చి చెప్పుకుంటున్నారు. కొండకు ఆ వేణువుయొక్క భాగాన్ని అభినందిస్తున్నారు. కాని వారిలో ఏ ఒక్కరికి నీలకు తట్టినభావం కట్టలేదు. నీల అన్నది : ఓ సఖియ లారా! ఈ వేణువు ఎంత పుణ్యంచేసుకున్నది! స్వామి అంత రసాన్ని అంత అత్ర త్రాగివేసింది. వానికివున్న శ్వాతంత్ర్యం ప్రపంచంలో ఇక ఎవరికి లేదుకలేవుంది. యధేష్టంగా స్వామి అంత మధుర ప్రాలుకున్నది, మనకు ఇంతగానైనా మిగులుముందో విగల్పాదా! ఆ వేణువు చేసుకున్న పుణ్యమే పుణ్యము. అది పూర్వ భవంలో విమతపంచెసిందా! అందరూ వానిమాటలువిన్నారు. వాన్ని చూశారు. వారి అనందం అప్పుడు క్రొత్తసొరులువాయింది. "నీలే! నీలే! నిన్ను మరచిపోయామా. మమ్మల్ని మేము మరచి పోయామా. మన సఖులంతా వస్తున్నారా? ఓ ముందరి! రాకకేలే! ఈ ముఠా వంశం వీధిని వేణువు పడుతున్నాడు ఆ గాంధర్వ సంగీతం బ్రహ్మగీతాలను పోలి మాలో విచిత్రమైన వేదంను రక్కాల్లుతున్నాయి. నీలే! ఆ గీతారం వివగా మాచిత్రాలు తలంకించాయివాయికదా!" అని వారో చెప్పుకున్నారు.

వేణువం అంతంతకు ఆదృశమైన మాధుర్యాలను విరజము చేసింది. పురుషునితనం మనస్సు పోషకుమనెంది, శరీరకన్యానో విరసి, ఆ విన్నానో కలిసి చూడతాన్ని ఉంది, ఆ వాయువునో బ్రహ్మగంధితనంది, ఉద్వ్యగతంగా పోకీ, శ్వాతంత్ర్య ము

కానము లనే త్రిపాపాలలో సంస్కృతమయి, నాభి, శ్వాతంత్ర్యము! కంఠము, ఉత్తరాంగము, ఆశ్విదేవాలలో స్వరమర్ధానమై చరించి, బ్రహ్మపదార్థం విశ్వమైనట్లు, సప్తస్వరవ్యాపారంగా, గానరసం శ్రీకృష్ణదేవుని గుమీరరంధ్రాలనుండి ప్రవహించి, బృందావనాన్ని ఆవరించిన వన్మలలో వన్మలై, నలనిగాలిలో గాలియై, యమునా జలసమేధితమైన ప్రకృతి రామజీయకంలో రామజీయకమై. కుడ్డ మధ్యను గాంధర్వ గామ విభాళను విస్మరించరానిదాతా, తంత్రితమైన బ్రహ్మగీతాన్ని పోలి సర్వలోక మనోహరంగా వేణువేసంతా వివశులను చేస్తున్నది. దేవతాస్త్రీలు భర్తలలో కలసి ఆకాశంలో వివాహాలలోపోతూ, గోపాలదేవుని ముగీరవం చేతులకు తగలగానే తమ్యు తాము మరిచి, ధైర్యాలు కోలుపోయి, మోహాన్ని పొందుతున్నారు. కబరిపాళలు వీడటం, నీటి గంధులు నడలటం, చూచుకోలేక పోతున్నారు. పంచాంగ భ్రాంతిలై, వికళిలై, నాథుల అంశుధ్యాలో నాటుతున్నారు. మూఢమతులై న తిర్విగ్ధులుగూడా ఆ గామాన్ని ఆశించి కృతార్థులువుతున్నాయి. శ్రీకృష్ణుని వేణునాదాన్ని విని ప్రణయ సహితములైన అవలోకమునో ఆరిణి పూజిస్తూ తన్మయభావంలో చొక్కతున్నాయి. చొక్కిన మనస్సులనో బృందావనంలో పక్షి లోకం మునిలోకం అయిపోయింది. శ్రీకృష్ణ దర్శనంచేత, శ్రీ కృష్ణుని వేణువునుండి ఉద్భవమైనట్లు బ్రహ్మగీతాన్ని ఆశించడంచేత, అవి మనులకన్న మిన్నయైన తపస్సు చేసున్నవి అవుతున్నాయి. ఇప్పుడు గ్రుమభుజాలను అధిగోహించి. గోవింద ప్రతితికల వేణుగీతాన్ని వింటూ నిమిరిత శీతములై. విగతాస్య వాదకములై, బ్రహ్మభావాన్ని భజిస్తున్నాయి. బృందావనంలో నలులసంగి చేపునే అక్కరలేదు. అది ఆ వంశరసాన్ని ఆశించి అనర్థలక్షిత మనో భవగ్న వేణులై, తరంగ మాప్తములనాచి. కమలోపవరములతో, శ్రీకృష్ణదేవుని పాదపంకజములను పూజిస్తున్నవివాలై పరిభ్రమిస్తున్నాయి. "ఈ నలులజలాన్ని శ్రోలేదా తానీం ఇంతిదేంది. ఈ గోవాన ఈ నదులు సత్పుత్రులను కన్న తలలనుపలి, అంశుకే, ఉచ్చోగుతున్నాయి. వికళి నీలోత్పల వన విమచేత గోమాంబితాలు అవుతున్నాయి. మధురాగామివ చేత ఆనందానుభవులు ఒల్లుతున్నాయి. తుంగ తరంగ మాత్ర నలినోద్వ్యంగంతో ఆనందాన్ని ప్రతిష్ఠిస్తున్నాయి. అంత అస్పృహ మన కలుగుందా?" అంది నీల. అని సర్వ యిటా అంది : "సఖియలారా! మనం ఎక్కడో ఎవరికో పుటినవానికంటే ఈ యమున ఒడున సంకల్పకీములమై పుట్టెపుంటే భాగంజేడికదా! అట్లా పుట్టెపుంటే, ఇప్పుడు స్వామి అనిమధురసహాసం అలనోక గాలించి ఉండేదికదా! ఓ వంశియా! నీవు ఇట్లా నందరసయూరి అధరామృతాన్ని శ్రోతే గుమీరగిరి అయ్యేంకు విడిచోయి నోదాదా మాకుగూడా చెప్పారా?" తక్కిన గోపికలు "అవును! అవును! ఓ కళింద మాంబునవారీ! ఈ నందరసయూరారా మృతముల శ్రోలేడి వేణువనకునో మేలుపన నోవకమ్మనో! మాకు గూడ యెరిగింపగదా!" అంటూ పరీక్షితాన్ని చూపించారు.

ఘన మధురగీతవివరంబి లెలోవున్న నదుచులందరు నమస్కులై చిత్రిమపరి తనపాలికి చదుదెండం యనుసంహకు గమనించి మందస్మిత మందంగా వేణువులో శ్రోత గమకాలను ఉడిపోతూ, నీలమూచి శ్రోతి సంగతులను పల్కించాడు. వారి రాగములు మరుకుంటి అయివాయి,

బాగానె పు బయలుదేరాడు.

కేళి, నూరి, కమలవాణి యింకొంత మంది మిత్రులు నవ్వుతూ తనవైపు వదం చూచిన చందం లేని నవ్వు తెచ్చుకుంటూ వారివద్ద చేరాడు.

“ఎరా చందం, కంఠాచులేదన్నారా” కేళి కలకరించాడు.

“థాంక్స్” చిరునవ్వుతో చందం నమస్కరించాడు.

“ఒక్క కాఫీతో నుమ్మ వదిలించుకో లేవురా” అనగా చందం ఒట్టి కాఫీయే యిప్పిస్తానన్నట్లు నూరి అరిచేశాడు.

“ఆ! అదేమట. మనం ఇంకా తిరి యాదాకి ఒకటి, ఒకటి; ఒక మాత్రం (దీంకు. అంతేగా” అనగా చాల తక్కు వైనట్లు ఆ మాత్రం చాలా వాడు కమల వాణి.

“అంతేనా! అలాగే నా కాక్టేస్ అర్థంబు పడండి. ఏరలా కలుద్దాం” అంద రిద్దో కరచాలనంచేసి వారిని వదిలి తన ముందుకు పోయాడు.

“ఏమయ్యా ని: లేదో వచ్చిందా: నే” అన్న మాటలు విన్న చందం యింకా ఏ రక రిమకుంటూ తిరిగి చూశాడు. వారెవరో గాన వాని గాన మిత్రులు. అందరికీ నమ స్కారం చేసి “నా కేమీ రా లేదండి ఏ మొచ్చిందంటారు!” అమాయకంగా అడి గాడు చందం.

“అదేమయ్యా అదేదో వున్నాం గోమ్మల మనం వచ్చిందా: నే” చుట్టూ వెలిగినా వెంకటాచలం గాన అడిగాడు.

“అదా అండీ! ఆవునంది. కాని వున్నాం.....”

“కాని గోమ్మల లేదన్నాయి, ఆవునంది చూశావా...”

“చూడలేదండీ.”

“అరే వివరయ్యా, అది మా బాకగారి పెనవాన్నే వ్రాసాడు. అక్కడందరూ రాడి మూక, పల్లెటూటవానూ పక్క లింగే బాగుట, నీ మంచికనం వాకు తెలుసులే. నీ శరంచికాన నీ చెప్పడం. ముందుగా తెలియకనీ ఎందుకైనా మంచివని. అది గాక ఆవుతో...” చందం తనమాట లేం వినిపించుకోటం లేదని తెలుసుకోన్న వెంక టాచలం “ఏం చందం ఏదో పనిమీద బోయేట్లున్నావు. ఇంటికిరాగానే, కలు రింపు ఆవునందినగాలు చాల పెహను.”

ఇట్లులేక విసుగె తిన చందం “అదేం కాదండీ వెంకటాచలంగాడు. నేను వాకరి దేయ్యాండి మడుగులో... అరే దొంగల మడుగులో కాదండీ. అదేదో మరేవ్రాడు. మనోజోవానండీ. నా కాక్టేస్ అర్థంబు పడండి.” లెక్క మొహాల్తో చూసున్న అందాకి నంకాలుచేసి తన బయలుదేరాడు.

చందం వాకరి చేతుల్నిక ప్రతీక కొలిచి. ఇంకెవరూ ఇంకెవరూ పట్ట గ వాతావరణంలో పెరిగారు. వున్నానూ నూతనంగా చేయబోతున్నాడు. ఇలాంటి సమయంలో ధ్యానం చెప్పి మంచి సహాయ యవ్వక యాభియ్యా పడలో పడ్డ వెంకటా చలంకూడ గాతరావేలేవా వేటి. వున్నాగం దుర్గాపురంలో అనిచేతే “ఏం నామనా! నువ్వు బోతున్నావా. అరిచా అక్కగారి భర్తగారి ఇమ్మని గ్రామం. అక్కడ చాల భూమిలు ఘోరంగా జగగు తున్నాయి కాగతి!” అనేట్లున్నాడు యోచనచేస్తూ బోతున్న చందం పెనుగో కేఫ దగ్గర ఆగాడు. తన అర్థంబుపని తీర్పు కోదానికి బహారంత పిపాని తేరపొందాచి చూట్టలోకి చూరాడు.

* * * ముచ్చటగా చూడు గడులున్న పెంకు లోలుకు “పనువెద్యాల” అన్న బోలు తగి లించి అప్పుడే పదికోజాలు కొవ్వొంది. వాడొట్టిసులో పగు పెనుగోజాలు తగ్గిగు పొడి చుట్టం దుర్గాపురం చేరాడు. తన యిలుకు తీర్చి దిద్దుకున్నాడు. ఒక గజమా పోగు రూము (అనె డిస్పెన్సరీ) అనుకో నమ్మ. చిక్కివున్న కావలసిన కొద్దో గొప్ప మందులు పరిశ్రాంతో సహా తన వద్దే, కిట్, ట్రంకు తదితర సామాను యాగత్రా ఆగడిలో యిచ్చాడు. మ్యూ హాల్లో బుబుల్, చైన, రెండు పెంచెలు వుంచాడు. అనే తన ఆఫీసురూం. ఎవరోచ్చినా అక్కడే ఇన్టర్వ్యూ మిగిలినది వింద చెంబులు, గ్లాసులు మరికొంత సామగ్రితో ఇంచు మించు కంటగిడిలా తయారైవుంది

కుర్చీలూ కూర్చుని సోడ్లువైపు చూసు న్నాడు చందం. కేసుకోసం అలా చూస్తూ కూచోటం బాగా అవాబయింద తనికే. తన దుర్గాపుర మొచ్చి మూడువారాలే అయినా ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకో గల్గాడు. తన వాతావరణం రెండవతే కరణం మునపలులు మున ప్రత్యేక గ్రహించ గల్గాడు. కరణంగాడు చంద్రా వాన్సా వ్య వించి ఒకకోజా సామంతం చిన్న టీపార్టీ యిచ్చాడు. టిఫిన్ చేసి హాస్టిల్ చేరాడో లేదో మనపలుగారు ఎవరయ్యారు.

“మీ కోసమే వస్తున్నానండీ. మీకు ఈరాత్రి! మాయింట్ ఫోజనాకి దయ చెయ్యాలి.”

“దానికేం లేండి. మీరలా కూర్చండి. మరేమి అనుకోవద్దు. ఈ వూకు అన్నం మానేద్దామని వుందండీ. కేసుక దయచేసి... ..”

“ఆ! అదేం మాటండీ. అతనిల ఏర్పాటు జగగుతున్నాయి కూడాను. మీ రిప్పుడేం కలసివున్నా విచిది లేదాడోయి. ఈ వూట

పెచ్చి కుదిరింది. కాబట్టి లేవు ఇంటి కెళ్ళి పోవచ్చుననిచెప్పారు అతడు మర్నాడు పొద్దున్న స్నానంచేసి ముస్తాబై తలదువ్వు కుంటున్నాడు అద్దం ముందు పెట్టుకొని. వార్డెన్ గుమ్మారో కొచ్చి స్వగంగా రావలసిందని పిలిచాడు. ఇంకో వస్తున్నా అని అతడు వెనక్కి తిరిగి చూసేవరకు నోడీ! జేరేసిన అద్దం దిగవారి పోయింది. అతడు స్థంభించి పోయాడు. అద్దం కేసిచూచి ఒక నిమిషం తరవాత, “నా తలకన బట్టాలేదండీ. ఎక్కడో పోయి నట్లుంది. ఇంటి కెళ్ళా వెళ్ళడం” అన్నాడు నిట్టూర్పుతో.

మాయింట్ విందారగించార్యిందే. ఏకుం పావుల వస్తాను. తయారగా వుండండి” చంద్ర మేమా చెప్పాలనుకున్నాడు కాని అదిది వినిపించుకోకుండా అతను ములుజీరి కల్లాడు.

మునపలుగారింట్లో పోచేసి తనహాస్టిల్లో కొచ్చి సమకొన్నాడు. చంద్రా వాన్సార్క పూచిన విషయం ఎమంటే కరణం గారింట్లో పార్టీ! హాజరైన ఎవ్వరూ మునపలు గారింట్లో కనబడలేదు. ఇంకో విషయం మునపలు గారింట్లో విందారగించిన ఎవ్వరినీ తనకరణం గారింట్లో చూచినట్లులేదు. తీర్మాతీర్మాత తెలిసాచ్చింది చంద్రావారి కనం వినుకంకల మండ వా లేని ఆవుతో రెండు పార్టీలకి. తన కారణం తెలిసిన మర్నాటినుంచి చాలా మెంకవతో మెలగుతున్నాడు.

“సారీ! దాల్చిలు సారీ, దీరి! నోగ మట్లాగే వుందండీ. నే తొందరగా పోవాలి గాని ముదిప్పించండి” పాతక ఫరాంశ దూరంలో తన ఎడ నుంచుకొని ఒక రైతు అగస్తాన్నాడు. అది విన్న చందం నవ్వు కుంటూ వాన్ని లోపలకు తీసుకురమ్మని చెప్పి తన డిస్పెన్సరీలోకి వారితోగాడు. మంగు చేతిపట్టుకొని బయటికిచ్చిన చంద్రా వానికి ఆ రైతు వరఫరాంశ దూరంలో నురెండు తోనో మాట్లాడుతూ నిబద్ధాడు. తన దగ్గర కొచ్చిన రైతులందరికీ ఎన్నో సాగు చెప్పాడు జబ్బుందని తోచిన ప్రతిపకువును వెంటనే

అంధ - సచ్చితవారపత్రిక

రాశి ఫలాలు

* దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి *

1-6-60 బుధవారం మొదలు
7-6-60 మంగళవారం వరకు.

మేనం:

(ఆశ్విని, ధర్మ, కృత్తిక 1 పా.)
కృత్తిక శ్రమకరమైన కాలం. అజనన
రంగా కలహాలు రాగ. నూచనమున్నది.
అదాయం పెగుసుతుంది కాని ఖర్చులు
మితివీరటంకల ఇబ్బంది కనుపిస్తుంది.
ప్రయాణాలు సుఖంగా జరుగుతవి. ఇతరుల
వ్యయించి గావలసిన ధనం నిమిత్తం చేపీలు
తప్పరి. హాదా పెగుసుతుంది. కాని సుత
కృత్తికాంతులు ఉండెను. మీకు సహాయం
చేసామని చెప్పిన వాడుకలు సమయంలో
తప్పకొనటంకల ముఖ్యమైన సమయంలో
నివాసం ఏర్పడుతుంది. నివాసితులకు
కుభి లాభకరం లుంటారు. పెన్షనరీతో
హాదయం లభిస్తుంది. 4, 5 తేదీలలో అనా
లోగ్యమౌదులు. పుణ్యకార్యాలు కలహాలు.

మృషభం:

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, శాహిని,
మృగశిర 1, 2 పా.)
కుటుంబంలో సుఖ సౌఖ్యాలు లభిస్తవి.
భవాదాయం పెగుసుతుంది ప్రయాణాలు
చేయవలసి వస్తుంది. సంఘంలో గౌరవం
లభిస్తుంది. కొత్తనూరాలలో ధన సంపాదన
ప్రయత్నాలు ఫలిస్తవి. మీకు ఆసక్తితో
చేసిన పనులు కొన్ని సంవత్సరాలలో వృధా
అయ్యే నూచనమున్నది మీకు ఏ ప్రయత్నం
చేసినా రికావ్యాన్ని కాపాడుకొనటం అత
జం. ధనసంబంధమైన లావాదేవీలలో
తగ్గనహాం ముదిరి అనకావచ్చును. కుభి
కరణాలు లుంటారు. భక్తికార్యాలు
చేసేవారు. 1, 2 లలో ధనలాభం, బంధు
పులకా.

మిథునం:

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆనంద, పుష్యమ
1, 2, 3 పా.)
అనేకవిషయాలలో మీ ప్రయత్నాలకు
పాట పడుతుంది. అయితే అది
కూడా మీ మంచికే సేవిషయం నివాసంగా
తెలుసుకోవలసివచ్చును. కొన్ని కార్యాలలో
అనుకూలమైన కాలం. అధిక శ్రమల మీ

అలోగ్యం లోపిస్తుంది నూటలతో నీ ఎంటి
వారిని మీ నూరాలతో (తిప్పకొనటంకల).
కొత్తనూరాలలో వ్యాపారానికి ప్రయ
త్నాలు చేయవలసిన సమయం కాదు. మీ సం
జగతులకు మామకొనండి బంధువుల
వ్యవహారాలలో జోక్యం చేరిగి కొనెరిసి
వస్తుంది. 6, 7 లలో అధికాదులకల కార్య
సిద్ధి, సంఘంలో గౌరవం, ధనలాభం.

కర్కాటకం:

(పుష్యమ 4 వ పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)
ఈ సమయంలో అన్యాయంగా అగ్గి
సంఘటనలు కొంత అశ్చర్యకాన్ని కలిగిం
నివా ముంగు ముంగు మీది మేలకలుగు
తుంది. అధికాము, బాధ్యతలు మూలం

గ్రహ స్థితి

కృషభంలో నూత్రం, కుమ్రులు;
మిథునంలో బుధుడు, సింహంలో
రాహువు, పుష్యమిలో గురు శనిలు,
కుంభంలో కేతువు; మీసంలో కుజుడు,
కర్కాటకం, సి.హ, కన్య కులలలో
దం. గురు

మెరుగుతవి. గౌరవం దక్కుతుంది. ఇతరుల
సంకేతాలకు మీ బుధులతో సమాధానం
చెప్పగలుగుతారు. తాత్కాలికంగా నీమ
నో నేపాం చేయవలసివస్తుంది. ముఖ్య
కార్యకలాపాలలో మీ తొలి పరపాటులకు
తమకవము, అకాంతి కలుగుతవి కుభి
సంతోష కావ్యాలలో పాల్గొంటారు. పిల్లల
అలోగ్యంనుండి వాగ్వికాసం ఉండెడి.
1 2. 3 తేదీలలో అభివృద్ధి పుట్టెదాలు,
వృధా ఖర్చులు, కుభి వార్తలు.

సింహం:

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పాదం)
కనోద్ద్యోగంలో అన్ని కనులకు తక్కు
చెప్పకొనటంకల అనాయం కూడా
కాగుంటుంది. ఇతరులు మిమ్ములకు మోస
గింటానికి మానాడు, కాని, వారి అబలు
కాగవు. మిత్రులు మీకు అన్ని విధాలా సహా
యంగా లులుస్తారు. అనుకున్న ప్రయా
ణాలు నిలచిపోయే నూచనమున్నది. లింగ
గల వస్తువులు కొంటారు. ఈ సమయంలో

క్రమ అధికంగా ఉన్నా తక్కువైన
కుండా ముంగుకు పొగుడుతారు. గా. శి
యాలకు చేరు పరిమలు దక్కు తవి. అనేక
చిక్కు సమస్యలు ఈ వారంలో పరిష్క
రం కావచ్చు 6, 7 మనస్సంక్లిష్ట కుభి
లాభ వార్తలు, పుణ్యకార్యాలు.

కన్య:

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, శాస్త్ర, చిత్తి 1.2 పా)
కొన్ని నిక్కులకు ఎన్నోకంటు
ముంగుకు పోలవసిన సమయం. ఇతరులు
మిమ్ములకు చెప్పించి తమ పనిని సాధించు
కొనటానికి మాన్పారు. స్వంత కృత్తి
వ్యాపారాలలో విషంగాను సంక్లిష్ట కను
పించబోవచ్చు. మీకు ధైర్యం ఉండ
టం అవసరం. ఖర్చులు పెరిగిపోవటంకల
సమర్థించుకొనటం అసాధ్యంగా నోనుంది.
సంఘంలో మీరు మంచితోనంతో నెలవకె
గలగుతారు. అన్యాయంగా ఒక మిత్రుని
నలనా భినుంది. వారాంతంనుంచి మీ
కు నూచనాలు ఏర్పడుతవి. మీ ఆలో
గాన్ని మరిచి వాగ్వికాసం ఉండెడి.
8 4 లలో వృధా ఖర్చులు. (తిప్పట,
నిష్కారంగా కలహ ప్రపంగాలు —

తుల:

(చిత్తి 3, 4 పాదాలు, పుష్యమి, విశాఖ
1. 2. 3 పాదాలు)
నూకనీకంగా అనోశక అధికంగా
ఉంటుంది. తినివంతి కారణం నూకం
ఉండెను. కృత్తిక శ్రమ ఉంటుంది.
అయితే ఫలితం బాగుంటుంది. కీర్తి పెగు
తుంది. కుటుంబంలో కుభి సంతోషాలు
లభిస్తవి. మిత్రులవద్దనుంచి కష్టపాంలు
తెలియగలవు. కొద్ది కనెరిలలో అనుకూల
మైన సమయం. కృత్తి వ్యాపారాలలో
శ్రమ కనుమీస అభివృద్ధి కనిపిస్తుంది మీ
శిష్యులకు సేటివారి సహాభావనకి తగి
నటు ప్రతి రుచిగలుగుతారు. విలాస వస్తు
వులకై ఖర్చులు పెగుతుంది. ప్రయాణ
నూచన లున్నవి. 4 5 పాద ప్రపంగాలు,
వృధా శ్రమ, స్వల్ప అదాయం.

మృగశిరం:

(విశాఖ 4 వ పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ).
ఇంతకుముందు ఉన్నటుకటి పాటి
క్రమంగా తొలగిపోతుంది. మీ శ్రమకు
తిగినఫలితం లభిస్తుంది. అధికాదులకల
జయభాగిన పనులు సకాలంలో అనుకూ
లిస్తవి. కృత్తి ఉద్యోగాలలో సాటివారి
అదరభిమానాలు లభిస్తవి. పుణ్యకార్య
లలో పాల్గొంటారు. కుటుంబంలో నివాసి
అలోగ్యం నేరగా ఉండెను. అన్యాయంగా

క్రి త క్రి త లు

తండ్రి (కొడుకుతో) :
ఒరేయ్ నోరులేని జంతువులను
కొట్టకూడదురా.

కొడుకు : నోరులేకపోతే గడ్డి
ఎలా తింటోంది నాన్నా.

* * *

బంధువు : ఏమండీ! అలా
కళ్లుమూసుకుని అన్నం తింటు
న్నాడు.

గృహస్థు : డాక్టరు జబ్బు
నయమయ్యేదాకా నన్ను
అన్నం కళ్ళ చూపొద్దన్నాడు.

మేష్టారు : కిరాతార్జునీయం
నాటకంలో నేను చిన్నప్పటికే
వేషం వేశాను. అది ఏమిటో
చెప్పకొండి చూద్దాం.

ఒకవిద్యార్థి : శివుడు.

మేష్టారు : కాదు.

విద్యార్థి : అర్జునుడు.

మేష్టారు : కాదు.

విద్యార్థి : అయితే వారిద్దరి
దేవులూ టకీ కారణమైన
నూకరము.

—గొబ్బూరు రాఘవేంద్రరావు,
కాకినాడ.

వివాదం :

(పూ. భా(ద 4 పా, ఉ. భా(ద, రతం)
ప్రతినివయంలోను సంబంధాలు అధికం.
ధనసంబంధమైన శ్రమ కొంతవరకు తీరి
పోతుంది. ముఖసౌఖ్యం లభిస్తుంది. సక్ర
మంగా జరుగుతూఉన్న పనులు కొన్ని ఈ
సమయంలో అడ్డంకిరిగి ఆందోళనకలిగి ఉన్నవి.
ప్రయాణాలు అనుకూలం ఉన్నవి. వ్యవహార
రంగంలో నిర్బరం అవ్వవరకు. ముఖకార్య
ప్రయత్నాలు పెరవరవు. వివాదాత్మక
ఉద్యోగాలలో ఒకప్రక్క శ్రమకనిపి
స్తున్నా, మరొకప్రక్క ఆదాయరహితము,
గౌరవము లోపముంది. పుణ్యకార్యముల
యందు ఆసక్తి అధికమవుతుంది. తొందర
పడి ఇతరులకు మాట తియ్యవద్దు. 4, 5 లలో
కుభవార్తలు, శుభాగారణం అనన్యాయక
ప్రాప్తి. ★

కలహప్రసంగాలు రావలసినవి అకాంతి
కలుగుతుంది. మీర్యాధ్యతలను పెరవేర్చుకో
కలుగుతారు. ప్రస్తుతం మీరకొరే సామూహిక
మైనవార్యులు జరిగే - కలకాలం లేవు. 8, 7
లలో కుభ సంవత్సరాలు భారమైన పనులు.

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ పా. 1)

ప్రతిపని ముందు అసాధ్యంగా తోస్తుంది.
కొన్ని సంస్కారాలలో పాటి, కలహాలు వస్తవి.
అన్నిటిని సమర్థించుకుని నిలబడాలగుతారు.
ఆదాయం లోపముంటుంది. సంఘకార్యాలు
జనుప్రసంగా పెరవేర్చగలుగుతారు. కొంత
మంది వివాహం జరిగింది అందుచూస్తారు.
దూరమందున్నటువంటి బంధుమిత్రుల వద్ద
నుంచి కుభవార్తలు తెలుస్తవి. కిర్మిలేని
వ్యక్తులు కొందరు మీకు, మీ మిత్రులకు
మధ్య కలహాలు తెచ్చి పెడతారు. వ్యవహార
రంగంలో శ్రమ, సమస్యలు అధికంగా
ఉంటవి. 8, 4, 5 తేదీలలో కార్యసిద్ధి.
వృత్తిలో అనుకూలత, అభివృద్ధి, శ్రమ
జయం.

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 8, 4 పా,

కేసం; ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

మొదట ఎప్పుడో ఉపయోగించే పనుల
నిమిత్తం, శ్రమపడవని వస్తుంది. తాత్క
లికంగా ధనాదాయం పెద్దగా కనుపించదు.
మాట చలామణి లోపముంటుంది. బంధువుల
వల్ల అనుకూలత ఉంటుంది. వ్యవహార విష

యాలలో మీరు ఆనందిస్తున్నంత ఇబ్బంది
ఉండదు. దేబ్బు సర్దుబాటునుగరించి మొ
దట ఆందోళన వడతారు. అయినా సమ
యానికి సహాయం లభిస్తుంది. కుటుంబంలో
ముఖ సంవత్సరాలు లభిస్తవి. పుణ్యకార్య
లకు మొదట ఆటంకాలు వచ్చినా చివరకు
సంతృప్తిరంగా పెరవేరుతవి. వారం
అరంభంలో మీ ఆరోగ్యం లోపిస్తుంది. 4,
5 లలో ఇతరుల సహాయంతో కార్యసిద్ధి,
కుభవార్తలు, ఖర్చు.

* * *

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 8, 4 పా, కరభివం,

పూ. భా(ద 1, 2, 8 పా)

మీకు సంబంధించిన మనుష్యులే మీ అభి
వృద్ధికి నిరోధకులు అవుతారు. ఇతరుల
వ్యవహారాలలో మీ చాకచక్యంవల్ల ముఖ్య
సమస్యలను పరిష్కరించ గలుగుతారు.
తొందరపడిచేసిన పనులు కలహాలకు వారి
తీయవచ్చు. కైవలంవల్ల అన్ని రంగాల
లోనూ మీమాటను కొనసాగుకో గలుగుతారు.
వృత్తి ఉద్యోగాలలో నిర్వహణకీ తెలుగు
తుంది. హోదా లోపముంటుంది. నిలకడగల
వస్తువులు కొనే ప్రయత్నాలు ముఖంగా
జరుగవు. బంధు మిత్రులవద్దనుంచి ఎదుగు
చూస్తున్నవార్తలు శకాలంలో అందుతవి.
వారధయం కలిగే అవకాశాలున్నవి. 2, 8
లలో మిత్రభేదం, భయంకర వార్తలు.

* * *

RATNAM'S 'N' OIL.

అంగవరములు బలహీనత చెంది, చిన్న
జీవితో తిరిగి యధాప్రకారం అయి
తూరి పొఖ్య మనుభవించుటకు 50 సెంట్
ప్రభృతి గలది. 1 పీసా యా. 10 లా
రి. పి. 1-4-0 కౌవలసినవారు యందుగా
1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం
అర్జంటుగుణమునకు యా. 25-0-0 లా.
కాక్టర్. రత్నం నెస్సె, (Estd 1904)
మలక పేటబ్రిలింగ్స్, ఆజంపూరామార్కెట్
గద్దె, హైదరాబాద్ (డక్కన్) 2 A. P.

వర్తక గొప్పమయోగ సహాయక
హిందూ ఆరోగ్యమే సంపాద
మయోగకేయము. అన్నివర్తక
కారము. పీసా 2-8-0

కృష్ణవేదరేఖరే బెజవాడ

వనితాలోకం

మర్యాద - మన్నన

శ్రీ మత్య ఒక సందర్భములో మా బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళాను. నిజంగా ఆ ఇంటికి "మర్యాదను" చూసి నేను ప్రబుర్రానై బోయానంటే నమ్మండి.

నేను వెళ్ళిన ఆ బంధువులు మాకు దూరపు బంధువులు కాదు. స్వయానా మా వదిసవులు. అంటే, నేను మా వదిసవుల ఇంటికి తిమానను వెళ్ళాననుకోకంజేం!

మా వదిసను మా ఇంటికి (అత్తగారింట) కొంతసేపు ఉండి తినుకు రావాలి. మా వదిసవుల ఇంటి వూళ్ళో యిల్లే. మా వాళ్ళు, ఆ వాళ్ళు వెళ్ళి పిలుచు తీసుకొని వచ్చింది తిక్కానించి, చివరకు ఎన్నుతరీయారు. నేను అదేమిట చూడాలా వెళ్ళాలి మరి!

వెళ్ళాను.

నేను వెళ్ళేటప్పటికి ఇంట్లో మగవాళ్ళు క్షయమైతే. మా వదిస ముందు గదిలో కూర్చుని యేదో పుస్తకం చదువుతోంది. తన వదిసరి ఒకామె అక్కడే పిలవానని అడిగ్తు కూర్చుంటుంది. తిక్కె ఆడవాళ్ళు లోపల అన్నట్లున్నారు. నన్ను గడవలో చూడగానే, మా వదిస లోపలికి పారిపోయింది. ఆ 'వదిసరి' అనుకూల ఆవిడ నాతో ఆశ్చర్యంగా మాట్లాడుతుండే గానీ, 'లోపలికి రండి', అనిగానీ, 'కూర్చునని', గానీ అనలేకపోయింది. బహుశా ఆవిడకు కొన్ని రోజులూ అందర్నీ చూసి అలవాటు వుండేనా. ఆ ఆవిడకు శ్రీమత్యకు నలకరించటం స్వీతి! ఎడో గానీ, మొత్తానికీ, ఆవిడ అలా మాట్లాడుతూ కూర్చుంటుంది, నన్ను లోపలికి న్నా కమ్మనక పోవటం నిజంగా నా ప్రాణం ఉచ్చితం పత్రై, ఎందుకొచ్చానరా బాబూ! అని పించింది.

నరే! లోపలికి పరిగె తిన మా వదిస చెప్పినట్లుంది. ఇంట్లోనుంచి పి అందజను మంచి ఆడవాళ్ళు (వదిస రిల్లీ, వగైరా) నిలవ

మంటూ గుమ్మంవాళ్ళ వచ్చి నన్ను చూసి గుసగుస లాడటం మొదలైతూ. నాకు తగని ఆశ్చర్యం వేసింది. వాళ్ళకు నేనేమీ శ్రీమత్య. అంతా నన్ను చూచుకు. మరేమిటి. 'హా' లో రించు మృగాన్ని చూసి నట్లు, 'ఎగ్గిబిడను' లో శ్రీమత్య వున్న చూసి నట్లు చూస్తూ రేం! వాళ్ళమీద నాకు కోపమా వచ్చింది. నా పరిస్థితికి నామీద నాతో నా రే వేసింది. వెంటనే వాళ్ళ అమాయక మైన చూపుకు నన్ను వచ్చింది. ధైర్యంగా వాళ్ళకు చూస్తూ ఇంట్లో నుంచున్నాను. చివరకు, మా వదిస రిల్లీ 'రండి!' అంది.

సి. కృష్ణకుమారి

ఎట్లాగో చొంతరేమకుని లోపలికి వెళ్ళాను. ఒక చాత పడేకాదు కూర్చునని. నిజపుణితం ఇప్పటికీ నా తప్పిందిగా అని సంతోషిస్తూ మాట్లాడు. నేను మాట్లాడునని వినిపించుకు ఆచారమీద ఒకామె కొన్ని సమస్యలతో అంటూ చెంబుతో నిర్భు తెచ్చిచ్చింది.

'కూర్చున్న తర్వాత యేం కాకుండా? అని మనస్సులోనే అనుకున్నాను. ఒక రే ముహూ ఒకళ్ళు మానుకుంటూ నిల్చుంటే నానంకా, నా చిరనంకా, నా మెడనంకా చూట్టంతప్ప ఒక్కసా మాట్లాడలేను.

నాకు చిరాకేమకొచ్చి చివరకు నేనే "మా వదిసను మా ఇంటికి తీసికళ్ళ బానికీ వచ్చాం! మా నాన్నగారు ఇంతకు ముందే కలుగు పంపారనుకుంటాను" అన్నాను అని అనియంతలోకి వస్తు.

"ఆ... తెలుసు. అమ్మాయి (అల్లుడు) వస్తారేమో తీసుకెళ్ళ బానికీ అనుకుంటున్నాం. అల్లుడు గారు రాతేదెం" అన్నది

మా అన్నయ్య అత్తగారు. నాతో స్నేహితు! దీని అరంగ, నువ్వెందుకొచ్చావ్! మా అల్లుడి నే పంపకూడదా అనేగా. నాకు ప్రత్యేకం ముందుకొచ్చిందిగానీ అణగారేకుకొని-

"మా అన్నయ్యకు అట్లనువుండి అయినా అడవిలని ఆడవాళ్ళే తీసుకొని వచ్చింది మా నాన్నగారి వుద్దేశం" అన్నాను.

ఇట్లాగే రెండు మూడు కలుగు ముక సరిగా జరిగిన. ఎట్లాగే తే నేం, మా వదిసతో నా ఇంటికి వే! 'మా అన్నయ్య' అనుకున్నా, పంజరంలోనుండి బయటపడే పక్షిగా, వైకుంఠాడి బయటపడే బయటిలాగా.

ఇట్లా వుంటే కొందర్లో మర్యాదలో అనుమత్యం.

ఇందులో అనుమత్యం తానెక్కడుంది? శ్రీమత్యని పలకరించటం ఆడవాళ్ళకు కొంతమందికి సిగ్గువచ్చు అని మిగతా అనుకుంటారని నాకు తెలుసు.

ఇంతకన్నా అనుమత్యం ఏంకావాలి చెప్పండి! శ్రీమత్యతో వే నే కొద్దిగా బాగావుంటుందిమనసు. ప్రతి ఇంక వచ్చిన మనిషి అంతకుముందు చూడనట్లు ఆ మనిషి యెందుకొచ్చిందన్నట్లు, చూడటమే గాకుండా, కనీసం వాళ్ళలో నిలబడి వున్న మనిషిని లోపలికి రమ్మని గానీ, మర్యాదకు కాళ్ళు కడుక్కు నేందుకు నీళ్ళ వర్షం గానీ చెయ్యకపోవటంకంటే అత మర్యాద వేరే యేం కావాలి?

మనం ఇంకొక్క ఇంట్లో కూర్చుంటే మని పోషించలే: పోవచ్చు. పంజరంలో పర మాన్వలతో భోజనం పెట్టలే: పోవచ్చు. అతిథుల్ని తోజాల తరబడి భరించలేక పోవచ్చు. కానీ, మనం ఇంటికి వచ్చిన వారిని గౌరవించటం, ప్రేమతో పలకరించటం. కనీసం ఆక్షిణాన పి చిరునవ్వుతో పక్కరించటమే మర్యాద—మన్ననలకు చిహ్నం.

ఇంకొకరు మనింటికి వచ్చారంటే కేరం వాళ్ళకు గతిలేక నే మనింటికి వచ్చారని గానీ, మనకు బుద్ధు తగిలించటమే వాళ్ళ లక్ష్యమే వుంటుందని గానీ వ్రాసించినంత బుద్ధి తక్కువ మరొకటి వుండబోను.

ఇంటికొచ్చిన వారిని ఒకసారి గౌరవించ

చకవాతే. వాళ్ళు మళ్ళీ మళ్ళీ యెందుకొస్తానో మనకు భంద్యులు వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి అవసరం కలగొచ్చు. మనం వాళ్ళింటికి వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళు కూడ నిరక్షింగా చూస్తే మన కంట భాదగా వుంటుంది?

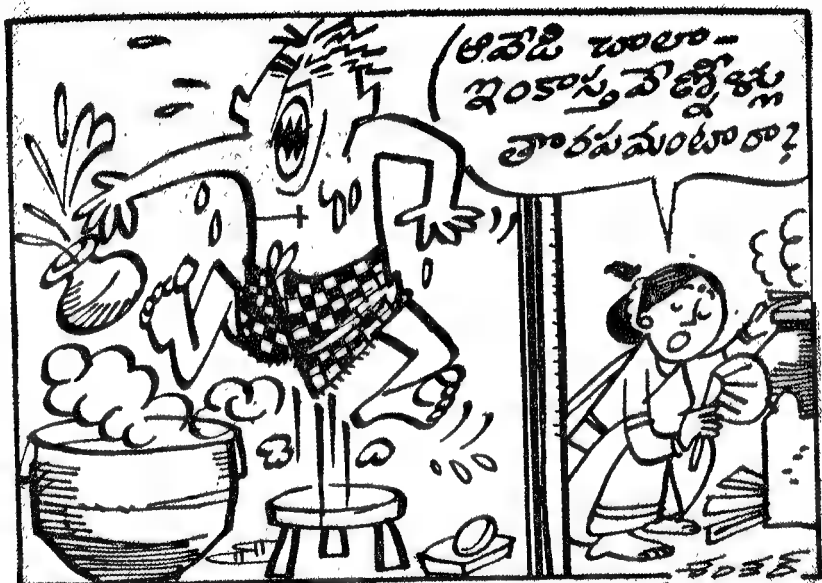
బానీ, అలా ఇంటికి వచ్చిన వారిని పలకరించటం చేత కొద్దిమొ అని అనుకుందామా, అది గృహిణి తిరిగిండులా, అన్నదమ్ములూ, అక్కజేల్లో రూపకండా! నుంచుంటే భాద పడారేమా, కూర్చుంటే భాద పడారేమా. అన్నంత ఇదిగా అడుగులకు మడుగులూర్తుతారు.

కొన్ని కుటుంబాల్లో ఆవవాళ్ళు కన్నా మగవారే ఎక్కువగా గౌరవమర్యాదలు చూపిస్తూ ఇంటికొచ్చి వాళ్ళింటికి మగవాళ్ళ ఎంతసేపని ఇంటికొచ్చుకు కూర్చుంటారు చెప్పండి! మగవాళ్ళ ఇంటికేని సమయములో ఇంటికొచ్చినవారి అతి గతి కనుక్కనే దిక్కే వుండదు ఆ ఇంటి. అంతే గాదు, అప్పున్న వాళ్ళింటి మానప్రజ్ఞ, అందరూ వంట ఇంటి కబుర్లు చెప్పకునే వాళ్ళ కూడ నేనెరుగుదును.

మరొకరకం మనస్సులున్నాడు. వాళ్ళు పెళ్ళిళ్ళకు దగ్గరచుటాల్సే గాక. దూరపు వాళ్ళనికూడ ఆహ్వానిస్తారు. తీరా ఇంటికెళ్ళామనుకొండి నువ్వు తిన్నావారేదా అని కనుక్కు నేనాడు కూడ వుండగ. అసలే వెళ్ళింది కొత్తదోటు. కనీసం "తిన్నావారేదా" అని బంధువుల్ని కనుక్కొకపోతే, వంటింటికి జోరబడి పెట్టించుకుంటే సామానం యెంతమందికి వుండేను!

మాబంధువులూ ఒకే మేలున్నాడు. అమె ఇంకొకరి ఇంటికి వెళ్ళే యెంతో మర్యాదగా ప్రవర్తించి, ఇంట్లో వారికి పనిపాలలో కూడ సహాయపడుండు. విచిత్రమేమింటే, అది యే పెళ్ళికో అవిడంట్లోకి వెళ్ళానూ, 'నిచ్చారా వల్లారా' అనికూడ కనుక్కొక రూగా, ఎదురుపడా చాలా వాడాలిగా వున్నట్లు అందరికీ తప్పించుకుపోతుంది. అవిడ మన సత్వం ఆమెకే తెలియాలిగాని, మరొకరికీ అర్రమనదు.

అని ఇదీ చెప్పకొనే, కొందరిళ్ళలో అలాడింటికి వస్తే వే (కొడలింటికి వచ్చి వాసర) నంటనే పనికిరెందరు. అసలే అలాడి చూడ నొంబుకోవటంకోసం ప్రాకులాడే ఈనాళ్ళలో, అలాడు ఎంటికోనే నిశుపడి పారిపోయేభార్య, పనిమీద బయటెళ్ళిన మామగారు, అలాడినిచూసి తప్పుపని వంటి యింటికి దూర అతిగా కావడవగానూ ఇంటికొచ్చి భవంబుతానే ఒకనిర్మి నేను క్కని కూర్చున్న అలాడికి. అలాగంటి గడచినంతగాక యేచిన్న భావమరిచొచ్చిపలకరించి, కాళ్ళ కడుక్కనేంకు నిర్మిస్తే ఆ

అలాడికి కొంతరాక యెంచేస్తుంది! ఇళ్ళలో మర్యాదలతీర్చు ఈవిధంగా వుండటమే ఈ కాలం అల్లుళ్ళు కోవాలెక్కువయ్యే అనే ప్రతీతి బయటేరెంది. (చివ్వి మాటికి కొవగించుకుని, అతిగార్ని సాధించే అల్లుళ్ళ సాగరికాదు కనుచేప్పేది.)

అలాగే కొవలు ఇంటికొచ్చి వాలోపలికి రమ్మనెవార మ్మనరు ముకొందరు. మాచిన్నక్కయ్య అతిగారింట్లో పద్ది ఇంకే. మా అక్క క్కయ్య తిగారింటికేవేలే అంరూ చూస్తూ వూరుకోవ. రమ్మలోపలికి రమ్మనిగాని, సంతోషంగా పుకరించటం యెవ్వరికీ చేతగాదు మా అక్కయ్య తింతింటి తానులోపలికి జోబడా లిసిందే! కొడల్లని పాతిపడ్డ తిర్యాది యెవ్వరూ ఆహ్వాంన నక్కరలేదు. అది కొత్తలో రెండుమూడు సార్లు అతిగారింట్లో స్వాగతం పలకపోతే కొత్త కొడల్లు భాద పడారు.

కొందరిళ్ళలో మర్యాదల తీర్చు యెంతో మచ్చట గొల్పకూ వుంటే.

గడపలో అగ్గిని చూడటం ఆలస్యం అ గృహిణి చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించి, కచ్చింది మొదట వెళ్ళేవరకూ కచ్చివ ఆతిథుల్లో కబుర్లు చెప్పి, ఆ అతిథుల్ని ఆహ్వానుతిగా ఆదరిస్తుంది గృహస్థులు పేదవారే అవచ్చు. కోజల తరబడి అతిథులకు ఆతిథ్యం ఇవ్వలేకపోవచ్చు. కాని, అతిథులు ఇంటికి వచ్చిన ఆ తిజాన ఆ గృహిణి ఆహ్వానుతితో సలగించినతీరూ, మార్గాల్లోవున్న అడరనే, ఆ అతిథి వృద్ధయంలో ఆనందాన్ని. తృప్తి ఇచ్చి, ఆ అతిథులందరినీ ఒక సదభిప్రాయంకలిగి,

జీవితాంతంవరకు వీరి ఆతిథ్యాన్ని మంబాగు.

“గంగనా వ్రహ్మం గంతు జీవనచాలి, పేనుతో పెట్టింది వీడి కడనచాలి”, అన్నట్లు ఆ వచ్చిన అతిథికి మనకేమీ లేక వచ్చడి మెతుకులు పెట్టా వాళ్ళేమీ అనుకోక పావన్నుగాని. అతిథులు గడపలోకి రాగానే మం ప్రకరించిన తీరునమాత్రం వాళ్ళు భాగా వాసకం పెట్టుకుంటారు.

ఆలస్యంలో పేన, గొప్ప, దూరం, దగ్గర అనే తాతవ్యం వుండకూడదు.

వెనుకటికి ఒక మెతుకువీరి వెళ్ళికచ్చిన చెల్లెళ్ళలో, గొప్ప చెల్లెలికి కద్దులున్నా చెలి నిండా నెయ్యి, పేన చెల్లెలికి పడిపన నల్లు, గొప్ప చెల్లెలికి లడ్డూ, పేన చెల్లెలికి మార వడించీ దలు. అలాగే మరొకామె ఒక కుభికార్యునికి బంధువులు రాగా, కూడిళ్ళకూ, అల్లుళ్ళకు పాతిక్కి పదిపేను సార్లు టిఫిన్ పెట్టి, కాఫీ లందించటం, తక్కిన బంధువుల్ని కనీసం ఒక సారన్నా తిన్నారా లేదా అని కనుక్కొక పావటం.

ఒక కుభికార్యునికి మనం నలుగుర్ని పిలిచినప్పుడు, మర్యాద విషయంలో అంర్ని సమాదృషితో చూడాలి. నిజానికి, అటువంటివ్వడే. మన అమ్మయ్యకీ, మనుమగార్ళకీ ఆతిమర్యాదలు జరపటం చూసి, వచ్చిన బంధువు కి తగిన మర్యాద జరిగేటట్లు చూడాలి.

ఈ మర్యాదల విషయంలోనే నేటికీ కొన్ని కుటుంబాల్లో కలతలులేగి, కుటుంబాలే వాకిలా లేచాతున్నాయి, చుట్టూగా పెళ్ళిళ్ళలో పెళ్ళిం రిక జరిగే మార్గాల

కాల్గేట్ దంతక్షయం కాకుండా కాపాడుకోండి నోటినించి దుర్వాసన రాకుండా కూడా చేసుకోండి!

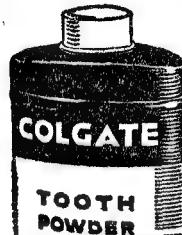

అంది చేతనగా: ఒకసారి తోముకుంటేనే
కాల్గేట్ డెంటల్ క్రిమ్ నూటికి 85 వంతుం
వరకు దంతక్షయము లేకుండా చేసి, దుర్వాసన
పోగొడుతుంది.

రోజున రెయ్యిగానే కాల్గేట్ను ఉపయోగించి బ్రష్ తో వట్టు
తోముకొన్నట్లుంటే అనేకమందికి దంతక్షయం కావడం అగి
పోతుంది. దంత వ్యాధిలకు కారణం ఇది అపూర్వ విషయమని,
కాస్త్రయ వరికోడన వల్ల బుజువైంది. అంతేకాదు. తోటినుంచి
దుర్వాసన వచ్చేవారు దీనిని వాడవలెంటే !!! ముదిలో? ముద్దికా
వెంటనే గుణమిస్తుందని కూడా బుజువైంది. ఒక్క కాల్గేట్ విషయం
లోనే ఇది బుజువైనవి.

కాల్గేట్నుంచి మరమరమంటూ వచ్చేమరగ వట్టు వంటిదానికి
తోపకంటా బొచ్చుకువెళ్ళి. అక్కడ వట్టు పోయి ఉంటే అవర
వర్ణాల వలెనుండు బయటికి గిలా వేస్తుంది. వట్టు చాలా వేడి
పోతుంది. దుర్వాసన రావడానికి కారణం ఆ వలెనులే.

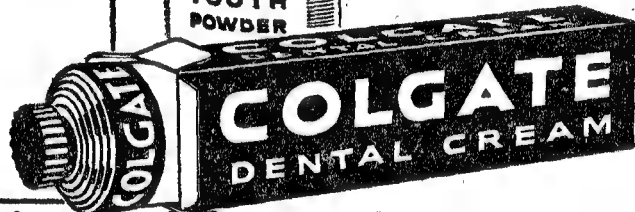
కాల్గేట్ వట్టు తోముకొవడమంటే వీల్లంత చాలా వేరేదా
నించుకంటే బానినుంది వట్టు చాలా పేష్ ఉంటే వీల్లరమెంజు
నావనంటే నాటి చెవి తోముకుంటాడు.

మీకు వళ్ళపొడి అంవాపైతే,
కాల్గేట్ వళ్ళపొడివల్లకూడా
ఇన్ని లాభాలూ ఉన్నాయి
.....ఒక డబ్బా కొన్ని
నెలలు వస్తుంది!

కాల్గేట్ తో నిత్యమూ వట్టు తోముకొంటే.

- ✓ దంతక్షయం కాదు
- ✓ దుర్వాసన ఉండదు
- ✓ దంతాలు మల్లె పువ్వుల్లాగ ఉంటాయి

తెల్లని వళ్ళకోసం, నోటి క్లుప్తత కోసం....ప్రపంచంలో మరే
టూత్ పేస్టుకంటే కాల్గేట్ నే హెచ్చుమంది కొంటారు.

SCA. 3307 1

మ ర్యా ద - మ న్న న

వట లో పాలనల బయటే కలరిలు కుటుంబాల్ని కాళిం చేస్తున్నది.

మనది ఆంధ్రదేశం. మనం ఆంధ్రులం (ఈ సంగతి వేరే చెప్పవలసిందే లేక పోయినా ప్రస్తుతం జ్ఞాపకం లేచుకోవటం మంచిది.) మనవారి మంచి సంప్రదాయాలు, గౌరవ మర్యాదలు పేరెన్నికగన్నవి. ఈ విషయంలో యెక్కువగానే ఇతరులెవరూ కలెటి లోపాలన్న లేనట్లుగా ప్రవరించే బాధ్యత స్వీకరించేది.

డబ్బు సంపాదించి పెట్టుబడి పెట్టి కుటుంబాభివృద్ధికి తోడ్పడేవాడు గృహస్థుడు. ఆ ఇంటి సంప్రదాయాన్ని, గౌరవ మర్యాదలను, శిశుప్రతిష్ఠలను శృద్ధిచేసి, గృహస్థుడు కుంచి సంప్రదాయమేగా సంఘంలో విలీనమౌతూ గృహిణిది. అందుచేత, అడవి లేనిఇల్లు నల్ల కాడితో సమానమని అన్నాడు పెద్దలు.

ఇంటికి వచ్చే అతిథుల్ని ఎక్కడించే బాధ్యత స్వీకరించేది. తనకు లింటానికి మిరిగినా మిగలబోయినా, పున్నదంతా భర్తా కిలలకు, అతిథులకు పరిపాలించే అలవాటు పెంచడం నిశితలక్ష్యం. ఇంటికి వచ్చినవారిని చిగునప్పుతో స్వాగతించి, కుక్కలతోనే, గౌరవించే బాధ్యత స్వీకరించేది.

అంటేగాని, ఇంటికి అతిథివచ్చే, ఆర్థిక సహకారం అనకుండా పరిగ్గా గౌరవించక, ముహూర్తం కుటుంబంలాడినట్లు. పున్నదంతా కంటిపెట్టే మామూలు తిని, కిలలకు పోలేసి, భర్త ఇంటికొకగానే అతిథుల యెంతో 'ఇంట్లో యేని లేనది' పోట్లాడు పెట్టుకు మామూలే, ఇంటికొచ్చిన వారి మనస్సు యెట్లాపుంటుందో చెప్పండి!

అందరూ అతిథులూ ఇంట్లో విషవేసుకు మామూలుగానే వచ్చారనుకోవటం పొరపాటు. 'పేనుతో మాట్లాడినవాడు వచ్చే వాడుంటాడు' అందుచేత అతిథులంటే అలక్ష్యం చెయ్యకండి.

మీకు ప్రతివాడో వలకటం కిగో అనవచ్చు. 'మరుచెప్పటం చేతకాకపోవచ్చు' అయితే మర్యాదగా చిగునప్పుకొనండి! 'అంది' అనండి! 'కాళ్ళు కడుక్కోండి', అనండి! 'మాస్కాండి' అనండి! సమయానికి కాఫీనాడి లేకపోవచ్చు పాలు లేక పోవచ్చు. ఒకవేళవున్నా కేఫీ ఇవ్వటమే మీకు ఎంతలేక పోవచ్చు. నం. నేమంది నిప్పు కావాలా! అని అనండి.

మాత్రం సత్కారంతోనే ఆకస్మిక వారి ముఖం వికసింపక పోలే అప్పుడు వస్తుండండి.

కాబో! అతిథ్యం ఇచ్చేవారితో పాటు

అతిథులకు కూడా వాదో చిన్నపలక! 'పేనుతోనే అనుకోండి' మీకు చుట్టూరిళ్ళకు చెల్లాక. ఆ ఇంటివలె స్వీకరిస్తూ గౌరవించక పోతే ఎట్లాగో తిగును రెల్లోనే ఇలువేరం దుకు ఎట్లే సంగీతమూ లేదు. ఇక పేదరికంతో బాధపడేవాడూ మర్యాద, మన్నన

లకు పొటించే ఇంటికి వారసుకొండి! వాళ్ళు అతిగా మర్యాద చేస్తున్నాగదా అని రెండుకోసాలు ఎక్కువగా పుండాయనుకోండి! ఆ ఇంటికి వరిసికుల్ని ఆగ్నేహిణి సాకబా; కాల్చి నూర్చి పెట్టి నిమిషం ఆగావించి వీలంతమటుకు త్వరగా అంటికివేరే ప్రయత్నాలు చెయ్యండి. ఈ ఇద్దరి ఇటు మీ గౌరవమర్యాద, అటు పగ్గిహిణి గౌరవమర్యాదలూ కూడా నిల్చుకుంటే.

కా యా వ కా య

ఒక పొదరిమటి మామిడికాయలు కాలు అలాగే ఆలం వేసుకోనే విధానం తెలియజేస్తున్నాను. మేము వెనుకనే విధానం చెప్పిస్తున్నాను.

ఒక పద్ధతి:

కావలసినవస్తువులు: మామిడికాయలు 25 ఎండు మిగడకాయలు 15 పలాలు. (గి సంపుట);

మే కులు 1/2 పోలడు, ఉప్పు 1/2 పోలలు, పప్పునూనె 1/2 పిక్, ఇంసుం 1/2 కుంబం,

మామిడికాయల తొక్కలనీ, పీచు, ఊట, పులుపులీగి పుండాలి కాలు చిన్న చిన్న కాలు వైజలో ఉంచాలి.

మొనల మిరపకాయలు, ఉప్పు వేగ వేగగా ఎండచెట్టి దించాలి. దించినవాటిని జల్లించాలి. మొంతులు, కారం, ఉప్పు ఈ మూడు కలిపి పీచు పత్రంలో పొసి కొద్దిగా నూనెపాసి కలపాలి. తగువార మామిడికాయలు కడిగి ఎండవేసుకుంటుండి

కాయలు చీలికలగొండ కాలు నిడిపోయిందా తరిగి జడిమానునీసి కుట్టపరచాలి. ఇలా కుట్టపరచిన కాలులో, పైకలిపిన కిండిని కొద్దికొద్దిగా మూసలెను. ఈ మూసకాయలను బాడీలోపెట్టి మూస పెట్టవలెను. 2 రోజులైన తరువాత కాలులను నీటిది (పెట్టలేకుండా) ఎండవే వలెను. ఊట కూడా ఎండచెట్టలెను ఇటు ఒకవారము ఎండవేవలెను. ఈ ఎండచెట్టిన కాలులు ఊటల ముంచి ఎంపుతలో మిగిలిన నూనె కాచి అందులో పోయాలెను అతిథులంతో ఏడాది నిలువయుండును వడిచేయని.

రెండవపద్ధతి: మామిడికాయలు 25 ఆవాల. కేగ, ఎండు మిగడకాయలు - 1/2 పిక్ మొంతులు - పోడు ఉప్పు - కేగ పప్పు నూనె కేగ.

వాలు - పరపావాల, కుంచితవాల, మాడుగు ఆవాల, కలంతో ఆవాల అను రకములున్నవి. ఇందులో కుంచితవాల ఇంసుంకు చాలామందిది.

ఆవాల, మిరపకాయలు, ఉప్పు, వేటి కర్ర ఎండచెట్టి దించి జల్లించాలి. మొంతులు, ఈ మూడు దించినవిని కలిపి పీచు పత్రంలో పొసి మామిడి కాలు అండ అయ్యేగాకలవాలి. కాలులు పైరసాగాకుట్ట పరచి కిండికాయలలో గట్టిగా మూరాలి. మూడంట్లో ఎక్కువగా కులగానుండు మామిడు, కులక ఉంటే ఊగాయపాడే పోతుంది. ఈ మూసకాయలు బాడీలోపెట్టి మూస పెట్టాలి. 8. 4 రోజులైన తరువాత కాలులనీపేసిన పప్పునూనెపెట్టి ఊటగా ముంగిని కాలులు అకురున పెట్టి అకురుని పైపెట్టాలి. ఈ విధముగా రెండుమాట్లు చేయాలి. ఇటుచేసిన ఈ ఊగాను తిడి తినుటకుండు మూస పెట్టకంటే ఎక్కువ పాటు నిలువ పుంటుంది.

ఎం. లక్ష్మి, (రాజోలు.)

పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరు: (హంత కునితో) అతన్ని ఎందుకు హత్య చేసావు? కుత్తెలుకెత్త తప్పుడు పద.

హంతకుడు: వాణ్ని ఎంచేసినా పాపం లేదు. వాడు అంత దుర్మార్గుడు.

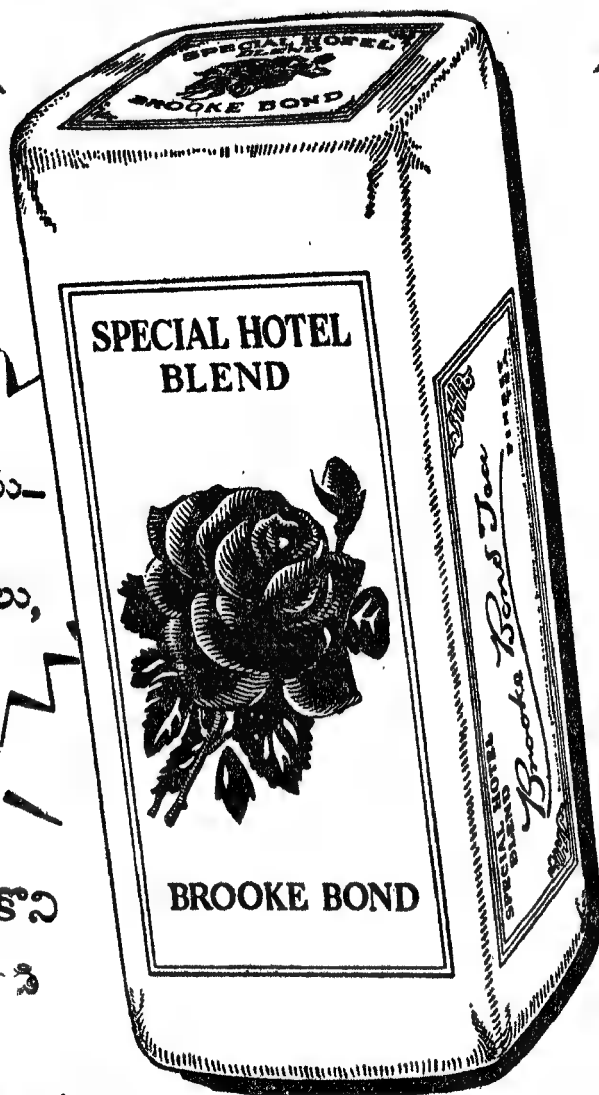
ఇన్ స్పెక్టరు: ఏమి చేసినా పాపం లేదా? అయితే అతన్ని బ్రతికించు చూద్దాం - ఎన్. కోట్ల్యేరరావు, మార్కెట్ రే. సింగరాజు.

మో ఇంటి వాడుకకు **మేలురకపు టీ** **బ్రూక్ బాండ్** **స్పెషల్ హోటల్ బ్లెండ్** **డస్ట్ టీ**

- * ప్రతి ప్యాకెట్టూ ౩ నెస్ట్ కప్పుల కమ్మని టీని ఇచ్చును.
- * కత్తిరేని అవలైవ కానా టీ

3 నెస్టాలలో
 అదించును—
1 పొను,
4 టెన్నులు,
2 టెన్నులు

నేడే ఓ ప్యాకెట్టు కొని
 ఇంటికి పట్టుకెళ్ళండి

బ్రూక్ బాండ్ ఇంటియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

JWT BB 352.

చారివంశము

(81-వ పేజీ తరువాయి)

మనస్థిరం చేశాడు. చేసి ఇట్లా అన్నాడు: “ఇక వద్ద మీ పనులు మీలోనం కామకమార్పుంటాడు. ఆ పనులకు మీరు కుక్కుడు చెయ్యాలి. అది సరి:ర్థం. పిలలుగూడా పాలకోసం ఏడుస్తూ వుంటాడు. వారికి పాలు ఇచ్చి పంత్ వ పెట్టాలి.” మాటలు విని గోపికలు సంబంధింపబడినవి అయినారు. కృష్ణుడు వచ్చి ఇట్లా అన్నాడు: “నాయండు మైహంచేతి యంశితాకాయై మీరు ఇక్కడికి వచ్చివుంటారు. అది యుక్తమే. నాకు పంత్ వ కొరతం కూడాను. అయితే స్త్రీకు బొంపవర్తిం దర్థంకాదు. భర్త కుక్కుడుమీ స్త్రీలకు ధర్థం. బంధువులను మెప్పించడము, విడ్డలను బోపించడము, స్త్రీలవిధి, భర్త దుర్మూడైనా దుర్మనడైనా, వృద్ధుడైనా, బుద్ధుడైనా, శోగియైనా, నిష్ఠుడైనా, స్త్రీకి భర్తను ఆలిచించడం తగినపనికాదు. ఈ స్త్రీకి బొంపవర్తిం అస్వర్గం, అయశస్యం: తుద్యం; కృష్ణం; భయవహం; వివిధంగా చూచినా బొంపవర్తిం జనుపిష్ఠం అవుతున్నది. నన్ను బొందడమే మీ పనితం అయితే అందుకు వేరేమార్గం వున్నాయి. శ్రవణం ఒక మార్గం; దర్శనం ఒక మార్గం; ధ్యానం ఒక మార్గం; నాయండు భావంచేయడం ఒక మార్గం; కీర్తనం ఒక మార్గం; ఇది ఎట్లానూ మీరు చేస్తూనే వున్నారు. అట్లా నన్ను బొందుతూనే వున్నారు. ఇప్పుడు మీరు చేస్తున్న పని ఎంతమాత్రం మంచిదికాదు. తిరిగి నుండుకు బయలుదేరి వెళ్ళండి.”

(ఈ కృష్ణుని మాటలు వజ్రమందరి ముఖంపై విపరీతముగా వినిపించాయి. వారు విచిత్రులు అయినారు. భిక్షు సంకల్పలయినారు. వారికి దురత్తియు మైన గుఱుఖం అనుభూ ప మెంది. ముఖాలు నేలకు వ్రాలినంతవరకే అయింది. వారు అప్పుడు కుచాదిన లేచిపోయినారు. గుఱుఖం పోంచేతి కలిసి వారి ఉచ్చాస్యన నిశ్వాసాలు వేడెక్కినాయి. ఆ వేడికి వారి అధరబింతాలు నాడు చూపాయి. అంగుడు తో ధూమిని వాన్నూ తమ అనుభూతిని వారు ప్రకటించారు. కన్నుల కంట బొమ్మరుగులు కురిసారు. కన్నులకు పెట్టుకున్న కంటిలు కడిగినట్లు ఆ నలువలలో చరిగిపోయినాయి కుచకుంకుములు చరిగి పోయినాయి. వారు కూర్చోతని వహించి, ఏమి తోచిన నిర్వహింపబడినారు. వారి కృష్ణుణ్ణి ఏమి అనాలో తోచలేదు. ఈ క్రూరునికోసం ఆ కౌంటిలు భ్రంశిల్ల, సకల వ్యాధులను దించి పరుగు పెట్టుకు వచ్చారు తనయందు అమర కల్గి వచ్చిన అటివారిని, తిమ్మ, ఇట్లా మాట్లాడవచ్చువా! అని గూడా ఈ ఉక్తివుకు అనుకోలేదు. వారిగుఱుఖం శాపంగా మారుతున్నది. సంబంధం చెబుతోంది ఆ క్రూరుణ్ణి ఏవోమాటలు అనాలని అనుకుంటాడు గాని, అనలేకపోతున్నాడు. కోపావేశించేత వారి కంఠాలకు గాద్దద్యం సంభూతం అవుతున్నది. వారు మాట్లాడలేకపోతున్నారు. వారి అవస్థను చూచి నీల చాలా జాలిపడింది. (ఈ కృష్ణుడు వారిని చూచి ముదక్కరించెనీ, తిమ్మ చూడగా, తాను, అతిష్ఠి చూచి, మందహాసంచేసింది. (ఈ కృష్ణుడు ఇది విచిత్రిమెంది. ఇంతవరకు తన ఎగుగుగూడా సరిగ్గ పడని, ఈ నునుగుల మోగడి కలె, ఈ రావడం ఏమిటి? వచ్చిందిపో! తిమ్మ ఏవో మందలి చ బోసున్నట్లు ముఖంపెట్టి ఈ మందహాసం చేయడం ఏమిటి? కృష్ణుణ్ణి ఈ అలాచన ఇంకా పూర్తికాలేదు. నీల సిగ్గును వదిలి పెట్టి, భయం పూర్వకం, గోపికలయందు జాలిచెందినదై, వారు

తనయందు చూపించిన జాలిన తయకొని, రెటించిన జాలిన బొంది, ఇట్లా అన్నది: “స్వామి! నువ్వు నిజంగా క్రూరుడవు. నీ అన్న మాటలు నిజంగా వాళ్ళకు అనదగినవా? పర్యవీక్షయా ను త్యజించి, నీ పాదమును నమ్ముకొని. ఇట్లా వచ్చా! నీవు భగవంతుడనని, అధునికనని. ముముక్షువులు ఆదిపురుషుణ్ణి భజించే రీతిగా, నిన్ను భజిద్దామని వచ్చా! స్వామి! వారిని ఇవేవా అవహేన మంటా! స్త్రీలకు గుఱుఖం నేరందము, విడ్డలను పాకడము. బంధువులను అవహించడము, ఈ అందరిని పాటించడము; ధర్మవర్తి అని నీవు ఉపదేశిస్తున్నావు. అది సరే. అయితే భగవన్! ఈ కుఱులు, ఈ గుఱులు, ఈ బంధువులు ఎవ్వరు? కిక్కినా వేరే వదనం ఏదీలేదనిగదా ఈ గోపికలు నిన్ను భావిస్తున్నాయి. ఆ పతిపుత్రాదిక నానూర్తి నువ్వు భావించుకున్నావని గదా వారు అర్పించేమకుంటున్నా. ఇప్పుడు వారు నీయందే ఆ పతి పుత్రాదిక మైన వాంఛలు సరిపి, నిన్ను సంభావించ దుచు కున్నా. ఇది ధర్మవర్తి కాదంటావా? నాయండు నీకు గతి ఎందుకు చేసున్నానని గదా తమకు ప్రశ్నిస్తున్నాడు. ఆ కానా? లేమి నీరికి తెలియవు అయినా కాస్త్రుకులెల్ల రవవారిని, కపులు యొనవారిని. చూదాము. ఎవరు నీయందు గతి చేయడంలేదు? ప్రభు! నువ్వు నిత్యప్రియుడివి. సతత రహస్యీవుడివి. భార్య, భర్త, తల్లి, తండ్రి, పుత్రులు, పుత్రికలు. అన్న కోరికలను త్రేంగకొని వారెవరు నీయందు గతిచేసున్నారే! ఇప్పుడు నీకు ఆ అన్ని బంధులను త్రేంచుకువచ్చా. నీయందు గతిచేసున్నార తప్పా స్వామి! వారి ఆశిలు త్రేంచబోకు. వారి తాపం ఆలికియించేట్లు చేయకు. నువ్వు అరవింపనేతరుడవు కదా! మాపులతో వారి తాపాన్ని వారిండు.”

నీలధర్మం చూడగా. గోపికలకు అబ్బురమైపోయింది. ఈ కృష్ణుని తమకు చూత: కావడమే వారికి విచిత్రంగా వుంది. కృష్ణుడు అంగులో విచిత్రమూ కచ్చించలేదు అని అబ్బురమూ అనిపించలేదు. కృష్ణుడు కలదప్పిలో ఒక మహాసముద్రం వంటి వాడు. ఎన్ని నదలన్నా అంగులోపడవచ్చు. అంగులల అనదికి చేకవులేదు. ఆ సముద్రానికి చేకవులేదు. ఎన్ని నదలు వచ్చిందీనా, అవి ఆ సముద్రాని గుణాన్ని ఆ మహామోహనంకగాని. ఆ సముద్రం నదలనదాన్ని అలవడుకోను. ఆ గుణం కాదు అనుకుంది నీల. గోపికల ప్రేమలో మధుర్గంవుంది. తన ప్రేమలో ఏమివుంది? వాకి అంకాలేదు. అంగంకా అది అంత:కరణంలో తిక్కుక పడతావుండగా, (ఈ కృష్ణుని ఘక్కుని నవాడు: “నీలే! నీవు సముద్రంలోని ఉప్పుని తినానని” అన్నాడు. నీల వితిరబొయింది.

ఈ సంభాషణతో, ఈ చతుర్థార్థం గోపికలకు ధర్మం వచ్చింది. వారి నిర్వేదం కొంత ఉపశమించింది. (ఈ కృష్ణుడు తనయందు అమర కుడేనని వారు అనుకున్నారు. మనస్సులో ఆ దుకు వారు నీలను ఆభినందించారు. పైకి తమ మనస్సును విప్పి ఇట్లా అన్నారు: “కితివుడా! నీల చెప్పినమాటలు విన్నావువా! ఆ తలను, మామలను, శిలలను, తిండులను, భర్తలను, భ్రాతృలను వదిలించుకు వచ్చా? అని ప్రశ్నిస్తున్నావు. ఆ ప్రశ్ని వేయడం నీకు తరవా! మేము ఎందుకు వచ్చింది నీకు తెలిగదా! మేము చెబుతున్నాము విను. నీ దక్కని కవులు చూచినవచ్చుము. నీ మెలిని చూడలను ముగించచ్చుము. నువ్వు అసలు ఆ వజ్రపును ఎందుకు మోగించావు? ఆ కృష్ణుని విన్నంత మాత్రంచేత సర్వప్రకృతి

ఆంధ్ర - పచ్చితనారపత్రిక

దత్తభక్తం క భజనం యగం నిత్యం
కమిత్రైక రమణం భవానాశయం

అంటూ పారవశ్యంతో మధుర ప్రలాపం సాగిస్తున్నారు. భగవంతుడు వారియందు ఆద్రుణ్ణుడవున్నాడు. వారి దీనాలాపాలు అక్షింపి పిక్కిలం తక్కిన గోపికలకు అభయం ఇస్తున్నట్లు దక్షిణగం ఎరివారిని తీరదండదాడి సమద్యుక్తుడవున్నాడు. అది చూచి గోపికలు ఆ పారవశ్యంతో ఆత్మారాముణ్ణి,

కట్ట! కల మునుకలు
వలపు నిరహస్తి తెరలు రిజలుల నేడన
తెలుగ నది పేర్చుచు
కట్టదివికా! కుమార కదనోదారా!

అంటూ మధురంగా, ప్రయంగా ఉపాసించారు. స్వామి తిరిగి వేణువు ప్రాయించాడు. వడివేసిలో వర్షం కురిసినట్లు వుంది ఆ గాంధర్వం. అది చెవులకు సోకగా గోపికలలో శ్రోత్ర చవులు ఇక మూరలేనట్లు. వారిలో మధురభావం స్థాయిని అంగుళం మీసమిది నీలలో "నేను ఎవ్వరుకను?" అన్న ప్రశ్న వినిపిస్తున్నది. తిరిగి అది మనస్సులో స్వామిని "స్వామి! నేను ఎవ్వరుకను? నేను ఏమవుతాను?" అని ప్రశ్నించింది. స్వామి వేణువులో అభాను గాంధర్వం వెలువ రాతున్నది. గోపికలు వరకలే నమస్తరంగంలను పోలి స్వామిమీదకు పొంగుతున్నారు. నీల మనస్సులో అస్వని భ్రమరస్వనిపిపాలి కడలాడింది. ఆ వేణువు తనలో భ్రమరమై మెదులుతున్నది అనుకున్నది నీల. తన మనస్సు ఒక కీటకం; ఈ భ్రమరం ఇట్లా ప్రాతప్రానతూ, వాలో తిరిగి తిరిగి వామనస్సును విమచిస్తుంది! అనుకుంది నీల. శ్రీ కృష్ణ శేపుని వత్సాగ్రవింద కృపనమధుర సజ్జమైన ముంఠి శ్రోత్ర వాదాను తీసుకుంది. అందులోంచి అద్భుతాలు బాహిరిల్లుతున్నాయి. ఇవ్వడు అక్కడ నీలకు ఒక్క కృష్ణుడుకాదు; బహుమంది కృష్ణుని మూర్తులు కనిపిస్తున్నారు. గోపికలు ఆ మూర్తులమీదకు ఎగబడుతున్నారు. ఇంతమంది కృష్ణులలో అసలు కృష్ణుడు ఎవ్వరు? ఆ కృష్ణుడు ఎక్కడవున్నాడు? "స్వామి! నీవు అక్కడ?" అని నీల విగ్రహా వుచ్చించింది. ఆ ప్రశ్న విన్నవారు అవ్వడు అక్కడ ఎవ్వరు? నట్టింతున్న వారు ఎవ్వరు? అవ్వడు అక్కడ కదలాలో కనముల; పటాండల కచాకర గులు! మేఖలార; బాహు సన మర్చనముల; సఖాంకవ్యాప్తుల; సర్వవాక్య రంభణముల; మందా లాధర మధాపానముల; లీలానామక విగ్రహుడు, మాయాది, కృష్ణుడు ఆత్మారాముడై ప్రజనుందరి బుంజాన్ని కరగించి వేస్తున్నాడు. శ్రీ కృష్ణుడు చంద్రుడైతే, ఆ గోపికలు ఉత్పల్ల కల్పారాలే విత్తిమిగులున్నారు. శ్రీ కృష్ణుడు చంద్రుడైతే, గోపికలు నక్షత్రాలే అత్యంత పరివేషించి కోలుస్తున్నారు. ఒక్కడే అయిన చంద్రుడు సమ సతీవులకు తాను ఒక్కొక్కడై తోలుకు రీతిగా, గోపికజనానికీ, ఒక్కడే కృష్ణుడు ఒక్కొక్కడై తోలున్నాడు. ఆ గోపికలు ఆ కృష్ణుణ్ణిగూర్చి పాడుతున్నారు. కృష్ణుడు ఏ గోపికకు ఆ గోపికకు ఒక్కొక్కడై తోడ్పాటి పాడు అనుకుంటూ ఆడుతున్నాడు. ఆ ఆటలో వారికి ఇది వనం, ఇది యమున, ఇది ఇనుకలు, అని పట్టలేదు. ఆ యమునకు మాత్రం వారిసంగతి వట్టింది. ఆ యమున వారి విహారంలోనె పోయివాలకమైన పురివాన్ని వరచింది. కుముదాలు విచ్చింది. అంభోబాలు విరిసింది. మహాసవాలహరిగా మండవాయువులు విచ్చింది. నీల వారి వసుకనే యమునబడుకు వచ్చింది. ఆమెకు అవ్వడు అక్కడ ఏమి జరిగిందో తెలియరానంత ఇంకా అంతా జరిగిపోయింది. ఏగోపిక అగోపికయే కృష్ణుడు తనకు చిక్కాడంటే, తనకే చిక్కాడనుకొని, చొక్క, ముక్కునతో తన్నుతానే ఎక్కువ చేసుకుంది. ప్రతి

జక్కరు సూదిలోకి ముడువ్వించి రోగిని నమీపించాడు. రోగి మెలికలు తిరిగిపోయాడు. జక్కరు : నేనింకా ఇంజక్షన్ ఇవ్వకుండానే గాబరా వడతారేమిటంటి. రోగి : అది కాదు. మీరుబూటుతో కాలు తొక్కేస్తున్నారు. * * * జక్కరు : 'ఆ' అనండి. రోగి : జ్వరం నయమైందండి. బిల్లు చెల్లించటానికి వచ్చాను. జక్కరు : ఆ.....

ఒక్క గోపికలోను సభగమైన మదం వచ్చిపోయింది. ప్రతి గోపిక కామహరియేగాని, అకామవత కాలేదు. ఎవరికి వారు తాము కృతార్థులం అయిపోయినామంటే తాము కృతార్థులం అయి పోయావా మనుకున్నారు. వారిలో అభిమానం కెమించలేదు అనుకున్నాడు కృష్ణుడు. అనుకొని తిరోపాతుడవాడు. గోపికలకు ఇంకా చొక్క తగలేదు. నీలకు ఇది అంతా ఇంద్రజాలాన్ని పాలి వుంది. గోపికలు ఆ ఇంద్రజాలంలోంచి మేల్కొనడంలేదు. మేల్కొనక కృష్ణుడు కనిపించక తిక్కుకోనడం. ఏ గోపికకు ఆ గోపిక తిక్కుకోనడం. అంత తిక్కుకోనడం. వాకు ఎవ్వరు ఏమిచేసి మాయమైనాడో వారికి తెలియలేదు. వాడు తలదీలి పోయినాడు. అప్పుడు కుక్కలు ఆ చూడారు, ఎక్కడా కృష్ణుడు కనిపించలేదు, నీవు ఏమిచేశావంటే, నీవు ఏమి చేశావంటే ఒక రిని ఒకరు ప్రశ్నించుకున్నారు. ఎవరు ఏమి చేయలేదని తెలిపి తెగడిలారు, విగ్రహా దురిపిలారు. నీలమచాచి "నీరే! ఈ కృష్ణుడు ఏమైనాడు?" అని ప్రశ్నించారు. "వాడు ఎట్లా తెలుసుకుంది?" అంది నీల. "ఏమి! నీవు కృష్ణునితో అడుకోలేవా? అడుకోకుండా ఎట్లా వుంటావు? ఆ కృష్ణుడికి నీకుంటే యెక్కువ ప్రేమ. ఇవ్వడు నీవు అతణ్ణి మాకుకాకుండా ఎక్కడో వాచావు. ఎక్కడ వాచావు? ఏమి చేశావు?" అంటూ ఒక గోపిక కోపం చూపించింది. అంకో గోపిక ప్రతిఘటించింది : "నీవొక మాకు కోపం ఏమిటి? నువ్వు లేకుంటే ఆ కృష్ణుడు వాకు వక్కావాడా? రా! ఆ కృష్ణుణ్ణి చూపించు. నీకు పుణ్యం వుంటుంది. నన్ను చంపకు" అంది. ఇది వా కృష్ణుడంటుం చేతునకున్నాడు తక్కిన గోపికలు. ఎవరికివారు వా కృష్ణుడు, నీ కృష్ణుడేమిచి ప్రశంస పున్నాడు. అవ్వడు వారిలో మాయ కొడిగా విడిచింది. ఆ మాయ వారి టక్కులు అరం తెరిసింది. అంతా అవ్వడు నీలకు "నీరే! స్వామిని నీవు నీలో వాచుకోలేకున్నావా!" అని ప్రశ్నించారు. "నాలో ఎట్లా వాచుకుంటాను?" అనుకుంది నీల. నీలకు వారిసంగతి అర్థమైంది. వారికి ఒకటి తెలిసి ఒకటి తెలియవలెదు. శ్రీ కృష్ణుని మాయామోహితల వారు ఒకరిని ఒకరు ఎగగలేకపోతున్నారు. నిర్వేదంతో ఉత్సాహాన్ని భజిస్తున్నారు. కృష్ణుడు కనిపిస్తేనేగాని స్వాధీనంలోకి రాదు. నీల అన్నది : సభిజులారా! ఈ కృష్ణుడు కటి మాయలాడు. అయిన అందరి కనుమెరిగిపోయినాడు. ఏమైనాడో, యెక్కడో పోయినాడో, యెక్కడ వాకున్నాడో వెతుకుదామి రండి! ★

రాబిన్ హుడ్

ప్రేమన పొద్దుకూకేవేళ రాబిన్ హుడ్ తన జట్టు నంతా ఒక్క చోట చేర్చి ఏవేవో కభర్లు చెప్పటం మొదలెట్టాడు. చిమ్మచీకట్లు మెల్లిగా చుట్టూ ఆ కట్టుకుంటున్నాయి. అడివంతా మత్తుగా ఉంది.

అప్పుడు అక్కడికి ఎవరో గుర్రం మీద దడదడా ఎరిగే కుంటూ రొప్పుకుంటూ వచ్చాడు. రాగానే ధడాల్ని గుర్రంమీంచి దిగి నరానరి రాబిన్ హుడ్ దగ్గరకి వచ్చి 'శరణు' అన్నాడు. "రాబిన్! నేన్నీకు కొత్తవాణ్ణి కాను. ఇప్పుడు నువ్వు నన్ను కాపాడాలి. లేకపోతే నేను ఇక బతకను" అన్నాడు.

కొత్తవాణ్ణి కానంటున్న ఈ చాతవాడెవరో రాబిన్ కి అర్థం కాలేదు. చిమ్మచీకట్ల మొహం కూడా కనిపించలేదు.

'ఇంతకూ ఎవరో నువ్వు? ఏమిటి నీ కొచ్చిన చిక్కు?' అన్నాడు రాబిన్.

ఆ మనిషి కాస్తే పుకే మృగ లేన. అటు తర్వాత ఇలా చెప్పాడు: "రాబిన్! నేను ఎవరో చెబితే నాకిక్కడ మంచినీళ్లు కూడా పుట్టవని నాకు తెలుసు. అయినా చెబుతున్నాను! శరణు నేడిన నాడు శత్రువైనా మిత్రుడైనా కాపాడగల ధీరుడవని నాకు తెలుసు. అందుకే నీముందుకు వచ్చాను.

చూడు మిత్రమా, నీ నవరో కాదు - నిన్నటివరకు నీ మీద పగ సాధించి వేధించి బాధించిన నాటింగి హం షెరీఫ్ ని. నిన్ను పట్టలేని నా అప్రయోజకత్వానికి వల్ల భగ్గున మండి నన్ను కాస్తా కిందికి దించారు. బంగళాలు, పొలాలు అన్నీ లాక్కున్నారు. ఫో పొమ్మన్నారు. చచ్చి చెడి బతుకులేవుడా అని పరగణాలో ఓమూలపడండి కాలక్షేపంచేశాను. కానీ నా ఆస్తీ పాస్తీ అన్నీ కొత్తగా చెంరేగిన బందిపోటు ముతాలు దోచేసుకున్నాయి. చిల్లిగవ్వకూడా లేనిస్థితిలో యిక్కడికి వచ్చిపడ్డను" అన్నాడు.

రాబిన్ హుడ్ తనజట్టుతో నహా ఆశ్చర్యంలో ఒక్కసారి పడి పోయాడు.

"నరే యితేకి ఆదొంగలెవరు?"

అన్నాడు. "అదే గుట్టు! ఎవరో తెలీదు చూస్తే అధికారుల ఆనరా తోనే అన్నీ సాగుతున్నాయని విస్తోంది." అన్నాడు మాజీ షెరీఫ్.

అయితే దేశంలో అంతా అరాచకంగా తయారయిందన్న మాట. ఆలనాపాలనా లేక దేశం దేశం అఘోషోంది. అంతేగా, ఇదేదో తేల్చుకోవాలి. ఈ బంది పోట్ల ఇబ్బందిపోట నుంచి ప్రజలను రక్షించాలి - బందిపోట్లని బందీలుగా చేసి శిక్షించాలి." అన్నాడు. రాబిన్ హుడ్ పట్టదలగా.

ఉన్నట్టుండి లిటిల్ జాన్ ఇంతలో "అందకు ముందుగా ఈ మాజీ షెరీఫ్ తాటవల్సి పారేయాలి. బందిపోట్లకు బంధువై, చట్టానికి చుట్టమై మంచినీ ఈ చుట్టుపట్ల మట్టుపెట్టిన ఈ పెద్దమనిషి తోలుతో తా మా మర్నాలు కట్టి బజాయించాలి" అంటూ విగ్గరగా ఆరిచాడు.

"అయితే అంతకన్న కూడా ముందు మరోపని చేయాలి జాన్! ఈ రాబిన్ హుడ్ ను నీ బాణంతో నిలుపునా కూల్చివేయాలి. నీ బాణం నా ప్రాణం పీల్చిపారేసినప్పుడే ఆపని జరగటానికి విజ్ఞ. అంతవరకు శత్రువైనా నరే - శరణంటే ప్రాణానికి ప్రాణం యివ్వటం ఒక్కటే మజల్సా. ఆ లోచించు" అన్నాడు రాబిన్ హుడ్.

లిటిల్ జాన్ ఊర్కలేడు. “మరి అంతమందితనం పనికిరాదు దొర! మంచికయినా మితం ఉండాలి — మితం లేకపోతే ఖతం అయి పోతాం.” అన్నాడు.

రా బి న్ న్ మూ డ్ ని క్క బ్బం గా నవ్వాడు.

“పిచ్చివాడా, మంచికి మితం దేనికి? అతిమంది మనం చేయనేచేయంగా? ఈ పెరిఫ్ అధికారంలో కారంగా ఉన్నప్పుడే మనం విడిచిపెట్టాం. ఇప్పుడు చెయ్యి చేసుకుంటే చచ్చిన పామును చంపటమే. అంతపాడు పని ఇక్కడ ఇంక పిల్లాడుకూడా చెయ్యి డు. చేస్తాడంటావా?” అని బాణంలా నూటిగా చూపుడు వేలు సారించి అడిగాడు రాబిన్.

లిటిల్ జాన్ నిట్టాగ్గా నిక్కబ్బంగా ఉండిపోయాడు.

“చూడు జాన్. ఇప్పుడిహా మనం ఘనకార్యం ఒకటి చెయ్యాలి. ఆల వ్యం పనికిరాదు. రేపటిదాకా యెండుకు? ఏ పనైనా అనుకుంటే పెంటనే జరిగిపోవాలి. రే ప టి కి కా యిదా సుతరామూ పనికిరాదు. అందుకని ఈ మనకలోనే మనం కార్యం సాధించాలి” అంటూ మూడీ పెరిఫ్ వైపు చూశాడు.

“నిజంజం డెర్బీషైర్ వర్గగా అంచున వెన్నెలవాగుదాపున పాడు పడ్డ పాతికొటలో భూసారంగాల్లో ఈ వొంగలుకాపురం ఉంటున్నారని తెలిసింది. వాళ్లు రాత్రిళ్లు ఇళ్లు దోచుకోవాలి పోతారు. ఈ సారం గాల్లో సొమ్ములు దాచుకుంటారు. ఆ ఒడుపుచూసి మనం అదికాజే నే నిరిపోతుంది” అన్నాడు పాతికొట. ఆ మాటల మీదుగా రాబిన్ జట్టంతా చ కా చ కా నడిచి వెళ్లి పోయారు.

అంధ - సచిత్రవారపత్రిక

నీతా ఫలం కథ

దండకారణ్యంబు నందున దాశరథి వసియుచుండెను, భార్యసీతయు, భాతలక్ష్మణ భక్తితో నేవించుచుండగ.

ఒక్కరోజున నడచి నడచి చిక్కులెక్కో గడచి గడచి త్రోవ తెలియని అడవియందున త్రోవ చేనుక పోవుచుండగ.

నడచి నడచి నీత యిక తా నడువజాలక నిలచిపోయెను. ఆకులతో లక్ష్మణుడు కట్టెను అంద మగు నొక పర్ణకాలను.

అంత శమ్ముని బిలిచి రాముడు అనియె నాతని తోడ నిట్టుల : “పాప మూలి గొనెను జానకి, ఫలము లేనో తెమ్ము తినుటకు.”

శ్రీ కృషీ శ్రీ రాము నాజ్ఞను శిరమునంగొని వెడలె నాతడు, కడుభయంకరమైన కానలో కానరావు భుజించు ఫలములు.

“రాజబాబు”

ఆ సారంగం దగ్గర కొందరు బందిపోట్లు దిట్టంగాతాగి మత్తుగా కావలాడిన్నారు. మొక్కువగా కూర్చుని వట్లు తెలికుండా నిద్ర పోతున్నారు. తెరుచుకున్న కట్లు తే. వేసి కూలబడి ఉన్నారు.

రాబిన్ నట్లు వాళ్లమీదుగా వెళ్లింది. వాళ్లు ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడి మెత్తగా తన్నులు తిన్నాడు. మత్తుకా సా వదిలిపోయి వాళ్లు సారంగాల్లోకి వెళ్లి చూస్తే అంతాచీకటి! మన్ను — మళానం తప్ప బంగారం లేదు. గుండెలు బాదకున్నాడు... గాభరాపడ్డారు.

“ముతావస్తే చస్తాం, పోయిన

వెదకి వెదకి విసిగి పోయినా వెనుక తిరిగి వచ్చుచుండగ కొన్ని కోసులు ఫలము లేనో కొరికి తినగా చూడె నాతడు.

వంతపడి యొక పండు తినుక విరచి వోటను పెట్టగా, తీయగా చుండుటను తెలిసి కోయసాగను కొన్నిటిన్.

కొన్నిఫలములు కోసి, పెడటి, అన్నగారికి యివ్వగా, ఆతడప్పుడు నతిని వాచి “నీత! ఫలములు తిసి” కొమ్మనె “నీత ఫలములు తిసికో” అని శ్రీ రాము డనెనని తలచుచు నీతఫలములు వానిపేరని నీతగట్టిగ నమ్మెను.

నాటినుండి నేటి వరకూ వాటికా పేరు స్థిరపడె; నీతఫలముల పేరు నాడూ నీత పెట్టినదే గదా.

సొమ్ముకు బదులు మన్ని పూడ్చిపెడతారీ సారంగాల్లో” అని భయపడి పలాయనం చిత్త గించారు.

రాబిన్ మూడీ కొన్ని వేల పొన్న సొమ్ము దొరికింది. బాగా ఆనో చించాడు. మర్నాడు రాజ ప్రతినిధిగా ఉన్న జాన్ ప్రభువుకు ఈ సొమ్మంతా తినుకువెళ్లి అప్ప గించాడు.

“మహారాజా బందిపోట్లు చెల రేగి వరగాలన్నీ పాడుపాడయి పోతున్నాయి. డెర్బీషైర్ లోచూశా రా. ఈ వరగాడు సొమ్ము బంది పోట్లు కాజేశారు. ఎవరిది వారికి

చందమామలో కుందేలు

★ పైడి ★

వ్విగందరూ చందమామను చూస్తూనే ఉంటారు. అందులో ఓ కుందేలు కనిపిస్తుంది కదూ! అది అక్కడకు ఎలావచ్చిందో తెలుసా? చెప్తా చివండి.

అనగనగా భూలోకంలో ఓ తల్లి కుందేలు, పిల్లకుందేలు వుండేవారు కుందేలు పిల్ల పేరు 'కన్న'.

ఒకసారి దిగాలు పడి ఇంటి కొచ్చిన పిల్లను గుమ్మంలోనే చూసి ప్రేమతో తల్లి అడిగింది. "ఏంకన్నా ఇవాళ నువ్వు ఏచారంగా వున్నావు? ఆటలో ఎవరైనా ఏమైనా చేశారా?" అని.

"మరే అమ్మా ఇవాళ వాళ్ళ బుడ్డి నాన్నే వాడికి ఎక్కో రక రకాల, రంగు రంగుల బొమ్మలు, మిఠాయిలు తీసుకొచ్చాడమ్మా. ఆ బొమ్మలు ఎవచక్కా వున్నాయన కొన్నావు! నా కివరూ అలా యిప్పించండి. బందిపోట్లను మట్టు పెట్టండి" అని వేడుకున్నాడు.

కానీ కడుపునిండా ఆనందించాడు.

"రాబిన్ - ఇదంతా పరగణా సొమ్ము కాదు. నీ నుంచితనం! నీ నుంచితనం అందరికీ నేను పంచి పెడతాను. కానీ నీ అంబులపొదిలో బాణాలు తీసి బందిపోట్లకు నీవు పంచి పెట్టాలి. బాణానికి బందిపోటు ప్రాణం పోవాలి. అ పని నీ వంతు" అన్నాడు.

వంగి దణ్ణం పెట్టి తీనిగా పెర్ వుడ్ లోకి నడిచాడు రాబిన్ హుడ్ !
(సకేషం)

తీసుకొచ్చి ఇవ్వలేమే అమ్మా. ఇంతకీ మానాన్న ఎక్కడి కల్లాడే ఎప్పుడూ కనిపించడు."

కాస్త కానగా విసిస్తున్న కన్న బుడ్డికి నాన్న లేనిలోటు కనిపించింది. కానీ కన్నీళ్ళు పెట్టుకోవడం తప్ప తల్లి ఏమని నిమాధానం చెబుంది.

"మీ నాన్న నువ్వు పుట్టిన కొద్దిరోజులకే పోయారు బాబూ!" అంది తల్లి చీరెచెగుతో కళ్ళు తుడుచుకొంటూ, తన దుఃఖం నూసి వసివాడుకూడ బాధపడడేమో నని.

"ఎక్కడికి పోయాడమ్మా నాన్న?"

"అదో వైక" అని వేలెత్తి ఆకాశంవైపు చూసింది. కన్న

ఆకాశంవైపు చూశాడు. అక్కడక్కడా చుక్కలు మిల మిల్లాడు తున్నాయి. చందమామ, నక్షత్రాలు మేఘాల చాటున దాగుడు మూతలాడుకొంటున్నారు.

"ఏమ్మా నాన్న నామీద కోపం వచ్చి అక్కడికి వెళ్ళి పోయాడా?" అని అడిగింది కుందేలు పిల్ల మరలా.

కొడుకు అమాయకంగా వేసిన ప్రశ్న తల్లివృద్ధయాన్ని బాణంలా తాకింది. "కన్న పుట్టుక వాడి తండ్రి చావుకు కారణమైంది. అని ఇరుగు పొరుగు ఇదివరకు అంటూండేవారు. భర్తపోయిన విచారంలో అమాట నిజమే ననుకొనేది తల్లికుందేలు.

"లేదుకన్నా. మీ నాన్నకు ఎవరి

మీదా కోపం లేదు..." అని ఓదార్చుస్తూ కన్నని దగ్గరకు తీసుకొని వృద్ధయానికి హత్తుకుంది. అమ్మ వెచ్చనివొళ్ళో ఒరిగిపోయి తన బాధంతా తాత్కాలికంగా మర్చి పోయింది కుందేటిపిల్ల కన్న.

కాని కుందేటి పిల్ల కన్నకు తండ్రిని చూడలన్న కుతూహలం ఎక్కువవుతోంది. అమ్మ నడిగితే వేలెత్తి చంద్రలోకాన్ని చూపించి "నాన్న అక్కడున్నార"ని చెప్పింది. ఎలాగైనా నాన్నదగ్గరకు వెళ్ళి, కలుసుకొని వెంటబెట్టుకు తీసుకొని రావాలని నిశ్చయించుకొంది కుందేలుపిల్ల. అప్పుడుగాని తన నేస్తగాళ్ళు కిక్కకుదరదు. వాళ్ళు నాన్నలకంటే మానాన్నే ఎంతో మంచివాడని వాళ్ళకు నిరూపించాలి.

అమ్మ పక్కలో పడుకొని పుచ్చ పువ్వుల్లా వెన్నెలను పెదదల్లే చందమామను చూస్తుండేది ప్రతిరాత్రి. తననిచూసి నవ్వుతూ "నా దగ్గరకు రా, మనిద్దరం ఆడుకుందాం" అని పిలుస్తున్నట్లుగా వుంది. వైగా "ఇదుగో! మీ నాన్న ఈలోకంలోనే వున్నాడు." అని కూడ చెబున్నట్లుండేది.

నాన్నదగ్గరకు వెళ్ళానని చెప్తే అమ్మ హాసీయదు. ఒంటరి దాన్ని చేసి వెళ్ళిపోతావా కన్నా! అని కన్నీళ్ళు పెట్టుకొంది ఒకసారి అమ్మ ఏసీస్తే తనుచూడలేడు. ఏడుస్తున్న అమ్మను విడిచి తను నాన్నకోసం వెళ్లలేడు. కానీ నాన్న లేకపోతే

తనకి ఆనందమేలేదు. స్నేహితులు తనని ఎంతాళి చెయ్యటా మానరు. అందువల్ల అప్పుకు తెలియకుండా ఇబ్బంది పెల్లిపోవాలి. నాన్నను తీసుకు రాకుండా ఇంటికి తిరిగి రాకూడదని ననమీద తన బట్టు పెట్టకొని ఒకరోజు రాత్రి ఇల్లు విడిచి చంద్రలోకానికి బయలు దేరాడు కన్న.

చాలాదూరం నడిచి, నడిచి అలసిపోయి ఓ సెలదేటిలో కాసిని మంచీళ్ళు తాగి ఒడ్డున నేదనీర్చుకొంటోంది కూడేలుపిల్ల కన్న. అది చారుల వెంట నడవటంవల్ల కన్న బుల్లిబుల్లి పాదాల్లో ముళ్ళు గుచ్చుకుని బాధపెట్టున్నాయి. అనలే ఎర్రగా పూజి ఆ పాదాలు కంది పోయి మరీ ఎర్రగా అయిపోయాయి. చంద్రలోకం ఇంకెంతదూరమో! దారి ఎటో! తనకి ఇక నడిచే ఓపిక లేదు. అడుగుముందుకు వెళుట లేదు. ఇల్లు, ప్రియమైన అమ్మను విడిచివచ్చి దానిలో చిక్కడిన తన నిస్సహాయతకు ఏమవు వచ్చింది కన్నకు

ఆ దారికి ఎరుగకూ పోతున్న ఓ చక్కోరవంటి కుండేలుపిల్ల అవనెను కన్నపెట్టి, జాలిపడి క్రిందికి వచ్చి వారింది.

“ఏం అబ్బాయి నీ పేరేమిటి? ఎందుకు ఏకాన్తున్నావు?” అని అడిగింది ఆ చక్కోరి.

“నా పేరుకన్న. మా నాన్నను చూద్దామని చదమామ దగ్గరకు పోతున్నాను. దారి తెలియక, అలసి పోయి నడవలేక ఇక్కడ చిక్కడి పోయాను.” అంది జాలి గొల్చే చూపుతో.

“చంద్రలోకం ఇక్కడకే చాలా దూరం వుంది. కావలిస్తే నా నీవు మీది ఎక్కికూర్చో. అక్కడి దిగ

బెడతా. నేను కూడ ఆహారంకోసం అక్కడికే పోతున్నా. చంద్రుడు విసిరి వెన్నులేకులే మా ఆహారం” అని అంది చక్కోరి.

చక్కోరి మాటలు విన్న కన్న ముఖంలో నొవ్వం పున్నమ వెన్నలలా విరియబూసింది. నీ యని దాని నీవుమీద ఎక్కి గట్టిగా పట్టకొని కూర్చుంది. చక్కోరి ఆకాశంలో పైకి, పైపైకి మబ్బులను బాణంలా దూసుకొంటూ ఎరువోంది. కళ్ళు తిరిగి ఐడిపోతానేమో ననిపించింది కుండేలుపిల్లకూ. కానీ ఎట్లా అయితేనేం చంద్రలోకం చేరారు. చంద్రుని రావనగారంలో కన్నని వదిలిపెట్టి చక్కోరి తన పని మీద వెళ్ళిపోయింది.

దోవలో కనిపించిన ప్రతివాడినీ “మానాన్న నెక్కడైనా చూశారా” అని అడుగుతుంది.

“ఎలావుంటాడు మీ నాన్న?” అని ప్రశ్నించేవాళ్ళు ఏకో గుర్తుకి తెచ్చుకుంటూ పట్లగా ఆలోచిస్తూ.

“నీను అన్నం మా నాన్న పోలికేనని మా అమ్మ చెప్పుడని” అంది.

“ఏమో మేమిప్పుడూ చూశ్చేదు ఇంకా పైకి వెళ్ళి అడుగు” అని వాళ్ళదోవన వాళ్ళు పోయేవాడు. ఎన్నోనీధులు, సందులు, గొంతులూ తిరిగింది. ఎవరూ వాళ్ళ నాన్న నంగనే చెప్పలేదు. కివరికి ఎవరో దయాళువారి “అక్కడ చంద్రుడు వుంటాడు. అతన్ని వెళ్ళి అడిగితే తెలుస్తుంది” అని చంద్రభవనానికి దారిచూపాడు.

భవనంలోనల అడుగుపెట్టేటప్పటికి ఎదురుగా ఎవరో పిల్లవాడు ఆడుకుంటున్నాడు. ఆ అబ్బాయి ముఖం ఎంతో గుండ్రంగా చూడ ముచ్చటగావుంది. కుండేలు పిల్లను

చూసి చిగునప్పు : వ్యాకబ్బాయి. “నువ్వెవరు?” అని అడిగింది కన్న.

“నీను చంద్రుడి.” రోజూ ననని దగ్గరకు రమ్మని పిలిచే చంద్రుడి అప్పుడు గుర్తుపట్టింది కన్న.

“నురి నీ పేరో?” అని అడిగాడు చంద్రుడు.

“కన్న”

“అయితే నా నా నా నం వుంటావా? మనిద్దరం కలిసి ఆడుకోవచ్చు” అన్నాడు చంద్రుడు.

“వుంటాగానీ, మరే మానాన్న ఎక్కడన్నాకో చూపిస్తావా?” అంది కన్న.

“మీ నాన్న ఈ లోకంలోకి రాలేదు. బహుశా భూలోకంలోనే వుంటాడు. అందుకని ఒకనిచేద్దాం. రోజూ రాత్రిళ్ళు నేను ఎక్కడ ఆకాశంలో తిరిగే రథంలో నా ఒళ్ళో నిన్ను కూర్చో పెట్టుకుంటాను నువ్వు క్రిందికి చూస్తూ వుండు. లోకమంతా కనిపిస్తుంది. మీ నాన్న ఎక్కడైనా కనబడితే నాతో చెప్పు.” అన్నాడు చంద్రుడు. కన్నకి ఈ ఏర్పాటు నచ్చింది. మరే అని ఒప్పుకుంది.

“నువ్వు చెప్పినట్లు చెయ్యవోతే నీకు ‘టి’ కొట్టెస్తా” అని అంది కుండేలుపిల్ల బెదిరిస్తూ.

అలా ప్రతి వెన్నెల రాత్రి చంద్రుని వళ్ళో కూర్చుని కన్న వాళ్ళ నాన్నకోసం వెతుకుతుంది. అలా వెతుకుతూనే వుంది. ఇప్పటి వెలుకూ చందమామలో మనకు కనబడే కుండేలు కన్నే! ఇంత వెలుక వెతుకుతూన్నా వాళ్ళనాన్న కనపడలేదట. మీ కిప్పుడైనా కనిపిస్తే కన్నకు చెప్తారుగదా! ★

కొద్ది సన్లైట్ చాలా బట్టలను ఉతికింది

- అట్లు చేసినట్టిది దాని అధిక నురగ

నాయనమ్మ మెచ్చుకొంటున్నది: ఆనేక సంవత్సరాల అనుభవంగం నాయనమ్మ సన్లైట్ నమ్మతో ఎక్కి ఉతికిన బట్టలను చూచి చిరునవ్వుతో మెచ్చుకొంటున్నది. పద్దతి, దుప్పట్లు, కుప్పాళ్లు ఈ బట్టలన్నిటిని తెల్లగాను, కాంతిగాను, ఉరుకులకు ఎక్కికొద్ది సన్లైట్ దానిను సన్లైట్ యొక్క సమృద్ధయిన నురగ చాలా బట్టలను బాడకుండానే ఎంతో బాగుగా ఉరుకును. కుటుంబ మందరి బట్టలను ఉరుకులకు సన్లైట్ నమ్మను వాడండి.

సన్లైట్ నమ్మ బట్టలను తెల్లగాను కాంతిగాను ఉరుకును

(S.268-X32 T.L.)

హిందూస్థాన్ రివరె బిజి ఉరుకులకు ఉత్పత్తి

రాంబాబు పరిశోధన

రాంబాబు పేరు తెలియనివాగు పాఠశాల మొత్తము పై ఎవ్వరు లేరు. రాంబాబు వయసున చిన్నివాడైనా బుద్ధియందు పెద్దవాడు. తరగతియందు ఘట్టుమార్కులన్నియు రాంబాబువే. ఇతర విద్యార్థులందరికీ ఇతనింట అభిమానము. కారణము అందఱతో చనువుగా, నరదాగా ఉండడమే.

ఆరోజు రాంబాబుతరగతివా రందరు నింతోషముతో ఉపాధ్యాయుని రాకకొరకై ఎదురుచూడసాగారు. క్రిందటిరోజు మేష్టారుగారు వారితో పరీక్ష పేపర్లు రేపు ఇచ్చెదనని చెప్పియుంటున్న వారి ఆతిరతికు కారణము మేష్టారుగారు వచ్చి కూర్చున్న తరువాత అందరు కూర్చున్నాడు. గోపాల్ లేచి పేపర్లు ఇవ్వండి సార్ అని ఆనతితో అడిగాడు. మేష్టారు చిరునవ్వుతో ముందు మార్కులు ఎటర్ చేసుకుని ఇచ్చెదనని గోపాల్ వెన్ను అడిగివుచ్చుకుని మార్కులు ఎటర్ చేసుకుని వెన్ను తీచిల్ పైనుంచి పేపర్లు ఇవ్వఁము మొదలుపెట్టాడు. అందరు ఆతిరతిగా పేపర్లు చూచుకుంటు నీ కెన్ని మార్కులు, నీ కెన్ని మార్కులను గుంపులు గుంపులుగా తీచిల్ చుట్లు చేరి గలభా చేససాగారు. ఈ అలవాడి అర్థగంటకుగాని తగ్గలేదు. పేపరు మేష్టారుగారికి తిరిగి ఇచ్చి ఎవరి స్థానములో వారు కూర్చున్న తరు

వాతాని తరగతియందు పశాత్తి కలుగలేదు గోపాల్ లేచి వెన్ను అడిగాడు అత్యువారిని. ఆశ్చర్య! వెన్ను మాయమైంది. మేష్టారుగారి కోపము మిక్కిముట్టింది. తరగతిలో దొంగతనము జరగఁగము ఇదే మొదటిసారి. మేష్టారుగారు నయన, భయన చెప్పి చూశారు, వెన్ను తీసుకొన్న వారు మర్యాదగా తిరిగి ఇవ్వఁనుని తరగతి అంతా నిశ్శబ్దము.

వై. కృష్ణమూర్తి

చివరకు మేష్టారుగారు పసికొడుకు నందు నమ్మదగిన రాంబాబు నహయమున అదని నోదాచేసినాడు. వెన్ను మౌనము కనపడలేదు. రాంబాబు ఇంతవఱకు ఎట్లాడు. తరగతి నుండి ఎవ్వరు బయటకు పోలేదు. బయటవా రెవరు నోపరికరాలేదు. తరగతిలోని వారే ఎవ్వరో వెన్నును దొంగిలించి తరగతిలోకి కక్కుతో పూచివుట్టాడు కనుగొనడమేలగు. తనకులున రాంబాబు మెదడులో మెలుపులా మెరిసింది ఒక ఆలోచన. వెంటనే రాంబాబు లేచి "అనగో వెన్ను కనబడుతున్నా ఉంది" అని గట్టిగా అరచి అందరివైపు జాగ్రత్తగా చూససాగాడు. ఏద్యార్థులందరు ఎక్కడ! ఎక్కడ అని రాంబాబు వైపు ఆతిరతిగా చూడసాగారు. గోపిదు మాత్రము భయంతో వెంటలేటరువైపు ఒకక్షణము చూచి వెన్ను కనబడలేదను భీమాతో అంద

రితో చాలు రాంబాబువైపు చూచాడు. ఇది గమనించిన రాంబాబు వెన్ను శివుల అక్కడ వుండి ఉంటుందని తెలిసియు, వెంటనే చెప్పినవో వెన్ను దాచిన గోపిదు తను దాచినట్లు ఒప్పుకొనడని గ్రహించి ఊగున్నాడు. అందరు వెన్ను ఎక్కడని అడుగగా ఊరికే తమాషాగా అన్నాడని చెప్పాడు.

ఆరోజు విడిదలు నమయమున ఉపాధ్యాయునితోను, వెన్ను పోగొట్టుకొన్న గోపాలుతోను రాంబాబు "మీరు రహస్యముగా పక్కగదిలోనికి వెళ్లండి" అని రహస్యముగా వారితో చెప్పి తాను వారితో నహా ప్రక్కగదిలోనికి వెళ్ళాడు. మేష్టారుగారు ఎదుకని అడుగగా రాంబాబు "ఇప్పుడు మీకు దొంగను చూపుతాను జాగ్రత్తగా కిటికీ చుండా

శ్రీమద్భగవద్గీత

వ్యాఖ్యాత:

కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

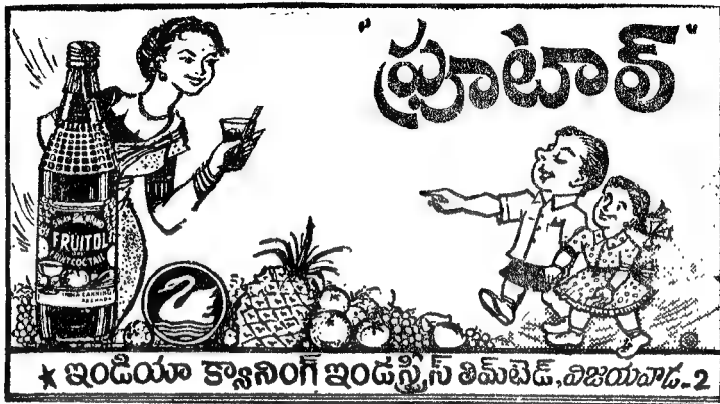
వెల రూ. 4-00

బుడుగు	రూ. 1-25
టామ్సాయర్	,, 2-00
కాంచనద్వీపం	,, 1-50

పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఖర్చులు ప్రత్యేకము

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

7, తంబుచెట్టిపేది, మద్రాసు-1

★ ఇండియా క్యానింగ్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, బెజయవాడ-2

Sole Agents for Circars and Rayalaseema

M/S ఆక్కి ప్రెస్ ఏజన్సీస్

ఓ. వి. నెం. 116—విజయవాడ-1.

NVKR's

జమ్మి వారి “లివర్ క్యూర్”

పసిబిడ్డల లివర్ అండ్ స్లీప్ వ్యాధులకు ఔషధము

పసిపాపల లివర్ & స్లీప్ వ్యాధుల విషయంలో మా ఖాతాదార్ల నుంచి, పొఖ్యముల నిమిత్తము, మా డాక్టరుగాగు యాక్రింది ప్రదేశములలో ప్రతినెల నిర్ణీత మైన టేబిల్లోను, గంటలలోను, తగిన సలహాలిచ్చుటకు హాజరులో నుండగలరు.

స్థలము	టేబిల్	వేళ	అవసరము
నెల్లూరు	8	ఉ 9 నుండి 11	అశ్వత్థాంశుల ట్రాంక్ రోడ్.
పాడరాబాద్	8	ఉ 9 నుండి 12	తాడే మహల్ హాల్, సరోజినీ నివాసము.
హైదరాబాద్	9	ఉ 9 నుండి 12	మ్యూజికల్ హాల్ హాంబల్ (రాడ్ గో నెకస్) ఒల్ ఇండియా కంప్లెక్స్, రే డెన్సిరోడ్.
తెలంగాణ	12	ఉ 9 నుండి 11	3వ కొంపా మేన్యూరేషన్.
గుంటూరు	14	ఉ 9 నుండి 11	మెడిల్ సొగ్గు, కొల్లపేట.
మచిలీపట్నం	16	ఉ 9 నుండి 11	ఆనంద ఫార్మాసీ, కెమిస్ట్రీ మెయిన్ రోడ్.
రాజమండ్రి	19	ఉ 9 నుండి 11	ఈశ్వరదాస్ & కె. వెల్, విజయం - జాంతుకంపే, 3/101, ఇర్లపేట.
భీమవరం	20	ఉ 9 నుండి 11	మె ప్రసాద్ సన్స్ & కంపెనీ కెమిస్ట్రీ.
ఖరగిపూర్	4	ఉ 9 నుండి 11	యునైటెడ్ మెడికల్ స్టోర్స్.
		నా 9 నుండి 5	
జంపల్ పూర్	15	ఉ 9 నుండి 12	సిటీ కెమిస్ట్రీ, నాటి.
కోలూరు	27	9 నుండి 11	సత్యవారాయన్ స్టోర్స్, హార్బర్ రోడ్.
మచిలీపట్నం	28	ఉ 9 నుండి 11	కామగిరీ మఠం,
హిందూపూరు	30	ఉ 9 నుండి 11	మె కె. ఆర్. భాస్కరయ్య & పన్ను, కృష్ణా & ముప్పలమ్మ.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్,

(భాగవతం)

నెం. 17/248 హిందూపూరు, గా. ధి. గా. బకంగ్ కోంపెనీ హిందూ విజయవాడ-2

హిందూపూరు పి.డి. విజయవాడం సిటీ.

182/1, మహాత్మా గాంధీ రోడ్, లోకల్.

రాంబాబు పరిశోధన

మన తరగతిలోనికి చూడండి! అని చెప్పి తాను చూడవచ్చు. కొద్ది సేపటికే గోవిందు మెల్లగా తరగతిలోనికి ప్రవేశించి వెంటిలేటరు వైచున్నాడు. అందుకోసం నోడు. ఇదే సమయమున మేష్టరు, గోపాలు, రాంబాబు గదిలోనికి ప్రవేశించి గోవిందును పట్టుకుని పెన్నులాక్కాన్నాడు.

మనసటిలో తరగతి యందు మేష్టరులేది రాంబాబుతో తాను దొంగను కనుగొన్న విషయము చెప్ప మన్నారు రాంబాబు వెగ్గింగా నిలబడి చెప్పవచ్చు. ‘నేను పెన్ను గొయినప్పుడే తరగతిలోని వారే దొంగలించి ఎక్కడో తరగతిలోనే దాచారని అనుకొన్నా కనుగొనినది మేలగుడ చింతకు నాకు ఒక ఆలోచన పోచినది. వెంటనే “అనినో పెన్ను” అని అన్నాను. నా ఊహ ప్రకారము దొంగలించినవాడు తప్పుకొను దాచినదైపు భయంగా చూస్తాడు అనే ప్రకారము గోవిందు వెంటిలేటరు వైపు చూచాడు. నేను అప్పుడే పెన్ను అందరికీ చూపిచి నచో గోవిందు తాను దొంగనని ఒప్పుకొనడు. కావున బడి నడచిన తరువాత వాడు తప్పువచ్చి దానిని తినుకొంటాడని ఊహించి అప్పుడే పట్టుకొని దొంగ - దొంగలించిన వస్తువు దొరుకుతాయని నేను, మేష్టరుగారు, గోపాలు పక్కగదిలో పొందియుండి దొంగను పట్టుకున్నాము.” అని ముగించాడు.

విద్యార్థులందరు రాంబాబు బుద్ధి కుశలతకు అబ్బురిపడ్డారు. మోక్ష ప్రసాద గారు “రాంబాబు పరిశోధన” అని బహుమతి అందజేశాడు. ★

నల్లపిల్లి

(16-వ పేజీ తరువాయి)

మొదలు పెట్టాడు. ఎక్కడా దొంగలేను. నా దగ్గరకువచ్చాడు. నా జేబులు తిడిచారు. నాకు ఖంగారు యెక్కువైంది. నా దగ్గర ఏమీలేదు. అందరిముఖాలు నాడిచాయి. ఈ సారి మా మామయ్యముఖం మరి కందిపోయింది. పగ్గు ఎత్తరిదగ్గర దొంగలేను. ఇంతకుముందు ఎవ్వరూ యీ కంపారు మెంటులోకి ఎక్కే నట్లులేదు. దిగి నట్లులేదు. ఇంతలో ఒకాని నే బుల్ “ఎగ్గడో. పగ్గుకొట్టేసి. బతుకుట అంది తేన వుంటాడుసారీ!” అని అన్నాడు. ఏదో గొప్ప రహస్యం తెలుసుకొన్నవాడిలాగా. ఆ పది క్రాసిక్యూబర్ గారు ఒక టేగోల. నా కంటే చాలి వేసింది. ఆ సభ ఇన్ స్పెక్టర్ మామయ్యవైపు అదొలాగా చూస్తున్నాడు. వెంటనే మామయ్య “ఎక్స్ పర్ట్!.. డోన్ట్ థిర్...క మాన్” అని చెబులు కొద్దిగా పైఎత్తాడు. ఆ సభ ఇన్ స్పెక్టర్ కొద్దిగా జంకుతూ మామయ్య కొట్టుజేబులో చెయ్యి పెట్టాడు...అతని కళ్ళలో ఏదో మెరిసింది. చుట్టూనే జేబు లోంచి ఒకపగ్గు తీశాడు. అది చూడగానే అనకల వ్యక్తి ఒక్కసారిగా ముందుకుదూకి ఆపగ్గు పట్టుకుని “ఇదే నాది...ఎంత మోసం? ... ఎంతమోసం? ఏదో పెద్ద మనిషి అనుకున్నాను. ఇదా నీవుచేసింది; భూర...రాస్కల్” అని మామయ్యను తిటడం మొదలు పెట్టాడు. నా నె తిన పిడుగు పడ్డట్లయింది. అమాతింగా భూకంపంవచ్చి అంగులొక మేమంతా పోతున్నట్లుసిం అంది. మామయ్యముఖం తెల్లబడిపోయింది. చిండులో తీవంలేదు. “ఇంతో మోసం... ఇదంతా మోసం...కుట్ర...పన్నాగం...” యింకా ఏమిటో?...ఏమిటో?...అంటున్నాడు. కౌరి అని ఒక ప్రాణంవున్న మనిషి నోట్లంచి వచ్చినట్లుగా లేవు. నాకు ఎక్కడినుంచో గుమ్మట్టుగా వినబడు తున్నాయి ఆ మాటలు. “మామామయ్య దొంగ?...రిటేర్ పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరు ఒకదొంగ?!”...నా చెవులు గింగురు ఎత్తిపోతున్నాయ్. “అహ...ఎంత పెద్ద మనిషి కి ఏమి కబురు చెప్పాడంటి?... ఇందా? టినుంచి ఒక టేకోటిలు...దొంగల్ని పట్టానని... కూనీఖోగలను పట్టానని... ఎన్ని?...ఎన్ని కోతలు కొకాడు?...అందు క నే యీ పాపిష్టి కౌలం యిలా తీసు రైంది.” అని అంటున్నాడు ఒకడు. ఇలా అందరూ ఏదో ఒకటి అంటున్నారు. నా తల తిగిపోతుంది. నా చెవుల్ని, నాకళ్ళని నేనే నమ్మలేక పోతున్నా. మామయ్య నా తిన నేతులు పెట్టకొని, నోగ తెచ్చి, చేనార తిపోయి అందరివలె

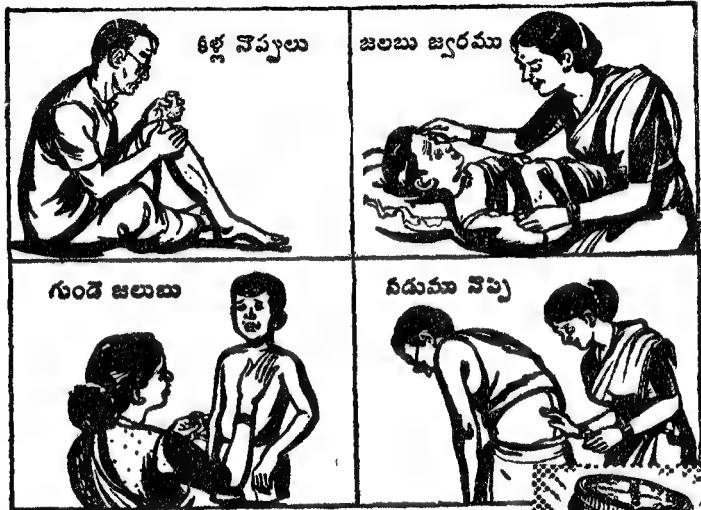
చూస్తున్నాడు. మామయ్యను క్రిందకు దింపారు. ఆ బట్టల పెద్దమనిషి చిండులు త్రొక్కుతున్నాడు. నేను నిరీవంగా మామయ్య వెనుక నే నేమనులోనికి వెళ్ళాను. నేనులో జనం కిట్టిబ లాడిపోతున్నాను. సభ-ఇన్ స్పెక్టర్ గారు కేసు రిజిస్టరు చేసుకొని, ఒక చెయ్యి మీసంమీదవేసి, వాయిగా దువ్వుకుంటూ, రెండోచేయి తన కౌకిపేంటు జేబులోకి పోనిచ్చాడు. వెంటనే అదొలాగా మారిపోయాడు. చేయి బతుకు తీస్తే, దానితోపాటు ఒక కౌకితం వచ్చింది. దానిని గబగబ చదువుకొని కుర్చీలో కూల బడిపోయాడు. మా కందరికీ ఆశ్చర్యం లిగింది. వెంటనే అతను సదుకుం కుర్చీ లోంచి లేచి, మామయ్య ముందుకువచ్చి “వెల్వెట్ కొట్టి, విక్రముఖం పెట్టి” “ఎక్స్ పర్ట్ మీ సారీ” అని ఆ కౌకితం మామయ్య చేతిలో పెట్టాడు. దానిని చదువు కొని మామయ్య అలాగే బల్లపై కూల బడాడు. నాకేమి అర్థం కావడం లేదు. అక్కడ ముగిస జనుంతా విచిత్రంగా చూస్తున్నారు. మామయ్య చేతిలో ఉత్తరం లాక్కున్నాను. అందులో యిలావుంది; క్రియతులేన సభ ఇన్ స్పెక్టరు గార్ని. నన్ను తీసుకునిపోడి మిమ్మల్ని నేను

ముందుగానే చూచి మీ కంపారు మెంటులో ఎక్కాను. ఈ బుర్రమీసాలానున తాను ఒక గొప్ప పోలీసు అఫీసర్ని, యెంత పెద్ద గజదొంగలనయినా చిటికెలో పట్టే తుగలనని ప్రగల్భాలు పలుకు తున్నాడు. ఆ ప్రక్కన కూర్చున్న ఆసామీ అంధికం పె యెక్కువగా కోతలు కొస్తున్నాడు. వాడెదరికీ కూడా నుంచి గుణపాతం చెప్పలేననిపించింది. ఆనన గారి జేబులోంచి పగ్గుతీసి ఆ బుర్రమీసాలానున జేబులో పడవేశాను. బుర్రమీసాలానున ప్రక్కనే ఒక మతిమరపు కుర్రాడు వున్నాడు. వాని జేబులోంచి పెన్ తీసి యీ వుత్తరం వాని, యీ టేంటు జేబులో పెట్టాను. ఆ కుర్రాడి నెన్ను మీకుడి జేబులో వుంటుంది. మీకు చాల క్షమ యిచ్చాను. ఆ పరుల నూటు వాలాకు యిచ్చివేసుంది. పెన్ను ఆ కుర్రాడి కిచ్చి వేసుంది. ఇకనుండి మీరు మీసాలు దువ్వు కొనడం మానుకొండి. కెలవ. ఇట్లు నల్ల పిల్లి.

నా జేబులు తిడుముకున్నా. నిజంగా నా పెన్ను లేదు. కన్యా స్వేషణలో ‘నల్ల పిల్లి’ ఎదురైంది. మరి ఏమవుతుందో? ముందుకు పొగిపోతున్నాను నేను. ★

అమృతంజనము

నొప్పలతో కూడిన వ్యాధులు ముదరకముందే కుదురుతాయి

అమృతంజనము వారస వివారింకడమే గాక వార వారబచ్చి కూడా వివారింపుంది. ఇది రక్త సంవయాన్ని కమించేవి రక్త ప్రవాహాన్ని క్రమవరచుటకు ఉపకరించును, ప్రతిసారి దినని అతి కొంచెమే ఉపయోగించవలసి ఉండదంచేత ఒక బుద్ధి నిలతరబడి వస్తుంది.

అమృతంజనం లిమిటెడ్, మద్రాసు-4. కొలెక్షన్ డి 1012 -7

వి. ఎ. ఎస్. వారి "రాణి రత్నద్రుతి" చిత్రంలో అందరిచేసి.

పెళ్ళాటి కార్మికేంద్ర సావనకు నక
పంపిరికం వారి మెంట్లు - మోదించి ఒక
తలం నిర్మించింది.

పూర్వం రాబడితప్పు అధికారిగా ఉని
నానీ లామించుకొన్న ప్రాంతం. మే
మే హా. తా అప్పులుగా. అధికారి - ఒక
ధికారి. సముఖం సమర్థులుగా ఇప్పుడు ఈ
కార్మికేంద్రం నా కొన్ని బాంబాయిలో
కార్మికలకుం ఏర్పాచాడు. మే 18 నుండి
ఇది పనిచేస్తోంది. ఈ కార్మికేంద్రం పెళ్ళు
ని. కోటిగాపాయిలకును ఉంచడానికి
అనుమతించారని చురుకుకుంటే. ప్రస్తు
తం ఎక్కడి జను చేసిన పెట్టుబడి 20 లక్షల
య. ఇంట్లో వార్త విరాళాలిగించాడు.

మంచి చ్చిలం తీయాలన్న ఆశయం,
వాన్ని ఋణాభివేసంకు తగిన కథ,
స్వచ్ఛతలు, ఆ చిత్రం తీశి దత్తత, కొంత
వారు ఈ వ్యాసకుడానికి కోటిగాపాయిలు
ఉంటేకాని ఇక్కడినుంచి ఉబ్బురాను.

ఇదిన్నీ ఉన్నవాటికి సాధారణం - ఈ
వాటి సర్కిలులో ఉబ్బు పుడుతు. కొందరి
ఇది మంచి పోషణలని చిన్న నిర్మాణాలు
ప్రధానంగా సహాయం చేస్తుంది. మూలంగా
మంచి చిత్రాలు రాత దానికి దానినూ
నూలు పెరగడానికి దోహదం చేస్తుంది
విజ్ఞాపించవచ్చును.

* * *
అసలు కార్మికీకు మాత్రం మే
కుతుకు నేని లేనిపోని ముక్కు
కులు ఇంకా అపాయికి ఏదగ లేదు" అని
వాదించే నీనీపార్టీ జానికుల మాటను, వారు
యాపే నిదర్శనాలను ముప్పించి, ప్రేక్షకు
కుకూడా తిరిగి ఇన్వేషానికి మంచిచి. తా
లకు మహారాజులకులను ఆయాన చేయ
డానికి యూనివర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమిషన్
వారి ఉద్యమం సహాయం చేయకం. నీని
క్రొంది ప్రయత్నం విజ్ఞాపిస్తామని అంటే
నా నెట్టిలు వెంకటేశ్వరున్నాడు. చూచుకొ
లికి కిసాన్లకులపై ఉప వ్యాసాలు,
క్రైస్తవ మె:వనినీయకున్న విదేశీయచిత్రాలు
ప్రదర్శనాలూ ఈ సంఘాత ఆస్తి రాత్రి న
జరుగుతాయి.

* * *
ఈ ఉద్యమం ఇక్కడిలో ఆగకు - దా
బహుముఖంగా విస్తరించడానికి పనుపాటుం
చేతుంటే వాధనీకుం అన్ని పోలి పు. జా
లగాకూడా ఫీల్స్ నా నెట్టిలు వెంకటేశ్వ
ప్రేక్షకుల అభిరుచులను, చిత్రాల స్థాయిని
కూడా మంచివారైన ముందుకు తీసుకుపోవ
డానికి నిలుంటుంది. సామాన్యచిత్రయో
గాలు చేసే ప్రయత్నం కోరికగాలు యాద
నోరినాడు దెబ్బతీసమండా, వారిచిత్రాలను
అదరించి పొకుంటే ప్రేక్షకులకుం ఒకటి దేశ
వ్యాప్తంగా విస్తరించుకుంది. ఈ విషయంలో
దలచిచిత్ర వాణిజ్యమంటే, వాణిజ్యకరం
నలునా. పక్కకునా, నిర్మాతలూ క్రైస్తవ
కోవడం ప్రేమస్వరం. ★

స్థితిమకు (కే.కన్నరమెనకనకం మంచి
పనులు కెండిటి గతవారం వాంది ప్రస్తా
తం జరిగింది.

ఒకటి: ఫీల్స్ ప్రవాన్స్ కార్మికేంద్ర
(పెట్టుబడినంప) ఏర్పాటు; మరొకటి ఫీల్స్
నా నెట్టిల ఏర్పాటు.

మొదటి పాత ప్రయత్నం నా కొన్ని
జరి. కెండిటి క్రిందితమన్ నా ముఖ
అర్థకాగ్రన యూనివర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమిషన్
తినిపెట్టింది. ఈ కెండిటికూడా నీటిగా
నీటికూడానినని గాని రేపు తెలవాకొరికి
కొంత చలనచిత్ర రంగం ము:కి ఈ యాపు
మూలం కోవలవది మూరదర్శిని పెట్టుకుని
మకుకునా సోగానోగా నూరామని
మూరంలో నిలిచి మనం బోల్సుకోనేసంత
అద్భుతంగా అభివృద్ధిచేంది బామందినీ అన

దం అతి క్షయోకేకాని మొత్తంవినా దలన
చిత్ర కళాభిమానులు కానినీ పగటికలలు
కనడానికి. కొన్నాళ్ళకా అది నిజం కాక
డానికి అస్సాంగం నీటిదారా విగ్నము
యింది. ఇందుకు సంతకంలేదు.

మంచి చిత్రాలు తీసేవారిని ప్రోత్సహిం
చేది ఒక ఉద్యమమే. మానేవారిని క్షయో
యచేసేది రెండవది. ఈ విధంగా ఈ రెండూ
చిట్టాపట్టాలు నేనుకొని ముందుకు సాగా
లన్న ఆకాంక్ష, ఆ ఆకాంక్ష వెంకటేశ్వ
దన్న నిశ్వాసం కలుగుతున్నాయి

డా. బి. ఎస్. ప్రభాకర్ వారి తొలిచిత్రం 'మేం పోయేటా' నిర్మాణానికి ఇటీవల వాహినీలో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. ఎవరు హాజరు? ఎన్. ఎ. జి. అధిపతి తిరిగివచ్చాడు. ప్రొడక్షన్ హౌస్, కె. స్టూడియో, సహాయదర్శకుడు రామచంద్రరావు, జే.కె. నిర్మాణ దినపత్రిక భాస్కర శారాంగం, ఎన్. జి. రామారావు, కె. మేగాలక్ష్మి మాథర్ బుర్రు బుర్రే, సహాయ దర్శకుడు పూనపాటి కృష్ణారాజు శాగయ్య, కె. బి. ఎస్. కిరణ్, దర్శకుడు ఎ. శేషగిరిరావు.

★ కళాకారుల సమావేశం - మే 1960 ★

కళాకారుల సమావేశం తొలి చిత్రానికి ముద్రాను మేము విజిట్ సూచి యోలో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. ఎవరు హాజరు? ఎన్. జి. అధిపతి తిరిగివచ్చాడు. ప్రొడక్షన్ హౌస్, కె. స్టూడియో, సహాయదర్శకుడు రామచంద్రరావు, జే.కె. నిర్మాణ దినపత్రిక భాస్కర శారాంగం, ఎన్. జి. రామారావు, కె. మేగాలక్ష్మి మాథర్ బుర్రు బుర్రే, సహాయ దర్శకుడు పూనపాటి కృష్ణారాజు శాగయ్య, కె. బి. ఎస్. కిరణ్, దర్శకుడు ఎ. శేషగిరిరావు.

జైస్కోపు కథగురించి గిరిశంచంద్రులు

దొంగల ఆఫ్ టైప్ అంటే ఇకన్నీ వెంకటేశం - కామరాజు పిల్లల చెప్పే. లాస్టియ రీ సీజన్లో నే నేర్చుకున్నాను. కామరాజు కామరాజుల పేరేషన్ల దిలింగ్ లో, జూరీల వలన నేను చూసాను (ఫెంచి విండ్) పక్క నిలబడే వాళ్ళ ముందరినీ పక్క నుంచి మహాకావ్యాలు రాయగల సీనియర్లను. అలా ఈ రోజు రెండూ వాళ్ళు గ్రాంటు అయ్యారుగానీ... ఇంకా లభించి అన్ని వున్నాయి గాని వివరాలను తప్పిపోయాయి... ఛా అవార్డులు పొందిన ముగ్గురు... కథలు వరమిచ్చాయి. గాని తూర్పుదేశీ బుచ్చెయ్య వదిలే ఆమెదీక్షలు లేవు. వాళ్ళింకే మధ్యన, లాస్టియ సీనియర్ల మహాకావ్యాలు లభించినట్లు వాళ్ళాయి... కాలిదాను పేర్లు చూడగానే లాస్టియ అది చూసే అరిగాడి కేలం తెలిసింది. అంతా చెప్తూ ఉన్నా ఇంకొకటి ఉంది. నే నవ్వడే అనుకున్నా. ఎంత కాలిదానునా పిల్లలతో ఇంకా మనవన బుక్క రేకెడ రాయగలలే అడ చెప్పిందేమో వాళ్ళు అని...

చూడతూ చూడతూ కాలిదాను పేర్లుగానే కవిత్వం తన్నుకొస్తోంది. మెడియర్ వెంకటేశం! ఇప్పుడు నీకే రెయిన్, అనగా వర్షం యలా కనిపిస్తుందోయ్! భూలోకంలోని బుచ్చి పుర యంగ్ జోన్ కోసం దేశం చూడటం ముఖ్యమైనది. మున్నట్లు కనిపించేదా? మీ సీనియర్ మనసులో గాఢంగా, ఫేమలీ లీలగ మా గోచరించే భావాలను ప్రకటించే వట్టి వాడేమోనోందోయ్. కాని ప్రదర్శించేందుకు భావాలండి, ప్రదర్శించగల ప్రజా కూడా ఉన్న మీ సీనియర్ నేటి సీనియర్లకు రిలీ ప్రకటించి పెట్టినందు వాడుగా వాడుకోవడం కుచ్చ వంతుగనుచు.

మన సీనియర్లకు యాకర యితే బాధ, అనేదనవంటి మన సీనియర్ల గాఢంగా ప్రదర్శించవలసివస్తే నేనో ముందు చెప్పవలసింది. కామరాజు టీల్ చెప్పినట్లు, గిరిశం తిమ్మరాజు మాత రింబాజులో రైల్వే పరుగెత్తినట్లు చూపిస్తారు. ముఖ్యంగా గిరిశం తిమ్మరాజు పంకానిపలు చూపిస్తారు. ఇదన్నీ చాలా అవ్వ వయోనిలు ఇరవై కాలిగెల్ల నేరయ్యున్నట్లుగానే గాఢంగా చెప్పడం ఇన్నీ చేసినా భూవా వాత్ర చాలా వాత్రవేదంతోంది గావున ముఖ్యమైన మనవున్నా దుఃఖించాలి గావోయ్ అన్నట్లునం ప్రేమలకు కలగటంలేనట మరి అంచెతను గావున ఇటువై సీనియర్ల విడుపు సీనుల గట్టా వడుగున్న సమయంలో అది భూవా ప్రేమలకు వట్టింది కలగట్టి గిరి రక్తి కాక పెట్టింది కిరాయ జవాబుల్ని పెడతరట.

అప్పటికే గాఢా రెండు వలులవాద మాట్లాడినట్లునం మొండిపుటాలంటే, వాళ్ళ ఆయనవాళ్ళ కానివాళ్ళ హరిమన్నా రని వాళ్ళ చెప్పలో వ్రాది భోదన పిసారి విడిపించి కళా ముద్రావల ఇదిమాడా డైరెక్టు యాక్టింగ్ లో భాగవం. కాని గిరిశం డైరెక్టు రాక్టర్లు బుచ్చెయ్యలాటి బుచ్చెయ్యం వదిలి వదిలి కథ ఇకన్నీ కుచ్చెదండుగే. అసలవుడు మంచునీచదానీలోకంలో ఉన్న వాధంతా చాలదు; లోకంలో ఉన్న అందం అంతా వాగినవా మాకు ఒక ఎక్స్ పెరిమెంట్ చాండు. వివిధమవున్నా మరీ.....

యేంబోయ్ వెంకటేశం. నేను ఎన్నడూ మూడోలో కామరాజు రాను. రాక రాక వచ్చి ప్రజాకోని అతిరలతులను ఉపవాసా

నీవు నుంచి మీ కివరలా వెలివారుండి! విన్నది కాస్తకాస్త మారా నామధ్యమూ మరీ కాస్త విందామనా!...

మనకు వాదనలూగా! అంటే పూజనీయులనిలెండి. దయ చెప్పండి. మారాయంచుకోవడం—అనగా డెజెవన్ సురించి వావాడికి రైస్సున్నాను. ఇది నెమ్మలెండి. అబ్బో దొరల కళ్ళు తని విషయంలేదు... అని అడే. ఇలా మనామనా ఉన్న రోజుక కాస్త తిండి, చిరుతిండి తగ్గించుకోవాలనిన్నీ లేకపోతే అరగదనిన్నీ చెబుతున్నాను... తిండి చిరుతిండి సయ్యా! తగ్గాలి. మరి చిరు తిండిమీనే మాడవన్నా అప్పిన్స్టన్ దొరవాడు.

చిత్తం మీ రన్నది విలపన రుక్క కాసింది ఈ కాలిపిల్ల లా మారాయంచుకోలేదు. పిల్లలంతా పుర సజ్జా. వతి అర్ధపులు...

...ఎవరిండి అంత మాటంటా. తమవంటి వారింట అక్రియం వాళ్ళుగా నెక్టెంటు సీనియర్ల నేజర్ని చేపడులడగడం వాళ్ళం అప్పుండి ఏదో వారబాటయ్యుండాలి. అం. ఎంకామా నిన్ను గామన అలాగే కాదు కేరే వాడు గనబడి బువంతాన టీ గట్టా వట్టింది. ఈ సందర్భం యిప్పుడు దానివల చాలా వాళ్ళకి వత్తుంది గురించిన్నీ అడిగాడు. ఆ వేడిలో సర్కారు వాడికి మా రేకెడినీ మరి నాలుగూ అనేకాను. ఎదట లేక పోయాడుగాని ఉంటే ఉండే పోయేవాడు. ఆపైన వన్నులు పిన్నులు వడిలే నీకేయ్యో మహారాజాలా జనం నేర్చి గోసయ్ టీక్కెట్టె వెంచి వారయ్. అటు సర్కారువాడి ముందు నీ అబ్బో దమ్మండి. ఇటు అడమెన కానీ సీనియలని చూసే మన ఇంకొకటి లేదువారిలో నవపురున్న ప్రేమకులిక జల్లానా వేసినట్లు ఉంటుంది అన్నాను.

అంతే వాదనందం పట్టలేక ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయి కాజ్జ మీద పడ్డంత పని చేశాడు. నా ఋణం తీర్చుకోలేనన్నాడు. అని అయియా వడి కేళిలోనే ఋణం పట్టి గెల్చున్నాడు. ఒడు మొర్రో అన్న చూడతూ భాగం గురించి నీ డొక్టర్ వారి కేరయించేస్తారని నేను. కేర మొర్రో అని వాడు. కేరకి నాకు తెలికుండా నా కవివా కేసన్న అంటించేవాడు గావున అనోటలాగే వాతో కాటు వచ్చిఉండాలి. ఇచ్చేదాంలేండి. మీ రిమ్మన్నారని పిన్ని గారి వడిగమ్మమని వాడి యదాన కొడత నడంతసేపు.

తరవాత మరొక్క విషయంండి. నిన్ను నే మనవి చేదామను కున్నాను సర్కారువాళ్ళు, వావంటి జీవయ్యులు మంచి ఫీలి ములు తీర్చుకుంటామని వాళ్ళలో ఇరవెలట్టి లాగరేకార, వచ్చి తొలగిండి తీసుకుని అభివృద్ధి కళాక్షండ పోటీ తీసుకోవల ణింది. ఈ కేరయింది కనించి. అంచేత బహుశా నేను రెండోలో వాడేదాంట్లుండి. సర్కారునించి మణియార్ద్ర రాగానే. మణియార్ద్ర వస్తుందో మనీ రొక్కం పట్టించుకోవ్వాడు చెప్పలే కనకండి.

ఎవన్నాడు అదరికి ఇవారా అనా. అహం. వా రనవం అలాగే అంటున్నాడు. అయితే నుంచి సగా తలా వోకావున్న ఒక భా, వారి కేసన్నానా కాగిరమ్మివెటి చూపించినవాడట నే డబ్బు చేతలో వడుతుందని వరకు. వావంటి పెడవార్చక్కడను కోండి... ఎం. అంచేత డబ్బాకేవున్న ఏ ప్రాధికారమ అపని చేయగలు. అనలా కేలకే దిమ్మలేదు. పెచ్చెయ్య తలా వోకావున్న కథ తెప్పించి పూ రెస్తాడు. నిజానికి నవ్వుకుంటున్నాడు ఇంకొకటి అంత. ఇదన్నీ నా కన్నావా విన్నావా విదూరం గావోతే సీనియర్ తియ్యకుండా కథవిటంటే ఎలా చెప్పగలం. అసలని.

అంచేత చెప్పిచ్చిం కనిటంటే, నాకా మణియార్ద్ర రొచ్చే చిత్తించిత్తం. దానికేం అలాగే తరవాతమా ట్టడదాం.. ★

దక్షిణ భారత చలనచిత్ర వాణిజ్య

మండలి

దక్షిణ భారత చలనచిత్ర వాణిజ్యమండలి
 11 వ వార్షిక పత్ర మే 22 నాడుంకలం
 నుంచి నూతన కార్యాలయంలో జరిగింది.

ఈ సందర్భంగా చలనచిత్ర కార్యాలయ
 నాడు, పరిశ్రమ ఎగుమత్తు, పరిష్కారం
 చివరకు పరిష్కారం కార్యక్రమ నివేదిక
 సమర్పించారు.

చేంబర్ బోర్డు ఈ యేడాది ముఖ్యమైన
 పని ఇరిగేషన్ అధికారం ఉంటున్న ఈ పాత
 ఇల్లును మూడో ఫ్లోలో విశాల మనవిధానం
 విస్తరించుకో నిర్ణయించుకుంది.

ఈ సందర్భంగా ఇందులోనే ప్రతిపూ
 థియేటరు షాటింగ్ విస్తరించుకో దానికే ప్రతి
 పూనున్న ఈ నివేదిక తెలియజేసింది.

కాగా, పరిష్కారపు పనులు 769 నుండి
 981 వు పెరిగింది. అటు ద్వారా నుంచే
 యంత్రాలు 20 వేల ముగ్గులు, నిర్మాతలు
 400 ముగ్గులు, డిజైన్ బ్యూటర్లు 57 ముగ్గులు, ఎగ్జి
 క్యుటివ్లు 161 ముగ్గులు, ఇతరులు 99 ముగ్గులు
 ఉన్నారు. నిర్మాతలు, ఎగ్జిక్యూటివ్ సమూహం
 ఏకాదశి అనుబంధంగా ఉన్నాయి.

ఈ నివేదిక వింటున్న డి. పెద్దయ్య
 పరిష్కారపు పనులు పరిగెత్తడంపై స్పష్టమైన
 నిమగ్నతను చూపారు. ఈ సందర్భంగా
 డి. పెద్దయ్య కృతజ్ఞతగా ఉన్నాడు. తన
 కేసులను అభ్యవాయించే ద్వారా సందర్భం 769
 నుండి 981 వు పెరిగింది. మూడో ఫ్లోలో
 రోజు పనులు ఈ షాటింగ్ అనేకమైనవి
 వివరించారు.

* * *
 మూలంగా బడ్జెట్ కేసుగా వివరించారు
 చేపవల ఎక్స్ పాన్షన్. వీరిని పరిశ్రమ
 కార్యక్రమ విభాగం కేసులను వివరించారు
 తెలిపింది. దానిని ఈ క్రింద పేర్కొనారు.
 వివరాలు క్రింద ఉన్నాయి. ఇక్కడికి
 కూడా అభ్యవాయించే ద్వారా వివరించారు.
 చివరకు పరిష్కారంపై పరిశ్రమ అంశాలను
 ప్రతిష్టాపాత ప్రతిపాదనలను వివరించారు.
 ఎక్స్ పాన్షన్ మంకాన్ని ప్రతిపాదనకు ఫీర
 యంబలను ఉపయోగించారు. నుంచి
 కార్మికుల నిర్మాతలను డిజైన్ బ్యూటర్లు
 బడ్జెట్ పరిష్కారంపై ఉత్తమ నిర్మాత
 గాని ఈ నివేదికలో ప్రస్తావించడం జరుగ
 లేదు. ఇందులో కేసులను సందర్భించిన
 పరిష్కారం ఉంది. కాబట్టి చేంబర్ వాలియర్ల
 తొలిపయమైన సందర్భం జరిగిన పరిష్కారం
 షాటింగ్ పరిష్కారం నుంచి.

చివరకు అవకాశం గల సందర్భంగా అవకాశ
 షాటింగ్ పరిష్కారం, కార్యక్రమంపై
 పరిష్కారం తొలి పరిష్కారం తెలిపి కార్యక్రమంపై

అంధ - సచిత్రవారపత్రిక

శ్రీకళా ప్రొడక్షన్స్ వారి 'శివగంగ' పేరుతో 'నమోదా' పేరుతో.

పార్లావరణం

కానీ ఈ కిందివారితో పాటవర్ణాన్ని
 ఎక్స్ పాన్షన్ అవకాశం ఏ. ఎస్.
 శ్రీరామన్, ఉపాధ్యక్షుడు ఏ. రామయ్య,
 కార్యదర్శిగా పి. ఎస్. రామకృష్ణరావు,
 వి. పి. నుబ్బురావు, కోశాధికారి
 పి. పుల్లయ్య, అధ్యక్షుడు వివేకాచార్య
 వారితో గల సందర్భంగా ఉపాధ్యక్షుడు

పులకు నిర్వహించినవారే, పరిశ్రమలో
 నిర్వహణల ప్రతినిధులతో కార్యక్రమం నిర్వహించారు.
 కోశాధికారిగా పాల్గొన్న కార్యదర్శిగా
 కాగానే కోశాధికారిగా పాల్గొన్న వివేకాచార్య
 కోశాధికారిగా
 వి. పి. ఎస్. వారి కార్యక్రమంపై

ప్రతిమ

(37-వ పేజీ తరువాయి)

నాడు, వివేచిత శిరస్సుడైనాడు నుమంతుడు భీరతుని పృథు వివో ధియనందేహములు కలిగినవి. "నాయనా! భద్రహృదయులుగా భుష్కారినవి జనసామయనకు నల్లలేదా? వెళ్ళి నా కోపము చేతితో లజచేతి వాగు రర్చన మీయలేదా - విమిటిమీనింతా కారణము?" అని పృథు వెనీనాడు. అంగకు నుమంతుడు డిటన్నాడు! నాయనా భద్రత నీర హృదయు వినితూన అయిం వారికి కోపము జ విలక జుగును? నా గుళిక కారణమది కాదు. నాయనా నీను కూర్మ మెనలిపోవనను నీ చూచినాను ఆర్యపు తుడబలేడు. ఎవరూ కానరాలేదు! అని నిటూర్చి వాడు. ప్రియంధ అని వాడనివాసదేయు కలుగకదా అక్కడికి వాగు వెళ్ళివారని తెలియజేసినది అన్నాడు అందుకు భీరతుడు నిర్విణ్ణుడైనాడు. దుఃఖాకంతుడైనాడు. నాయనా గతి మదాంక చెప్పండి. సంగతి నాకు నివేదించండి. ఆర్యపుతుడు ఆర్యనాథుల పాలనన కంఠమేనా తెలిజపరచండి అని వేడికొన్నాడు. అక్కడ వారి అని వాడగుడు రాజ్యం చేస్తున్నాడు. తమ్ముడైన నుగీపుని వెడలనదని అని నడవారించినాడు. కొనెలలో కొనెలలో నుండలో కలగుంజ తోనున్న తుల్యగుఃఖుడగు నుగీపుని కిరామచంద్రుడు కాపాడినాడు. భీరతు డిందువె నాయనా నుగీపుడు తుల్యగుఃఖుడంటితే అది ఎమో తెలుసగోరు తున్నాను. అని ఆతుగుడై ప్రశ్నించాడు. నుమంతు డిప్పుడు కింద పడినాడు సంతాకారణము దాదు భద్రహృదయునివలె "నాయనా రాజ్యభీంకము చే నుగీపుడు తుల్యగుఃఖునివలె పేర్కొంటివి. అని సమాధానిం బోయినాడు. భీరతుని కది గురూహ్యమైనది, విక్కిరించినాడు - విచారించినాడు - నాయనా మీరేనో రహస్యమును దాచుచున్నా గు మోభద్రహృదయును దాచుకొన జూచుచున్నా గు. వ్యక్తుడై సహానుండలేక్కోపై యాన ఈ దాపరికి విక సాగరాగు. ఆ నత్యమేనా ముగుగు పగపరాగు." ఇందుకు నుమంతుడు వివణ్ణుడైనాడు. వివరించినాడు! కన్నీరు నించినాడు - "భద్రతా మనిజనారాగ్యంలా నేను చూచినవీస దొక విపాద గాన ■

కాధ నేరిపు డపనయిందలేకున్నాను - పూర్వవైరం పూర్వరీంచుకొని పూర్వ దేవుడైన రాక్షసుడు రామగుండుని మా గు కతి పోయజేప సీతిమ్మ నడవారించాడు." అన్నాడు. అనిపాతియకంటి ఈమాంకు

"డియర్, ఈ సెలవు వాసినచూడు. బంగు దించి తినికొన్నా.

శి. వి. నత్యమూర్తి.

అబ్బ! నుమంతుని భీరతుడు మోచిపోయినాడు. మోచాకతుడైనాడు. ఊరేలి గతి మెల్ల తలబోసి నుగీపునించి నాడు. దుర్బిధిని నిందించినాడు. ఇప్పుడు నుమంతుడు వెంటరాక కేయి కిదకు నల్లినాడు. అమ్మ మునుపటికంటే హెచ్చు ముద్దులను నివేదించుటకే నీవుకు వచ్చినాను. మున్ను సగమే తీసిన నీ మనోగంజేడు పూర్తిగా ఈడేరింది. ఆత్మ రాజ్యం కరించి ఎవగు నీయనాజ్ఞ చేతి ఆరణ్యం చేరినాడో అతినిభార్య సీతి

ఇప్పుడు అపహృతి యింది. అహ! నత్యమూర్తి! నుమంతు ఇవ్వకుంజాలను కొనెలినే నీవు దాపుగోనావు. నిరాశకు ప్రతివేముగా ఈ కంఠోపహాస సంబంధమాడ కలిగింది." అని తుటారించినాడు. కేయి అమ్మ అని మాయిపెట్టినది. నుండెంపు రిందుకొని నుమంతుని గత మాని "అయ్యో విధి వాపై కోపంతో నన్నాడు అనికే నుమంతుడయింగారి కాపరివయం మీరే ఇప్పుడు తెలియజేస్తూంది." అని వేడికొన్నది. నుమంతుడు పై ఇట్లన్నాడు: "నాయనా

ఆంధ్ర సచిత్రవారిపత్రిక

గీతనుడి కట్టు-4

అధారాలు

అధం

- 2 తగిలిన నక్షత్రం
- 3 రెండు స్వరాలతో అప్రసని
- 5 చుకో వచ్చు.
- 6 ఎటుచూసా ఎక్కనే
- 8 తగలబడి పోనూ అనేనమ నం
9. ఏద్యానికి అర్థం తెలిస్తే రోగానికి మంగ వస్తుంది.

3-వ నుడికట్టుకు జవాబులు

1	నా	2	అ	3	గ్రా	4	ద	5	గ
6	వ	ద	నం	7	ప	8	రి	పు	దు
			దం		సు		టె		
9	కు	త		11	అ	ల	లు	12	కుం
		10	రే		పా		14	వా	డ
15	శ	ని		16	మూ	లి	క	17	లం
			18	భ		గా		19	మ
20	అ	న్య	యం		దు		21	కు	లు
	రి		23	అ	పు		24	ప	టం

11. మనిషి కాదులో అలా తిరిగి రావటం.
- 12 కాటకలో బాధలొగించేది
- 13 నోదావరి జలాబాలో పండ్లపంట
- 14 వీలునామాలో కొంత అవకాశం ఉంది.
- 15 అతడి పదును
16. చేత
17. వేడి గార
20. పాటలు చెల్లాచెదరై కీర్తనాలు వస్తాయి.
21. గృహ శాంతిములో చేరిన నిరూపణము.
23. నీచ వళి చివర ముడత పడింది.
24. రా రా రా రా... ఇవి పడిపోవు నిలుపు

1. అరివిరిసిన పువ్వులలో నూర్చుకు బానించ బడ్డా.
2. కళ్ళు మాయం కావాలంటే ఆ పువ్వు కావాలి.
4. వారికా? మీకా? అల్లరిచిల్లర

1		2		3	4		5
6				7		8	
9	10		11				12
		13				14	
15			16				17
		18				19	
20						21	22
		23			24		

తనం

5. తాళములో కొంత తీసుకోండి మీగ.
7. వేగుచున్నలో కా ను లా న్న శని.
- 10 అందుక ! వడివడిగా మోసుకు పోనోది.
12. మోకాళవర కే! ఇం కా ఎక్క వా తే.
18. ఎంతిప్పినా న ప్రమే
19. నిల్లూ మనుషులే.
20. టపీనుని శిర శిరి కూర్చోండి.
- 22 చెనవులపై ముగ.

పచ్చే వారిం నుడికట్టుకు ఒక కొత్త ఆకర్షణ

ప్రతిమ

నిగత ప్రార్థన పాఠశాలలుగా ఉన్నా వాటిలో కలియమమందు స్వని విని తన జబ్బులతో పాటు కలియమమందు ఉండిన వినినాడు. స్వని తిలకించు తీరించు ముని కుమారు డొకిడు ఉంటాడి కాదు. అప్పుడు స్వని దుండ ఆ తొడి పుతి కో కాగ్ని. అంతిపుడే మహారాజును కపు కూడ పుతి కో కమునే తీసి మరణింతువుక అని శిషి వాడు. అని వినించినవా అప్పుడు క మ్మల వ పుతి లా రాల గా క్షే క్షేయా నేని వాయనా ధీత వాడే ముఖము మోసి నీరింటివి శ్రం ముని అడవిలకు పంపి

నది అంతిపుడే ఆ నువార్తి కాపమే. నేను రాజ్యంలోనింతే ఈ పని చేయలేను. అన్నది. పుత విప్రవాచమునకు నశ్చేల పంపరాదు? అని ధరితుడు తిరిగి ప్రశ్నిం చాడు. చిరకాలముగా మేనమామ కారింబ నున్న ధరితుని! స్వాభావిముగ నే విప్ర వాచ మేర్పడిచ్చు ది కైక. క్షయినవో మితి ఎంగుకు పెట్టలేను అని ధరితు డిడిగి వాడు! మా వారి పదునాడునాకు అను టను పనునాలుగేండు అని నోగు తిడబడి ననని క్షేమ్య మువాదించినది. ధరితు డెప్పుడు కొంచె ములో చించినాడు. కళిప్త వాని శిశ ప్రభుకు డీ కి పమ్మతిందరిని పరిశోధనాడు (త్రే) లోక్క వాడులు డీ వి నె గు కు గు. వా అమ్మ నిర

పరాన. అన్న గారి మోది ధీ కి చేత అమ్మకు దూషించినాను. ఎంత హాసరి. అమ్మ నన్ను ముప్పించు. అని ధరితుకు కుప్పకూలిపోయినాడు కై క్షేయ తిశ కుమారుని బాచుకలికినే తియ్యేనే నె తిడి. తొడి ధీ తాకన్న విడ తిప్పను ముప్పించని తలి ఉంటుందా! ఇందులోనే తప్పేముం ? అని అనునముంచినది ధరితుడు. లీకి అభి వాదనము చేసినాడు. అమ్మ నేంపుడే రాజ మండలమంతా నెవ్వనిన్ని పన్నుధరకుస్తాను. ఆస్తిపుత విజయానికై ఇదే శైలి ముత్ర చేస్తాను. అని నోహనలో జ్వల నోచి ర్మము మన కందోయి కెంచామరలలో ధరి తుడు పుగగమించినాడు.

(సకేమం)

నాలోన చుక్కలొక్కంబు ముట్టించి నావువ్వ నోహియ్యి
 నోలూనిహియ్యి నోహియ్యి నామంబునోహియ్యి నోవ
 బ్బాల తానదివేలు, నిదివేలుగా నంతరించువే
 చూలాభిషంగం కృత్యైల మల్లె వాకున నమవరింగ

గుణ పదాన్ని భర్తవలు అనో
 అర్థం లో నాశన స్పృహ సున ద్రవ్యం లో
 కనిపించే విశేషాలు అని చెప్పక ను
 గుణ లంఛన భర్తలు అని పలు
 రీతిగా నివహింపగలదు గుణ లంఛన
 అంటే శక్తి అని అర్థమౌను.

విటిలో వైచున్నది శ్రీ విశ్వనాథసత్యనారాయణగారి దస్తూరి. తలకట్టు
 పొడుగుదేరి ఉండడం ఈ దస్తూరివైశిష్యం...దిగువది శ్రీ వేలూరి
 శివరామశాస్త్రిగారిది. శాస్త్రిగారి అక్షరాలు అకవిచిన్న పూలలా
 నగంనగంగానే కనిపిస్తూ అక్షరస్ఫూరకంగా కూడా ఉంటాయి.

దస్తూరి - తీరు తెన్నులు

(11-వ పేజీ చూడండి)

అది కబాగా ఒక శేరనీ ఖరాదగా చెప్ప
 దానికని సాధారణం ఆ దిగుననే అందులో
 నట్టును తైపులో స్పష్టంగా వ్రాస్తాడు.
 ఒకసారి, ఒక పెద్దమనిషి తనో పెద్ద
 మనిషికి ఓ కాయితంమీద చేవ్రాలు చూపి
 "అవలు మీ పేరేమిట!" తెలుసుకోవాలని
 మిత్రులంగా ఉంది "అన్నాడు.
 సంకలించేకానుగా చూడండి అన్నాడు
 పెద్ద పెద్ద మనిషి "అదే అదే, అది చూకా
 కనే కోరిక త్రుట్టుకొచ్చింది" అన్నాడు
 చిన్న పెద్దమనిషి.

కథలూ, కవితలూ, పద్యాలూ వ్రాసేవానినీ
 ముట్టుకు మన రచయితలకి సంబంధించినంత
 వరకూ చాలా స్పష్టంగా అందంగా
 ఉంటుంది. క్రియకులు వేయారి శివరామ
 శాస్త్రి, స్వామి శివశంకరులు వ్రాసేదస్తూరిని
 ముత్యాల సరాలకు ఉపమానంగా చెప్పకో
 వచ్చు. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, శ్రీని
 వాస శివమణిగారల లిపి కూడా స్పష్టంగా
 బలంగా ఉంటుంది. మలాది రామకృష్ణశాస్త్రి
 గారి అక్షరాలు, వాక్యాలూ. వాటిలో
 భావాలూ దానిమీద గింజ భారస్థితిగా

ప్రకాశవంతంగా ఉంటాయి. ఈకోవల
 వీ. గణపతిశాస్త్రిగారి లిపి ఎంతమాత్రం
 చేరదు. కావీలు పరిష్కారాయని విదవతిరగతి
 పిల్లల దస్తూరి పోటిలో తెకండు ప్రయోజ
 వంతే అస్పృశ్యపడ నక్కరలేదు. అంతే.
 రాణి రచనకీ సంబంధం లేదన్న వాదానితో
 ఉదాహరణ.
 వీరినూ తర, రచయిత్రి భావమతీ
 రామకృష్ణ దస్తూరి, సాధారణంగా అడ

పిల్లల దస్తూరిలా అందంగా తీయగా
 గుండంగా ఉండను, చాలబలంగా
 విసురుగా ఉంటుంది. స్వయంగాకూడా
 ఉంటుంది. ఈపైన చెప్పిన దస్తూరిల అన్నీ
 నేను వ్యయంగా చూశాను.
 వీరిగురించి నేనెరిగిన కృతాంతాలను
 వారి దస్తూరిలో చూడాలని ప్రయత్నిం
 దగా అన్నీటికి సమవ్యయం కుదరలేదు.
 నుంచి రచయితల నురికొందరి ప్రాత
 కూడా చూశాను. రాత స్పష్టంగా అందంగా
 ఉన్నంతమాత్రాన రచనకూడా అలాగే
 ఉంటుందనీ, రాత గజిబిగా కోడి కక్క
 రించినట్టుగా ఉన్నంతమాత్రాన రచన
 అలాగే ఉంటుందనీ ఆశించడం పొరపాటే
 నని నాకు అనిపించింది. అయితే, అందుకల్ల
 భాగా రాయగలవాళ్లు దస్తూరి భాగుండే
 కుండా జాగ్రత్తదాని అనుకోను. దస్తూరి
 స్పష్టంగా విడుదలగా తీయగా ఉంటే అది
 ఉత్తమమృత్తి అయినా, అరీ అయినా
 ఫిర్యాది వా అవతల చదువునేవాళ్ళకి చాలా
 పోయి. చదవాలన్న ఉత్సాహ కూ
 ఉంటుంది.

మీ దస్తూరి

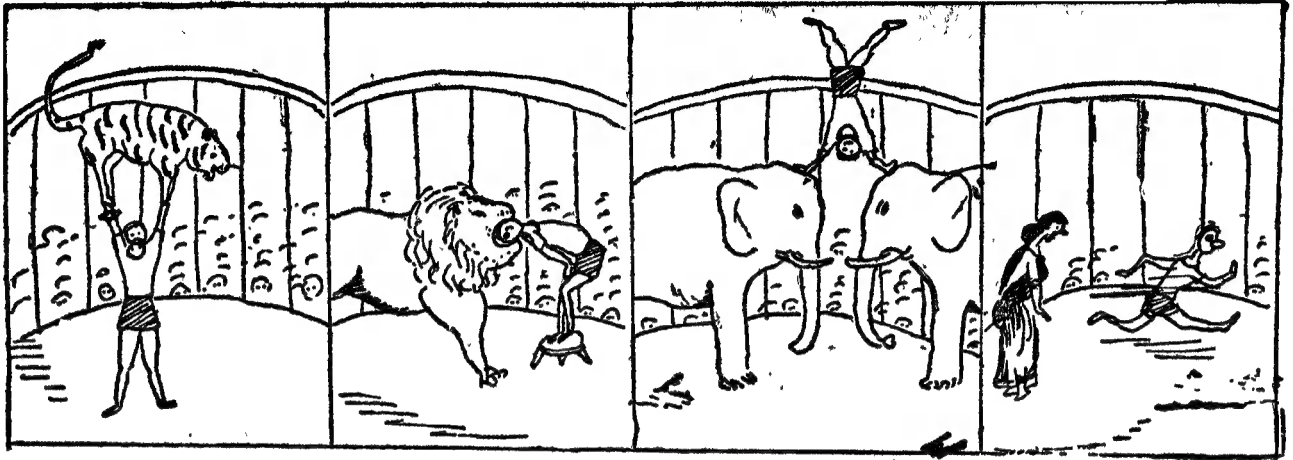
(8-వ పేజీ తగవాయి)

కూడా జరుగుతోంది.
 మారదేశంలో ఉన్న మిత్రులొకడు
 యిక్కడినుండి మావిడిదగు సంపదమని
 యెంతో ఆహ్వాయకంగా వ్రాశాడు తన
 మిత్రునికి, మారదేశపు మిత్రుని దస్తూరి
 అర్థంకాక 'Mangos (మామిడివళు)' అను
 మాటను 'Monkeys (కోతులు)' అను
 మాటగా అర్థంచేసుకొని, 'సాపం! ఆయనకు
 యెందుకు అనవర ముచ్చాయో' అనుకొంటూ
 ఒక జేగనులోడే కోతులను బుట్కు చేసి
 సంపించాడట. ఆ మారదేశపు మిత్రుడు ఆ
 జేగనులోడి మామిడివళు సంపించుకు
 ఎంతో సంతోషపడుతూ ఆ జేగనీలో
 బద్దలు కొట్టించి, తిలుపులు తెరిచిమా నే
 యింకేమున్నాయి! - కోతులు కదలేక
 కుంటున్నాయి.
 దస్తూరి భాగా ఉండడానికి పిల్లలకే
 కాపి (ఒరవడి) వ్రాయున్నా ఉంటాను. ★

from a living link
 in the sadharan of both
 of our lines.

Very sincerely yours
 Ralinsanath Tapore

విశ్వకవి రవింద్రనాథ్ ఠాకూర్ దస్తూరి.

చిత్రకారుడు : డబ్ల్యు. వి. సుబ్బారావు, బందరు.

ప్రదేశాన కథలో ఒక క్షణంపనివాడు హుటాత్తుగా అదృశ్యమయ్యాడు. కొన్నేళ్ల తరువాత అనుకోకుండా హాలివుడ్లో కనబడ్డాడు తన ఊరి వాడికి.

“ఏం చేస్తున్నావిక్కడ?”

“ఆ యేవుంది. పిక్చర్స్ కి స్క్రిప్టు రాస్తున్నాను.”

తన అభిమాన తారను కలుసుకొన్న ఒక పెద్దమనిషి అని ఇదీమూట్లాడా “జీవితంలో ఏనాటికైనా మిమ్మల్ని పెళ్లాడే భాగ్యం అబ్బుతుందని ఆశిస్తున్నాను” అన్నాడు.

“దానికేం భాగ్యం. అలాగే మా సెక్రటరీతో చెప్పిపోండి. నాపెల్లిళ్ల జాబితాలో పడినాడు మీ పేరుకూడా...” అంది తాం.

నిర్మాత : (డైరెక్టరుతో) వాడెవడంటే ఆ పాట్రివాడు? వాణ్ణెందుకు ఒక చేశాను?

డైరె : అయి య్యో. అలా అనకండి. ఆయన్ని నెహ్రూయేనే వేమానికి తెచ్చాం.

హాలీవుడ్ హాస్

ప్రశ్న : ఇది మరీ ఘోరం. అంత పెద్ద వేమానికి ఇంత పాట్రివాడా?

“పిక్చర్లెలా వుంది? సుఖాంతమేనా?”

“ఆహా అది అంత మయినందుకంతా సుఖపడ్డారు.”

ఒక పెద్ద హాలీవుడ్ నిర్మాతకు మార్చి ను బీదవాడి గురించి వ్యాసం రాయమన్నాను బల్లో. టూకీగా ప్రాసిన ఆ వ్యాసం ఇలా ఉంది:

“బీదవాడు చాలా బీదవాడు. పాపం అతనింట్లో బట్టలు బీదవాడు, పనిమనిషి బీదది. అతని పెద్దకారు డ్రైవరు బీదవాడు. చిన్నకారు డ్రైవరు కూడా బీదవాడే అతని జవానులందరూ బీదవాళ్లే. వంటవాడు కూడా బీదవాడే.”

ఇద్దరు మిశ్రులు ఒక చిత్రం చూసినప్పున్నారు. ఇద్దరిలోనూ ఒకతనికి చాలా నచ్చింది;

“ఎంత బావుందోయ్ పిక్చరు. నిజంగా మన సినిమాలు నానాటికి ఎంత అభివృద్ధి చెందున్నాయో!” అన్నాడు అతడు.

“ఓనాన. కొత్తలో బామ్మలు కదిలేవి; దరిమిలాను మాట్లాడడం మొదలెట్టాయి. ఇప్పుడిప్పుడు కంపుకొడుకున్నాయి.” అన్నాడు అతని మిత్రుడు.

హాలీవుడ్లో నేను తారలు చామండికి వెళ్లి ఒక హాబీ. ఒక సారి ఒక తార సెక్రటరీ ఆవిడ రికార్డులలో పారబాటుచేశాడు.

తీరా ఒక నాడ తార తన జీవితచరిత్ర ప్రాయించుకోబోయేవరకు పెల్లిళ్ల విడాకుల సంఖ్యలో తేడా వచ్చింది. మొత్తం ఆవిడ చేసుకున్న పెల్లిళ్లు 10 కాగా విడాకులు 12 లెక్కతేలాయి.

మీ వాత్సల్యము, కుటికూరాయీరెండూ మీ బిడ్డకు కావాలి

మీ పాపాయి చర్మం ఎంతో నాజూకైనది,
దానికి ప్రతి రోజు కుటికూర టాల్కం
పొడరు రాసి రక్షణనీయండి. అది చల్ల
దనమును మరియు సౌఖ్యమును యిస్తుంది.
పిల్లవానిని నిద్రపుచ్చేముందు పొడరును
విరివిగా ఒంటిమీద జల్లుతే మచ్చ, పొడ
మరియు పేలుట లేకుండా ఉంటుంది.
ఉపశమనము, నవోత్సాహము మరియు

చల్లదనము చేకూర్చే కుటికూర టాల్కం
పొడరు ఎంతో మెత్తగా ఉండి చెమటను
పీలుస్తుంది. ఇది ఉండలు కట్టి రాలిపోదు,
మరియు ఎట్టి అసౌఖ్యమును కలిగించదు;
చర్మ రక్షక ఔషధములు చేర్చబడి,
తేలికైన సువాసనగల యీ పొడరు
చెమట వాసన లేకుండా చేస్తుంది.
మీ పాపులో నేగే డబ్బాను కొనండి.

డబ్బా ధర
(రు. 1.75 నయా పైసలు)

కు టి కు రా

కుటుంబములో అందరూ వాడదగిన
సర్వోపయుక్తమైన టాల్కం పొడరు

ఇప్పుడు ఇండియాలో మల్లర్ & సిక్స్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వారిచే తయారుచెయ్యబడుచున్నది.

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

మరియు ఫేస్ పౌడరు వాడి

అందాల భరిణగా కనపడండి

మొదట, తేలికైన మరియు మంచువలె
నున్న పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమును
రాసుకోండి. అది మీ నున్నితమైన ముఖ
చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి దానిని
మృదువుగా, మనోహరముగా ఉండేలా
ఉంచుతుంది. జిడ్డులేని యీ క్రీము
ముఖముమీద చిన్నచిన్న కళంకములను
కనపడకుండా ఉంచుతుంది మరియు
పౌడరును అంటుకొని ఉండేలా చేస్తుంది!

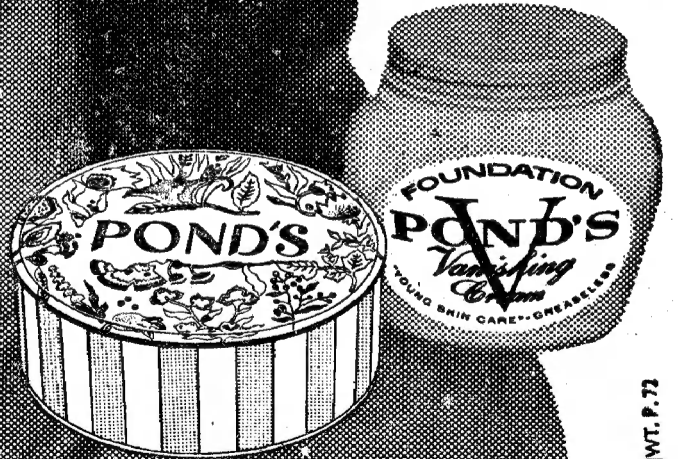
తరువాత, మెత్తని పాండ్స్ ఫేస్
పౌడరును తేలికగా పైపైన అద్దుకోండి.
అది మీ ముఖముయొక్క రంగులో
కలిసిపోతుంది మరియు దానికి శోభను
చేకూరుస్తుంది!

ప్రతి సారి పైవిధముగా చేస్తే మీరు
గంటలతరబడి అందముగా కనబడతారు!

ప్రపంచమంతటా

సౌందర్యవతులు

వీటినే ఎన్నుకొంటారు

చీస్ బ్రా-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎ. లో సంస్థాపించబడినది)